

ISSN 1847-2281



# Ljubite jedni druge !!!

Glasilo ne samo za mladež  
Važno! Pročitaj i daruj drugima!  
God. IX (2010)





**IVAN PAVAO II.,  
VELIKI  
2005. - 2010.**

## Uvodna riječ

### Pobožnost Milosrdnom Isusu i sv. Faustini

Sveta sestra Faustina – posrednica poruke Božjeg milosrđa.....	6
Litanije sv. Faustini.....	7
Devetnica Božjem milosrđu.....	8

### Svećenička godina

Svećenik, djelitelj Božje milosti.....	11
Sveti Ivan Marija Vianney.....	16
Ludi u očima ljudi.....	19
Snaga molitve.....	20

### Euharistija

Euharistijsko čudo.....	22
Isus u Euharistiji - Djelo neprestanog klanjanja.....	25

### Okultizam

Sumrak.....	27
Tarot.....	30

### Tema broja

Crkva o homoideologiji.....	32
Dijalog o homoideologiji.....	37

### Čistoća

Kako očuvati predbračnu čistoću?.....	40
Spašen!.....	44

### Ženidba i obitelj, pobačaj, kontracepcija

Spasimo brakove!.....	46
Što s neraskidivošću ženidbe?.....	47
Samoubojstvo duše.....	49
Zlo kontracepcije.....	51
Pravo lice kontracepcije.....	51
Liječenje postpobačajnih rana.....	52
Moja Stijena!.....	55
Božje milosrđe u smrtnom času.....	56

### MOLITVENI KUTAK

Litanije za svećenike.....	57
Litanije u čast Krista velikog svećenika i žrtve.....	58
Litanije svetoj Euharistiji.....	59
Evo Srca.....	60
Litanije u čast Ivana Pavla II.....	60
Molitva za oslobođenje od Zloga po zagovoru sl. B. Ivana Pavla II.....	61
Litanije u čast bl. Alojzije Stepinca.....	61

### Nakladnik: RKT Župa B. D. Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea, Trnovčica-Zagreb, Puklavčeva 22

Prema poljskom izvorniku: Miłujcie się (izdavač: Družba Kristovih misionara – TCHr)

Odgovara: p. Andrzej Woško SCJ, župnik

Urednica: Jelena Vuković

Prijevod s poljskog: Jelena Vuković

Lektura: Marija Vuković Harapin

Grafičko uređenje: Boris Šmajgel

Tisak: Grafocentar

Donator: Štovatelji Božjeg milosrđa, Faustinum, RKT Župa B. D. Marije Majke Crkve, Trnovčica – Zagreb

Broj je besplatan i izlazi jednom godišnje

*Broj posvećujemo blaženom Alojziju Stepincu povodom 50. obljetnice mučeničke smrti i svetoj Magareti Mariji Alacoque povodom Pohoda relikvije svete Margarete Marije svećenicima Dehonijancima i župi Trnovčica o 320. obljetnici smrti i 90. obljetnici proglašenja svetom.*





## Isuse, ja se uzdam u Tebe!

Srdačno vas pozdravljam, dragi štovatelji Božjeg milosrđa i čitatelji glasila *Ljubite jedni druge!* Hvala Milosrdnom Isusu što smo doživjeli dan s novim brojem glasila u ruci. Hvala Milosrdnom Gospodinu za vas koje je Duh Božji nadahnuo te i dalje želite čitati takvu vrstu vjerskog tiska i njime hraniti svoju dušu. Hvala Milosrdnom Isusu za sve dobre ljude, a osobito za one koji su svojim prilozima poduprli prošlogodišnji broj te smo se mogli upustiti u prevođenje članaka, pripremu i tiskanje ovog broja. Hvala za svaki ubuduće darovani prilog za glasilo *Ljubite jedni druge!* Od srca zahvaljujem urednici glasila Jeleni Vuković, koja je istovremeno i prevela s poljskog jezika većinu članaka iz istoimenog glasila *Miłujcie się!*. Veliki je to blagoslov i Božji dar.

Poznato nam je da mnogi o svom trošku umnažaju list te ga dijele... Neki ga »skidaju« i s internetskih stranica otaca dehonijanaca ([www.scj.hr](http://www.scj.hr)) i šire ga elektroničkim putem svojim prijateljima, svima za koje misle da bi im mogao biti od koristi. Nama je to drago... U želji da glasilo dođe do što većeg broja čitatelja i sami na ovitku pišemo: »Pročitaj i daruj drugima!«

Radosni smo što ovaj broj izlazi u godini 50. obljetnice mučeničke smrti blaženog Alojzija Stepinca, »najsveltijeg lika Crkve u Hrvata«. Od osnutka župe u Trnovčici molili smo za njegovo proglašenje blaženim i zazivali njegov zagovor, a sada svakodnevno molimo da ga Crkva ubroji u općinstvo svetih. Zahvaljujemo Bogu za brojne isprošene milosti po zagovoru »sveta čiste savjesti«. Župna se crkva u Trnovčici počela graditi točno na 38. obljetnicu njegove mučeničke smrti, a prošle je godine crkva posvećena. Tom prigodom u oltar je kao relikvijar ugrađen dio blaženikove kosti. Pjevajmo, Tebe hvalimo, Tebi zahvaljujemo, Isuse Kriste, Bože naš!

Urednica je za ovaj broj glasila izabrala i prevela najbolje štivo iz poljskog izdanja dvomjesečnika *Miłujcie się!*. Svi su članci ozbiljna hrana kako za srce tako i za dušu. Čitanjem jača naša vjera, utvrđuje se ufanje te usavršuje ljubav prema Bogu i bližnjem.

Čitajući ovaj broj lista možete mnogo toga naučiti, naći brojne prave odgovore na svoja i pitanja drugih. Kao i do sada, na prvim stranicama susrećemo se sa stalnom »rubrikom« – sve molitve potrebne za pobožnost u čast Božjeg milosrđa.

Budući da je Sveti Otac, papa Benedikt XVI. na svetkovinu Srca Isusova 2009. proglasio Svećeničku godinu, donosimo i članke na temu Božjeg milosrđa i posvećenog života, zatim lijep tekst o svetom župniku arškom, Ivanu Mariji Vianneyju. S otajstvom svećeništva usko je vezano otajstvo Euharistije i pomirenja. Stoga je uvršten i članak o euharistijskom čudu u Buenos Airesu iz 1996. godine, posljednjem priznatom od Crkve. Današnji čovjek susreće se s brojnim problemima, napastima, kušnjama; upada u zamke okultizma, magije, prepušta se nemoralu, griješi teškim grijesima pobačaja, kontracepcije, ne odolijeva suvremenim trendovima i izdaje sakrament ženidbe, svoju obitelj, sebe samog u konačnici! Kako to spriječiti, što činiti, pročitajte iz svjedočanstva brojnih drugih koji su jedino uz milost Božju pobijedili zlo i našli utočište u Isusovom Milosrdnom Srcu! Preporučujem svakako članak koji govori o stavu Crkve o homoidelogiji. Svjedoci smo sve snažnijeg širenja grijeha homoseksualnosti. O tom teškom grijehu i uvredi Boga u

Presvetom Trojstvu s teološkog, medicinskog i sociološkog aspekta pročitajte iz pera o. Dariusza Oka, profesora na Papinskoj teološkoj akademiji u Krakowu.

**Najveći grijeh suvremenog čovjeka je neznanje. Stoga, učite, čitajte! Crkva ima odgovor na svako vaše pitanje!**

Ne dajte se zavesti. Vjernost i postojanost crpe svoju snagu iz neizmjernog pouzdanja u Božje milosrđe. Ono jest neizmjerno. Bog daje snage i prašta svaki grijeh, osobito onima koji se s vjerom pokaju i obećaju da će se popraviti i da neće više grijешiti. Na zadnjim stranicama »otvorili« smo molitveni kutak. Tu se nalaze prikladne molitve za Svećeničku godinu. Naći ćete niz litanija: za svećenike, Isusu Žrtvi i Svećeniku, Svetoj Euharistiji te Ivanu Pavlu II. Usto, tu su i Molitva za oslobođenje od Zloga po zagovoru sluge Božjeg Ivana Pavla II., molitva *Evo Srca*, koju je osmislio, molio i u život provodio pružajući zadovoljštinu za grijeha i ljubeći Srce Isusovo, sluga Božji o. Leon Dehon, utemeljitelj svećenika Srca Isusova, dehonijanca. Uživajte u pisanoj riječi, molite Duha Svetoga da vam čitanje bude korisno i blagoslovljeno!

Naposljedku, još nekoliko napomena. Ove 2010. godine, proslavit ćemo 95. rođendan naše svete Faustine Kowalske. Već danas vas pozivam da nam dođete i iduće godine da zajedno proslavimo blagdan Božjeg Milosrđa po zagovoru svete Faustine i da sudjelujete u devetnici uoči tog blagdana, tj. od Velikog petka do Nedjelje Božjeg milosrđa. Svaki dan u tri sata popodne možete uroniti sebe, svoje radosti i poteškoće, sve svoje i cijelu Crkvu u probodeno Milosrdno Srce i klicati: »Isuse, ja se uzdam u Tebe! Milosrdni Isuse, čuvaj našeg papu Benedikta XVI., naše biskupe, svećenike, redovnike i redovnice, bogoslove, kandidate, ministrante, mladež, dehonijansku mladež, one koji se posebno trude oko glasila *Ljubite jedni druge!*, dobročinitelje, obitelji, očeve i majke, djecu i starije, bolesne, osamljene i sve one kojima je Tvoja ljubav potrebna. I još jedna usrdna prošnja: Isuse, Veliki Svećeniče, daruj nam svetih svećenika; daruj nam nova duhovna zvanja!« Neka tako bude!

Neka vas zagovaraju Blažena Djevica Marija, Majka Crkve, sveti Maksimilijan, sveta Faustina, sluga Božji Ivan Pavao II., blaženi Alojzije Stepinac i svi sveci Božji!

Na Stepinčevo s blagoslovom!

p. Andrzej Woško SCJ, župnik

Župa B. D. Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea, Trnovčica

## Čin posvete svijeta Božjem milosrđu

*Bože, milosrdni Oče, koji si objavio svoju ljubav u svome Sinu Isusu Kristu, a na nas je izlio u Duhu Svetom Tješitelju, danas Ti povjeravamo sudbinu svijeta i svakog čovjeka. Sagni se nad nas grešnike, ozdravi našu slabost, porazi svako zlo, učini da svi stanovnici zemlje dožive Tvoje milosrđe da bi u Tebi, Bogu jedinom i Trojstvenom uvijek nalazili izvor nade.*

*Vječni Oče, po pregorkoj mucu i uskrsnuću svoga Sina, smiluj se nama i cijelome svijetu.*

*Amen*

Ivan Pavao II.

## **Sveta sestra Faustina, posrednica poruke Božjeg milosrđa**



### **Helena Kowalska**

rođena je 25. kolovoza 1905. u Glogowieczu, Poljska.

Od malih nogu osjeća Božji poziv u duši.

Pokazavši pouzdanje u Boga svladava sve prepreke na putu do ulaska u Kongregaciju Naše Gospe od Milosrđa 1. kolovoza 1925., u kojoj uskoro uzima samostansko ime **Marija Faustina Kowalska**.

Pouzdanje upravo biva i okosnica svega njezina života,  
kroz pobožnost Božjem milosrđu koju prima u viđenjima Milosrdnog Isusa,  
tijekom svog redovničkog života.

Njezina duša odlikuje se mnogim krepostima,  
o kojima je poučava sam Milosrdni Isus i njegova Majka,  
a cilj njezine duše je **izmoliti svijetu milosrđe**.

Pod budnim duhovnim vodstvom svećenika ona dopijeva do visokog stupnja savršenosti, koji se sastoji u **dubokoj ljubavi, iskrenoj poniznosti, čistoći srca, žarkoj molitvi za svijet i dubokoj poslušnosti**.

Život njezine duše je u sakramentu Božjeg milosrđa – **svetoj ispovijedi, te u svakodnevnom sjedinjenju s Milosrdnim Gospodinom u svetoj Pričesti**.

Vječne zavjete polaže 1. svibnja 1933. godine.

U svim ovim krepostima, kroz trpljenja duše i tijela, ona izgara kao žrtva za obraćenje grješnika i za duše u čistilištu.

Izvanredne milosti njezine duše su: **dar kontemplacije, skrivene stigme, čitanje ljudskih srca, bilokacija, proricanje, mistične zaruke i ženidba**.

Po nalogu Milosrdnog Isusa, ona čovječanstvu ostavlja svoj *Dnevnik*, u kojem nam prenosi poruku Božjeg milosrđa.

Umire 5. listopada 1938. u Krakowu, u Łagiewnikima.

Sveti otac Ivan Pavao II. proglašava je blaženom 18. travnja 1993.,

a na svetkovinu Božjeg milosrđa, 30. travnja 2000., svetom.





Gospodine, smiluj se!  
Kriste, smiluj se!  
Gospodine, smiluj se!  
Kriste, čuj nas!  
Kriste, usliši nas!  
Oče nebeski, Bože, **smiluj nam se!**  
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,  
Duše Sveti, Bože,  
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Marijo, **moli za nas!**  
Sveta Faustino, živi svjedoke milosrdnog Nebeskog Oca .....  
**moli za nas!**

Sveta Faustino, ponizna službenice Isusa – Utjelovljenog milosrđa,  
Sveta Faustino, poslušno oruđe Duha Posvetitelja,  
Sveta Faustino, pouzdana kćeri Majke milosrđa,  
Sveta Faustino, posrednice poruke o Božjem milosrđu,  
Sveta Faustino, vjerna tajnice riječi Isusa Milosrdnog,  
Sveta Faustino, ključarice Boga bogatog milosrđem,  
Sveta Faustino, dare Božji za čitav svijet,  
Sveta Faustino, koja si vidjela Božju dobrotu u svakom stvorenju,  
Sveta Faustino, koja veličaš Boga u otajstvu njegova Utjelovljenja,  
Sveta Faustino, sudionice Gospodinove muke i uskrsnuća,  
Sveta Faustino, predvoditeljice na Isusovom Križnom putu,  
Sveta Faustino, koja si susretala Isusa u svetim sakramentima,  
Sveta Faustino, sjedinjena sa Zaručnikom u svojoj duši,  
Sveta Faustino, očarana milosrđem Boga u životu Blažene Djevice Marije,  
Sveta Faustino, koja ljubiš Crkvu – Mistično Tijelo Kristovo,  
Sveta Faustino, jaka pravom vjerom,  
Sveta Faustino, ustrajna neslomljivom nadom,  
Sveta Faustino, goruća vrućom ljubavlju,  
Sveta Faustino, lijepa istinitom poniznošću,  
Sveta Faustino, jednostavna djetinjim pouzdanjem,  
Sveta Faustino, uzore vršenja volje Božje,  
Sveta Faustino, primjeru požrtvovne službe,  
Sveta Faustino, čuvarice svećeničkih i redovničkih duša,  
Sveta Faustino, zaštito mladih i duša male djece pred Zlim,  
Sveta Faustino, nado palih i očajavajućih duša,  
Sveta Faustino, jakosti bolesnika i patnika,  
Sveta Faustino, koja jačaš pouzdanje u srcima umirućih,  
Sveta Faustino, žrtvo za grešnike,  
Sveta Faustino, zabrinuta za spasenje svih ljudi,  
Sveta Faustino, posrednice duša u čistilištu,  
Sveta Faustino, koja moliš milosrđe Božje za cijeli svijet,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine!

Moli za nas sveta Faustino,  
... da životom i riječima naviještamo divna djela i poruku Božjeg milosrđa.

Pomolimo se!

Milosrdni Bože, primi našu zahvalu za dar života i djelo svete Faustine i po njezinu zagovoru pomози nam rasti u nadi prema Tebi i milosrđu spram bližnjih. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.



## MOLITVA PAPE IVANA PAVLA II. SVETOJ FAUSTINI

Sveta Faustino, Božji dare našem vremenu, dare za cijelu Crkvu, isprosi nam da mognemo shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i pomozmi nam da ga osobno doživimo i svjedočimo našoj braći. Tvoja poruka svjetlosti i ufanja neka se širi po čitavom svijetu, neka vodi grešnike obraćenju, neka ublažava svađe i mržnju, neka daruje svim narodima snagu za djelatnu ljubav i međusobnu solidarnost. Mi, danas promatrajući zajedno s tobom lice Krista Uskrsloga, ponavljamo tvoje riječi pune povjerenja i pouzdanja:  
Isuse, ja se uzdam u Tebe!

## MOLITVA SVETE SESTRE FAUSTINE BOŽJEM MILOSRĐU

Toliko često kao što dišu moje grudi, toliko često kao što bije moje srce, toliko često kao što krv pulsira mojim tijelom, toliko tisuća puta slavim Tvoje milosrđe, o Presveto Trojstvo.  
Želim se sva pretvoriti u Tvoje milosrđe da bih tako bila živa Tvoja slika. O, Gospodine, ovo najveće Božje svojstvo, Tvoje neizmjereno milosrđe, neka dospije do mog bližnjeg kroz moje srce i moju dušu.  
Pomozmi mi, o Gospodine, **da moje oči gledaju milosrdno**, da nikada ne sumnjičim i ne sudim po vanjštini, nego spoznajem što je lijepo u dušama mojih bližnjih i pomažem im.  
Pomozmi mi, **da moje slušanje bude milosrdno**, da budem naklonjena potrebama svojih bližnjih, da moje uši ne ostanu ravnodušne za boli i žalopojke bližnjih.  
Pomozmi mi, Gospodine, **da moj jezik bude milosrdan**, da nikad prezirno ne govorim o svojim bližnjima, nego da za svakog imam riječ utjehe i praštanja.  
Pomozmi mi, Gospodine, **da moje ruke budu milosrdne i pune dobrih djela**, da svojim bližnjima činim samo dobro, a teže i mučnije poslove uzimam na sebe.  
Pomozmi mi, **da moje noge budu milosrdne**, da mojim bližnjima žure uvijek u pomoć i svladavaju vlastitu iznemoglost i umornost.  
Moj pravi odmor neka je u službi bližnjima.  
Pomozmi mi, Gospodine, **da moje srce bude milosrdno**, da osjećam sve patnje bližnjeg, da nikom ne uskratim svoje srce, da iskreno susrećem i one za koje znam da će zloupotrijebiti moju dobrotu.  
Ja sama zatvorit ću se u Srce Milosrdnog Isusa.  
O vlastitim patnjama šutjet ću.  
O, moj Gospodine, neka Tvoje milosrđe počiva u mom srcu.  
Ti sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa:  
Prvo: djelo milosrđa – svake vrste.  
Drugo: milosrdna riječ – što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari riječima.  
Treće: molitva – što ne mogu ostvariti ni djelom niti milosrdnom riječju, to uvijek mogu molitvom.  
Svoju molitvu proširujem tamo, kamo ne mogu dospjeti tjelesno.  
**O, moj Isuse, promijeni me u sebe, jer Ti sve možeš.** (Dn. 163)

## *pobožnost u čast božjeg milosrđa*

### DEVETNICA BOŽJEM MILOSRĐU

»Ja želim, da ti vodiš duše za vrijeme devet dana izvoru mojeg milosrđa, da bi crpile snagu, utjehu i svekolike milosti što su im potrebne za muku života, a posebno u času smrti. Svakog dana mojem Srcu privodit ćeš drugu grupu duša i uranjati ih u more mojeg milosrđa. A ja ću voditi sve te duše u kuću mojeg Oca. Tu djelatnost ćeš obavljati u ovom i u budućem životu. Ja neću ništa uskratiti nijednoj duši, koju ti privodiš izvoru mojeg milosrđa. Ti ćeš moliti mojeg Oca svaki dan za milost tim dušama, po mojoj gorkoj mucu.« (Dn. 1209)

**Prvi dan:** »Privedi mi danas cijelo čovječanstvo, a posebno sve grešnike i uroni ih u more mojeg milosrđa. Time me tješiš u mojoj gorkoj žalosti, u koju me utapa gubitak duša.«

**Drugi dan:** »Danas mi privedi sve duše svećenika i redovničkih osoba i uroni ih u moje neistraživo milosrđe. One su mi dale snagu podnijeti gorku muku. Kroz njih, kao kroz rukavce, izliva se moje milosrđe na čovječanstvo.«



**Treći dan:** »Danas mi dovedi sve pobožne i vjerne duše i uroni ih u more mojeg milosrđa. Te su me duše utješile na Putu križa. One su bile kapi okrepe u moru gorčine.«

**Četvrti dan:** »Danas mi dovedi pogane i one koji me još ne poznaju. I na njih sam mislio za vrijeme svoje gorke muke. Njihov budući žar tješio je moje Srce. Uroni ih u more mojeg milosrđa.«

**Peti dan:** »Danas mi dovedi duše heretika i odmetnika i uroni ih u more mojeg milosrđa. Gorkim mukama oni razdiru moje Tijelo i moje Srce – to je moja Crkva. Kad se vrate u jedinstvo Crkve, onda će zacijeliti moje rane i time će ublažiti moje muke.«

**Šesti dan:** »Danas mi dovedi tihe i ponizne duše i duše male djece i uroni ih u moje milosrđe. Te duše imaju velike sličnosti s mojim Srcem. One me hrabre u mojim gorkim mukama smrti. Promatram ih kao svoje anđele na zemlji što čuvaju moje oltare. Na njih izlijevam rijeke milosti. Moje milosti može prihvatiti samo ponizna duša. Poniznim dušama darivam svoje povjerenje.«

**Sedmi dan:** »Danas mi dovedi duše koje posebno časte i slave moje milosrđe i uroni ih u moje milosrđe. Te su duše najčešće oplakivale moju muku i one su najdublje prodrle u moj Duh. One su živo ogledalo mojeg Milosrdnog Srca. Te duše svijetlit će u budućem životu posebnom svjetlošću. Ni jedna od njih neće propasti u ognju paklenom. U času njihove smrti posebno ću se brinuti za svaku od njih.«

**Osmi dan:** »Danas mi dovedi one duše koje su u tamnici čistilišta i uroni ih u bezdan mojeg milosrđa. Neka rijeke moje Krvi ohlade njihov oganj. Te duše posebno ljubim. One daju zadovoljštinu mojoj pravednosti. U tvojoj je moći donijeti im olakšanje. Uzmi iz blaga moje Crkve sve oproste i žrtvuj se za njih... O, kad bi poznavala njihove muke, neprestano bi davala duhovnu milostinju za njih i odnosila njihov dug mojoj pravednosti.«

**Deveti dan:** »Danas mi privedi ohladnjene duše i uroni ih u ponor mojeg milosrđa. Te duše najbolnije ranjavaju moje Srce. U Maslinskom vrtu moja je duša doživjela najveće gađenje od jedne (jedine) ohladnjene duše. Hladne duše bile su povod mojim riječima: Oče, ukloni taj kalež, ako je Tvoja volja. Njihovo posljednje sidro spasenja jest utočište mojeg milosrđa.«

## KRUNICA BOŽJEM MILOSRĐU\*



(\*U Hrvatskoj se susrećemo s nekoliko načina moljenja Krunice Božjem milosrđu. Do odluke Hrvatske biskupske konferencije, koja je upoznata s postojećim stanjem, molimo na sljedeći način:)

*Znak križa:* U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

*Na prva tri zrnca:* Oče naš... Zdravo Marijo...

Vjerujem u Boga Oca...

*Slijedi pet desetica. Svaku deseticu započinjemo (na velika zrnca):*  
Vječni Oče, prikazujemo Ti Tijelo i Krv, dušu i božanstvo Tvoga preljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za naše grijeha i grijeha cijeloga svijeta.

*Na mala zrnca (10×):*

Po pregorkoj Muci Isusovoj, smiluj se nama i cijelome svijetu.

*Nakon pete desetice doda se (3×):*

Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelome svijetu.

*Sasvim na kraju:*

O, Krvi i Vodo što potekoste iz Srca Isusova kao izvor milosrđa za nas, ja se uzdam u Tebe!

Marijo, Majko milosrđa, moli za nas!

Isuse, ja se uzdam u Tebe! (3×).

Smiluj se nama i cijelome svijetu, Gospodine!

## LITANIJE (ZAZIVI) BOŽJEM MILOSRĐU



Gospodine, smiluj se!  
Kriste, smiluj se!  
Gospodine, smiluj se!  
Kriste, čuj nas!  
Kriste, usliši nas!  
Oče nebeski, Bože, **smiluj nam se!**  
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,  
Duše Sveti, Bože,  
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Milosrđe Božje, što izlaziš iz krila Očeva,  
**ja se uzdam u Tebe!**

Milosrđe Božje, ti najveća Božja osobitosti,  
Milosrđe Božje, ti neshvatljiva tajno,  
Milosrđe Božje, izvore što izlaziš iz tajne Presvetoga  
Trojstva,  
Milosrđe Božje, neistraživo razumom ljudi i anđela,  
Milosrđe Božje, iz kojega teče sav život i sreća,  
Milosrđe Božje, više od neba,  
Milosrđe Božje, izvore čuda i tajni,  
Milosrđe Božje, što obuhvaća svemir,  
Milosrđe Božje, došlo na svijet u osobi utjelovljene Riječi,

Milosrđe Božje, što izlazi iz otvorene Rane Srca Isusova,  
Milosrđe Božje, što se za nas nalazi u Srcu Isusovu, a posebno za grešnike,  
Milosrđe Božje, neistraživo u uspostavi Presvete Hostije,  
Milosrđe Božje, u osnivanju svete Crkve,  
Milosrđe Božje, u sakramentu svetoga krštenja,  
Milosrđe Božje, u našem opravdanju po Isusu Kristu,  
Milosrđe Božje, što nas posebno obuzima u času naše smrti,  
Milosrđe Božje, što nam poklanja vječni život,  
Milosrđe Božje, što je uz nas u svakome trenutku našega života,  
Milosrđe Božje, što nas zaštićuje od vatre pakla,  
Milosrđe Božje, u obraćenju okorjelih grešnika,  
Milosrđe Božje, čuđenje anđela i neshvatljivo svetima,  
Milosrđe Božje, neistraživo u svim Božjim tajnama,  
Milosrđe Božje, što nas podiže iz sve bijede,  
Milosrđe Božje, izvore naše sreće i radosti,  
Milosrđe Božje, što nas poziva iz ništavila u život,  
Milosrđe Božje, što obuhvaća sva djela njegovih ruku,  
Milosrđe Božje, što kruni sve što jest i što će biti,  
Milosrđe Božje, u koje smo svi uronjeni,  
Milosrđe Božje, slatka utjeho izmučenih srdaca,  
Milosrđe Božje, jedina nado očajnih duša,  
Milosrđe Božje, odmora srdaca, mire usred užasa,  
Milosrđe Božje, sreće i zanose svetih duša,  
Milosrđe Božje, što budiš pouzdanje usprkos beznadnosti,

Jaganjče Božji, koji si iskazao najveće milosrđe u spasenju svijeta na križu, oprosti nam Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji se milosrdno žrtvuješ na svakoj svetoj Misi, usliši nas Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji nam opraštaš grijeha, smiluj nam se!  
O neshvatljivo i neistraživo Božje milosrđe... smiluj se nama i cijelome svijetu!

Pomolimo se!

O, Vječni Bože, čije je milosrđe neistraživo i čije je blago smilovanja neiscrpivo, milosno pogledaj na nas i umnoži u nama svoje milosrđe da u teškim vremenima ne očajavamo i ne budemo obeshrabreni, nego se predamo s velikim povjerenjem u Tvoju svetu volju, koja je sama ljubav i smilovanje. Amen.

## Iz Dnevnika...

(...) Kad god čuješ otkucavanje trećeg sata, (...) uroni posve u moje milosrđe proslavljajući ga i hvaleći (...). U ovom času možeš izmoliti sve za sebe i za druge... (Dn. 1572)

Neprestano moli Kronicu (Božjem milosrđu) koju sam te naučio. Ma tko god je bude molio, doživjet će u svom smrtnom času moje veliko milosrđe. Svećenici će ga pružati grešnicima kao posljednje sidro spasa. Ukoliko bi bio najokorjeliji grešnik - ako samo jednom izmoli tu Kronicu, dobit će milost mog beskrajnog milosrđa. Neshvatljive milosti podijelit ću onim dušama, koje poklone povjerenje mojem milosrđu. (Dn. 687)

(...) U svakoj duši ostvarujem djelo milosrđa. Što veći grešnik, to veće pravo na moje milosrđe. Nad svakim djelom mojih ruku jest moje milosrđe. Tko se pouzda u moje milosrđe neće se izgubiti, jer sve njegove stvari su moje, a njegovi neprijatelji razbijaju se o podnožje mojih nogu. (Dn. 723)

Svaku dušu, koja moli tu Kronicu, branit ću u času smrti kao svoju čast. I kad drugi tako mole kod umirućeg, primit će obećani oprost. Kad se ova molitva moli kod umirućeg ublažuje se Božja srdžba i neiscrpivo milosrđe obuzima dušu. Dubine mojeg milosrđa pokreću se bolnim mukama mojem Sina. (Dn. 811)

O, kakve ću velike milosti podijeliti dušama koje će moliti ovu Kronicu. Središte mojeg milosrđa pokreće se za one koji mole ovu molitvu. Zapiši ove riječi, moja kćeri, propovijedaj svijetu moje milosrđe. Neka cijelo čovječanstvo upozna moje neiscrpivo milosrđe. To je znak konačnog vremena. Zatim dolazi Dan pravednosti. Dokle je još vrijeme, neka se utječu izvoru mojeg milosrđa. Neka koriste Krv i Vodu što je za njih tekla. (Dn. 848)

Reci dušama, neka ne postavljaju nikakav bedem u svojim srcima prema mojem milosrđu, jer ono želi djelovati u njima. Moje milosrđe djeluje u svim srcima koja otvore svoja vrata za njega. Kako grešnik, tako i pravednik treba moje milosrđe. Obraćanje, kao i ustrajnost u njemu, milost je mojeg milosrđa. (Dn. 1577)

Duše, koje teže savršenosti, posebno trebaju slaviti moje milosrđe, jer punina milosti, koju im darujem, teče iz mojeg milosrđa. Ja želim, da se te duše odlikuju neograničenim povjerenjem u moje milosrđe. Ja sâm bavim se posvećenjem takvih duša. Sve ću im dati što im je potrebno za njihovo posvećenje. Iz mojeg milosrđa crpe se milosti samo jednom posudom - a to je povjerenje. Što se više duša pouzda, to ga ona više dobiva. Duše, koje se bezgranično pouzdaju, meni su velika radost, jer u takve duše izlijevam sva svoja blaga milosti. Raduje me što one puno traže, jer je moja želja puno davati, i to vrlo puno. Žalosti me, naprotiv, kad duše malo traže i sužavaju svoje srce. (Dn. 1578)

## svećenička godina

---

### SVEĆENIK, DJELITELJ BOŽJE MILOSTI



*U duhovnom životu držat ću se uvijek svećeničke ruke. O životu duše i njezinim potrebama razgovarat ću samo s ispovjednikom. (Dn. 671)*

Svećenik je čovjek, ali drugačiji od svih ostalih ljudi. Ne po svojim slabostima, nego po izravnom Božjem izabranju. Bogu se, naime, svidjelo izabrati neke od ljudi, uzeti ih iz naroda i ponovno ih narodu dati. Posvećene i opečaćene sakramentom svećeničkog reda. Mnogo toga o njima možemo naučiti iz *Dnevnika* svete sestre Faustine. Ona nam govori o poslušnosti svećeniku kroz koju se očituje naš stav prema Bogu samom, dakle poslušnost prema Božjim nadahnućima koje joj On obilato šalje u njezinom izabranju. Prekrasne su i duboke riječi, kada sv. Faustina za svećenike kaže da su svjetli stupovi, tj. svjetlo na životnom putu čovjeka. Oni nam tumače Božju volju, koja je put svetosti za svakog od nas, kako joj Milosrdni Otkupitelj govori: »Moja Nutrina je prepunjena milosrđem, i ono je izliveno na sve što sam stvorio. Meni je milina djelovati u duši čovjeka, ispuniti je mojim milosrđem i opravdati je. Moje Kraljevstvo na zemlji je moj život u duši čovjeka. Piši, moja tajnice, da sam ja voditelj duša, neposredno, iako ih vodim preko svećenika i svaku vodim do svetosti na putu što je samo meni poznat.« (Dn. 1784)





Michał Sopoćko

Na početku redovničkog života sv. Faustine, njezin je put bio još teži bez duhovnog vodstva točno određenog svećenika, kojeg joj je predodredio sam Gospodin. Ona se, primivši poruku Milosrdnog Isusa, o širenju pobožnosti Božjeg milosrđa, što se u *Dnevniku* naziva 'Djelo milosrđa', često nalazila u sumnjama susreće li u viđenjima samog Gospodina ili je to obmana. O tome sama kaže: »Kad sam se htjela udaljiti od nutarnjih nadahnuća, reče mi Bog, da će On od mene tražiti na Sudnjem danu mnogo duša. Umorna od mnogih poteškoća koje sam imala jer mi je Isus govorio i tražio da naslikam njegovu sliku, odlučila sam tražiti patera Andrasza još prije vječnih zavjeta da me oslobodi od tih nutarnjih nadahnuća. Nakon saslušane ispovijedi pater Andrasz mi je odgovorio sljedeće: 'Ja vas od ničega ne oslobađam, i ne smijete izbjegavati nutarnja nadahnuća. **Ipak, morate o svemu izvješćivati svog ispovjednika, bezuvjetno i apsolutno, jer ćete inače dospjeti na stranputicu, usprkos velike Božje milosti.** Za sada se ispovijedajte kod mene, ali morate znati da trebate imati jednog stalnog ispovjednika, dakle duhovnog vođu.' Vjerovala sam da ću biti oslobođena svega, ipak suprotno se dogodilo – jednoznačna zapovijed: ispunjavati Isusove zapovijedi. Ali, kad se neko vrijeme ispovijedam kod drugih, ne mogu – u odnosu na milosti – otkriti svoju dušu, radi čega neizrecivo trpim. **Neprestano sam molila da mi Bog podari tu veliku milost imati duhovnog**

**vođu.** Kako je Božja dobrota bezgranična, tu sam milost dobila nakon vječnih zavjeta kad sam došla u Vilnu: bio je to prof. Sopoćko. Još prije nego sam došla u Vilnu, poznavala sam ga kroz moja nutarnja viđenja. Jednog određenog dana vidjela sam ga u našoj kapeli između oltara i ispovjedaonice. Istodobno sam čula glas u svojoj duši: **'Ovo je za tebe vidljiva pomoć na zemlji. On će ti pomoći vršiti moju volju na zemlji.'** Da sam imala duhovnog vođu od početka, ne bih proigrala toliko puno Božjih milosti. Spopada me sada strah kad čujem poneku dušu govoriti da nema ispovjednika, dakle duhovnog vođu. Jer ja znam koju sam štetu imala kad nisam posjedovala te pomoći. Bez duhovnog vođe lako se dospije na stranputice.« (Dn. 34, 35, 52, 53, 62)

Već smo naglasili da: »Bogu vjerna duša ne može sama prosuđivati svoja nadahnuća.« (Dn. 139) Kada Bog stavi pred nas određeno poslanje kao put do svetosti duše, trebali bismo i sami puno moliti da nam Bog pošalje duhovnog vođu, kako bi taj izbor bio po Božjem planu, a moliti se trebamo i nadalje kako bi Bog sam vodio sve susrete s ispovjednikom ili duhovnikom: **»Duša se mora podložiti kontroli obrazovanog i mudrog svećenika i biti suzdržana dokle god nema sigurnosti.** Po sebi samoj ne treba se pouzdavati u nadahnuća i sve velike milosti. Time bi se mogla izložiti velikoj šteti. Premda duša često može odmah razlikovati lažna nadahnuća od božanskih, ipak treba biti oprezna jer ima mnogo nesigurnog. Bog voli i raduje se kad mu sama duša ne vjeruje poradi njega samog. Budući da ga ova ljubi, oprezna je, pita i traži pomoć, da bi utvrdila da je to Bog, koji u njoj djeluje. **Nakon što je zadobila sigurnost preko prosvjetljenog svećenika, ona se treba umiriti i prepustiti se Bogu prema njegovim nadahnućima, to znači prema ispovjednikovim uputama i savjetima.**« (Dn 139)

Tako su se i mnoge muke sestre Faustine ublažile kad joj je Gospodin pružio obećanu pomoć. To su u njezinom životu bila dva svećenika: otac Andrasz i prof. Sopoćko, svaki u određenim razdobljima njezina života. Za vrijeme duhovnih vježbi pred vječne zavjete po prvi put je bila mirna u pogledu svojih nutarnjih nadahnuća. Tada ju je otac Andrasz razumio i odgovarajuće pomagao kako bi mogla dalje ići na putu božanskih prosvjetljenja. Kasnije ju je vodio prof. Sopoćko u istom pravcu. Tako se ispunilo Gospodinovo obećanje (prema Dn. 141). Ona kaže: »Pod vodstvom prof. Sopoćka moja je duša brzo napredovala u ljubavi prema Bogu, i mnoge su Gospodinove želje ispunjene prema vani. (Sv. Faustina pritom misli na slikanje slike Milosrdnog Isusa, izlaganje slike javnom štovanju, širenje Krunice i devetnice Božjem milosrđu. Svi ovi zahtjevi mogli su se ostvariti zahvaljujući nastojanjima prof. Sopoćka.) Ponekad sam se zamislila nad njegovom hrabrošću i njegovom poniznošću. Od trenutka, kad mi je Gospodin dao duhovnog vođu, vjernija sam milosti. Sve to zahvaljujući duhovnom vođi i njegovoj budnosti nad mojom dušom. Spoznah što znači vodstvo i kako Isus gleda na to. **Za najmanji propust Isus me opominjao, pri čemu je On podcrtao da On sam odlučuje sve stvari, koje predstavljam ispovjedniku – svi promašaji prema njemu pogadaju mene samog.**«

## Poslušnost

Na jednom drugom mjestu sv. Faustina također kaže: »Isus mi reče: *'Kako se ti budeš ophodila s ispovjednikom tako ću se ja ophoditi s tobom. Ako se ti budeš skrivala pred njim, pa bila to moja i najmanja milost, i ja ću se skrivati pred tobom i ostat ćeš sama.'* Postavih se prema Božjoj želji i duboki mir ispunio je moju dušu. **Sada razumijem kako Bog zaštićuje ispovjednike i stoji iza njih.** Kada je moja duša pod vodstvom prof. Sopočka započela uživati duboku sabranost i mir, često sam čula riječi u svojoj duši: *'Ojačaj za borbu,'* ponekad ponovljeno više puta. **Sada mi pak zapovijeda o svemu pitati ispovjednika i češće mi kaže: 'Odgovorit ću ti njegovim ustima. Budi utješena.'** Meni se još nikad nije dogodilo, da bih, kod predstavljanja toga što Gospodin traži od mene, **od ispovjednika dobila suprotan odgovor.** Ponekad se događalo, ne često, da mi je najprije Isus nešto preporučio – nitko nije znao o tom – i kad sam došla u ispovjedaonicu isto mi je preporučio ispovjednik. Osjećala sam tako veliku lakoću u svojoj duši o svemu govoriti, da sam se kasnije sama čudila. Odgovori oca Andrasza izazvali su duboki mir u mojoj duši. **Njegove riječi bile su, jesu i ostaju zauvijek vatreni stupovi koji rasvjetljuju moju dušu i nadalje će je prosvjetljivati u težnji prema većoj svetosti.**« (Dn. 144, 145, 269, 233)

Kao što se Bog raduje provjeri naših nadahnuća od strane duhovnika, tako isključivo Bog sam usmjerava svoga službenika: **»Velika je razlika između dužnosti jednog svećenika i njegovih ljudskih sposobnosti.** Svećeniku je naložena nedoumica snagom njegova služenja, da bi se tako dublje osvjedočio istinitošću darova ili milosti neke duše. Kada on sumnja s namjerom da dušu bolje vodi i dovede do dubljeg sjedinjenja s Bogom, on zadobiva za to veliku neshvatljivu nagradu.« (Dn. 595)

## Molitva za svećenika

Kroz stranice *Dnevnika* sv. Faustine, spoznajemo kako su sva dobra djela, svi naponi u širenju Božjeg Kraljevstva u dušama ljudi, baš kao i poslanje našeg Otkupitelja, okrunjeni trpljenjem: **»Jednom me je zamolio jedan svećenik moliti za njega.** Obećala sam mu i zamolila ga da na tu nakanu smijem obaviti jedno mrtvljenje. Kad sam dobila dopuštenje, osjetila sam u duši **nagon za tim da toga dana sve milosti, koje su bile Božjom dobrotom određene za mene, prepustim tom svećeniku.** Tako sam zamolila Isusa da na mene natovari sve patnje, vanjske i nutarnje muke, koje bi svećenik toga dana trebao nositi. **Bog je prihvatio djelomice moju želju i smjesta, ne naslućujući odakle, započese se pojavljivati različite poteškoće i protivštine** u tolikoj mjeri, da je jedna od sestara glasno kazala: 'S tim je Gospodin u vezi, budući da svi šikaniraju sestru Faustinu.' Uzroci su bili tako uveličani i neutemeljeni da su to neke sestre naglasile, a druge opet zanijekale. Šuteći, žrtvovala sam se za svećenika. To ipak nije bilo sve. Osjećala sam nutarnju muku. Najprije me obuzela opća obeshrabrenost i nevoljkost prema sestrama. Zatim sam se započela mučiti nesigurnošću. Nisam se mogla sabrati na molitvu. Moju glavu ispunjahu različite stvari. Kad sam iscrpljena došla u kapelu, moja je duša bila satrvena nekom čudnom boli i započeh tiho plakati. Tada čuh sljedeći glas u svojoj duši: *'Kćeri moja, zašto plačeš? Ti si se ipak sama ponudila za ovu muku, kao žrtvu. Znaj da je to što si preuzela za tu dušu samo mali dio, jer on trpi još puno više.'* Potom upitah Gospodina: **'Zašto postupaš tako s njim?'** **Gospodin mi odgovori da je to zbog trostruke krune koja je određena za njega: kruna djevičanstva, svećeništva i mučeništva.** Tada moju dušu preplavi radost, **s obzirom na veliku čast koja će mu biti podarena u nebu.** Molila sam 'Tebe Boga hvalimo' za posebne Božje milosti po kojima sam spoznala, da Bog tako postupa s onima koje On želi imati u svojoj blizini. Tako gledano, **sve su patnje ništa s obzirom na ono što nas očekuje u nebu.**« (Dn. 596) Ovaj svećenik bio je prof. Sopočko, koji je u svojim sjećanjima napisao: »... Moje poteškoće dospješe do vrhunca u siječnju 1936. O tim poteškoćama nisam nikoga upoznao, dok nisam jednog kritičnog dana molio s. Faustinu za molitvu. Na moje najveće iznenađenje, kao mjehurići sapunice popucaše toga dana sve poteškoće, a s. Faustina mi ispriča da je uzela na sebe sve poteškoće i da ih je toga dana osjetila toliko bezbrojnima kao nikada u svom životu...« Vidimo i iz ovog primjera da su, u svom životnom poslanju, duša duhovnog vođe i duša ispovjedatelja na poseban način povezane uzajamnom molitvom u patnjama i ostalim potrebama, stoga je i duša ispovjedatelja u prilici spoznati i muke i uzvišene Božje darove u duši svećenika: **»Za vrijeme našeg razgovora vidjela sam njegovu izmučenu dušu. Ta razapeta duša sličí Otkupitelju. Tamo gdje očekuje opravdanu nadu, nalazi križ. On živi među mnogim prijateljima, a osim Isusa nema nikog.** Tako Bog razgolićuje dušu koju posebno ljubi. Ali i radosna, kaže: Prof. Sopočka mora Bog jako ljubiti. To govorim jer sam spoznala kako jako Božja pažnja počiva na njemu u određenim trenucima. Ja to vidim i izuzetno se radujem da Bog ima takve izabranike.« (Dn. 1259, 63)

## Put svetosti

Sestra Faustina nas ustrajno uči o uzajamnosti i otvorenosti svećenika i vjernika u duhovnom vodstvu: »**Duša, koja iskreno želi napredovati u savršenosti, mora se točno držati danog savjeta duhovnog vođe. Toliko puno svetosti – koliko ovisnosti.** Ispovjednici bi trebali vrlo paziti na djelovanje Božje milosti u dušama ispovjedatelja. To je stvar od velike važnosti. Po milostima duše može se razaznati njenu usku povezanost s Bogom.« (Dn. 377, 35)

**Sve darove za duhovno vodstvo duše svećenik prima od Boga, i kao što je Bog Otac prema nama pun stvoriteljske i očinske ljubavi i nježnosti, ali i brižne strogosti,** tako i: »Strpljivost i blagost ispovjednika otvaraju put najdubljim tajnama duše. Ona otkriva gotovo nesvjesno svoje bezdane dubine i osjeća se jačom i otpornijom. Ona se hrabrije bori, više se trudi, budući zna da će morati o tome polagati račun. **Ispovjednik mora ponekad iskušavati, mora ispitivati, mora biti strog, mora znati da li radi sa slamom, željezom ili čistim zlatom. Svaka od tri spomenute duše potrebna je drugih vježbi.** Ispovjednik mora bezuvjetno imati jasnu sliku o svakoj duši, da bi znao, što ona može podnijeti u određenim trenucima, datostima i slučajevima. I ja sam otkrivala svoju dušu od kada su se sve milosti moje duše nalazile na prosudbi pred mudrim, obrazovanim i iskusnim ispovjednikom. Nadalje, sestre neka nikada ne razgovaraju jedna s drugom o ispovijedi i ispovjednicima. One trebaju štoviše moliti za njih, da im Bog podari svjetlo za vođenje duša.« (Dn. 112, 557)

Sestra Faustina je po volji Božjoj morala doživjeti i ovu kušnju, kako bismo se jednom zauvijek učvrstili u sljedećoj spoznaji: »Gospodin mi je dao spoznati kako mu je drago čisto srce, po čemu sam zadobila dublju spoznaju svoje vlastite bijede. **Kad sam se započela pripravljati za svetu ispovijed, u meni se pojavio jake kušnje protiv ispovjednika. Nisam vidjela sotonu, ali osjetila sam ga i njegov užasan bijes:** 'Da, to je samo običan čovjek.' – Rekoh na to: 'Ali, ipak neobičan, jer ima božansku moć.' Pomislih: 'Da, optužiti se zbog svojih grijeha nije teško, ali otkriti tajanstvene kutke srca, položiti račun o djelovanju Božje milosti, spomenuti svaki Božji zahtjev, sve što se događa između mene i Boga, sve to kazati jednom čovjeku – to nadilazi snage.' Osjetih ovu borbu sa silama i povikah: **'O Kriste, Ti i svećenik ste jedno; na ispovijed idem Tebi a ne čovjeku.'** Kad sam se započela ispovijedati, najprije otkrih svećeniku ove svoje poteškoće. Svećenik reče da nisam mogla bolje učiniti nego najprije otkriti ove teške kušnje. Nakon ispovijedi sve su nestale. Moju dušu ispuni mir.« (Dn. 1715)

## Vjernost i poniznost



Vjernost duše, njezina poslušnost i poniznost, neizostavne su, jer duša treba vjerovati da sam Bog govori ustima svoga službenika: »U velikim poteškoćama kroz koje duša prolazi, u nerazumijevanju okoline: ... Bog sam baca ponekad snop svjetlosti u dubinu duše za njenu poniznost i njenu vjeru. Ponekad ispovjednik kaže nešto što ne namjerava kazati i toga čak nije ni svjestan. O, duša treba vjerovati da su to riječi samog Gospodina, premda moramo vjerovati da svaka riječ u ispovjedaonici dolazi od Boga, ali to o čemu ovdje govorim je nešto izravno od Boga. Duša osjeća da svećenik nije ovisan o samom sebi – on govori, što ne želi kazati. Tako Bog nagrađuje vjeru. To sam puno puta iskusila na samoj sebi. Jedan svećenik, vrlo učen i vrlo cijenjen - ponekad se dogodilo da sam se ispovjedila kod njega – bio je uvijek vrlo strog i proturječio mi je u ovim stvarima. Jednom je pak rekao: 'Znajte, sestro, ako Bog traži da Vi to činite, onda se ne smijete protiviti. Bog želi biti štovan ponekad na ovaj način. Budite mirni, što Bog započne – On će ispuniti! **Ipak, kažem Vam, važna je Bogu vjernost i poniznost i još jednom poniznost.** Upamtite dobro što sam Vam danas kazao.' « (Dn 132) I u jednom drugom primjeru s. **Faustina nas poučava da su riječi duhovnika zapravo riječi samog Gospodina:** »Jednom mi reče Gospodin: 'Razmišljaj o proroku Joni i njegovom poslanju.' Popodne je bila ispovijed za Kongregaciju. Kad sam predstavila duhovnom vodi strah koji me je obuzeo s obzirom na poslanje, pri čemu me Bog koristi kao neprikladno sredstvo, uzvratilo je duhovni otac: 'Želimo li ili ne, moramo ispunjati Božju volju,'



i naveo mi je primjer proroka Jone. Nakon ispovijedi razmišljala sam, otkuda ispovjednik zna da mi je Bog naložio razmišljati o Joni, jer ja mu o tom nisam govorila. Odmah sam čula riječi: **'Kad Me svećenik zastupa, ne djeluje on, nego ja djelujem po njemu. njegove želje su moje.'** Vidim kako Isus stoji uz svoje zastupnike. On sam zahvaća u njihovo djelovanje.« (Dn. 331)

## Majka Kristova, Majka svećenika

Majka Kristova je na poseban način Majka i zaštitnica duša svećenika u svim ovozemaljskim teškoćama, na što nas kroz Dnevnik u svojim viđenjima upućuje i s. Faustina: »Jednom me je zamolio ispovjednik moliti se na njegovu nakanu. Započela sam s devetnicom Majci Božjoj. Ona se sastojala iz devet puta moljenih 'Zdravo Kraljice'. Na kraju devetnice ugledala sam Majku Božju s Djetetom Isusom na ruci i mog ispovjednika koji je klečao pod Njezinim nogama i s Njom razgovarao. Nisam mogla razumjeti o čemu je razgovarao s Njom, jer sam u to vrijeme razgovarala s Djetetom Isusom koji je sišao s Majčine ruke. Nisam se mogla načuditi njegovoj ljepoti. Zatim sam čula nekoliko riječi koje je izrekla Majka Božja: **'Ja nisam samo Kraljica neba, nego i Majka milosrđa i tvoja Majka.'** Ispružila je svoju desnu ruku kojom je držala svoj plašt i obavila njime svog svećenika. U tom času iščeznu ovo ukazanje.« (Dn. 330)

Na puno mjesta u *Dnevniku* čitamo kako ćemo u vječnosti tek u potpunosti upoznati neizrecive darove koje nam Gospodin daje u svakoj svetoj Misi, po svojoj Svetoj Žrtvi, koja je život naše duše. **Svećenik je, kao što znamo, djelatelj i posrednik vidljivih i nevidljivih Božjih milosti u duši.** Stoga svećeničko izabranje i poslanje daleko nadmašuje ono što mi na zemlji možemo pojmiti o odnosu između premilosrdnog Srca Isusova i svećenika: »Jednog dana, kad je moj ispovjednik, prof. Sopočko, kao i uvijek slavio sv. Misu, vidjela sam od prikazanja Dijete Isusa na oltaru. **Malo prije pretvorbe nestade svećenik mojem pogledu i ostade Isus, koji je za vrijeme pretvorbe uzeo Hostiju i kalež u svoje ruke, zajedno ih podigao i pogledao u nebo. Nakon nekog vremena opet sam vidjela svog ispovjednika i upitala Dijete Isusa, gdje je svećenik bio za to vrijeme, budući da ga nisam vidjela. Isus uzvрати: 'U mojem Srcu.'** « (Dn 442)

Stoga smo naučili zajedno sa svetom Faustinom: **»O kako je velika milost imati duhovnog vođu.** U krepostima brže se raste, jasnije se spoznaje Božja volja, ona se vjernije ostvaruje i ide se sigurnijim i bezopasnijim putem. Duhovni vođa može zaobići prepreke na kojima bi se duša mogla razbiti. Bog mi je podario tu milost prilično kasno, ali se vrlo radujem kad vidim kako se Bog priklanja željama duhovnog vođe. **Ali sam i shvatila da moram puno moliti za svakog ispovjednika svjetlo Duha Svetoga.** Kad dođem u ispovjedaonicu, a da se prethodno nisam srdačno pomolila, ispovjednik me može jedva razumjeti. I otac me ohrabrio za srdačnu molitvu na tu nakanu, da mu Bog dade bolje spoznati i razumjeti, što On od mene zahtijeva.« (Dn. 647, 331)

Sam Milosrdni Isus govori nam po sv. Faustini o neusporedivom poslanju svog vjernog službenika, prof. Sopočka koji je proglašen blaženim 28. rujna 2008.: »Jutros je otputovao prof. Sopočko. Kad sam uronila u zahvalnu molitvu za tu veliku milost susreta, iznenada sam bila posebno jako sjedinjena s Gospodinom. On mi reče: **'To je svećenik po mojem Srcu. Njegovi napori su mi dragi. Ti vidiš, moja kćeri, da se mora ostvarivati moja volja i što sam obećao, ja držim. Po njemu sijem utjehu patničkim i mučeničkim dušama. Svidjelo mi se po njemu širiti pobožnost mojem milosrđu. Po Djelu milosrđa više će duša doći meni, nego bi on mogao postići odrješenjima danju i noću do konca svoga života. Tako bi on djelovao samo do svoje smrti. Ali po Djelu on će nastaviti djelovati do Sudnjeg dana.'**« (Dn. 1256)

Marijana Biuk



# Annus Sacerdotalis

19 Junii 2009 - 11 Junii 2010

## SVETI IVAN MARIJA VIANNEY (1786. – 1859.)

*Dana 4. kolovoza 2009. navršilo se 150 godina od smrti svetog župnika arškog – Ivana Marije Vianneyja. Plodovi njegove svećeničke službe bili su nevjerovatni. Još za života svetog Župnika arškog, malena župa u Arsu postala je cilj stotinama tisuća hodočasnika iz Francuske i Europe.*



Svećeništvo svetog Ivana Marije Vianneyja bilo je usredotočeno na Euharistiju, katehezu i sakrament pokore. Župnik arški svojim je životom, naučavanjem istina vjere, dijeljenjem sakramenata pomirenja i Euharistije ukazivao na najveće blago – na osobu uskrslog Gospodina Isusa Krista, koji živi i djeluje u Katoličkoj Crkvi: otpušta grijeha, oslobađa od sotonskih navala, liječi sve rane duše, izbavlja od smrti i vodi u vječni život.

### Klevete i kušnje

Beskompromisna borba koju je Župnik arški vodio protiv svih oblika grijeha naišla je na oštar otpor nekih župljana. Razumljivo je da sile zla osobito mrze gorljive pastire duša i koriste svaku priliku kako bi ih zastrašile. U tu se svrhu najčešće služe ljudima koji lako padaju pod njihov utjecaj. Po arškoj župi počelo se šušcati kako je župnik netolerantan, grub i kako nepotrebno zabada nos u stvari koje ga se ne tiču. Nezadovoljstvo je raslo jer mnogim župljanima, koji nisu htjeli odbaciti svoje grešne navike, župnik Vianney nije htio dati odrješenje od grijeha.

Poslušne župnikovim savjetima, arške djevojke prestale su odlaziti na plesove koji su često završavali razvratom. Izazvalo je to velik gnjev, osobito nekolicine mladića i župljana. Počeli su spletkariti i širiti laži da otac Vianney živi nemoralno, pisati anonimna pisma puna objeda i kleveta, lijepiti plakate i proglase protiv njega, a nisu se libili ni laži da je župnik Vianney otac djeteta koje je rodila neudana djevojka iz susjednog mjesta. Pred kraj života otac Vianney je rekao: »Da sam znao u trenutku dolaska u Ars što me sve ondje čeka, koja sve trpljenja, umah bih umro.«

Podle laži i klevete bile su za arškog župnika izvor neizmjernog duševnog trpljenja. Čak je razmišljao i o odlasku iz župe. Argument koji je presudio u korist ostanku bio je da bi lašci i spletkari njegov odlazak mogli protumačiti kao potvrdu onoga što su o njemu govorili.

Što je snažnije bivao napadan, to se s većim pouzdanjem predavao u Božje ruke, od srca opraštao svojim neprijateljima i molio za njihovo obraćenje.

»Pustio sam da svašta govore o meni.« Zahvaljujući tome, ljudi su konačno i umuknuli.

»Mislio sam – govorio je – da će me štapovima protjerati iz Arsa, da će me otac biskup suspendirati i osuditi na doživotni zatvor... Vidim, ipak, da nisam zaslužio tu milost.«

Krist je po tom duševnom trpljenju oblikovao sv. Ivana Mariju Vianneyja te je ovaj dosegao takav stupanj poniznosti da se počeo radovati svakom omalovažavanju i prijeziru drugih. Jedini odgovor oca Vianneya na sve nepravedne osude bila je šutnja i molitva za zlobnike i za vlastiti uzoran život.

Bog oblikuje život po duševnim trpljenjima, pripuštajući razne kušnje, osobito bolne sumnje i očaj. Otac Vianney iskusio je trenutke potpune duhovne tame, osamljenosti i odijeljenosti od Boga. Bilo je to neizrecivo duhovno trpljenje u kojem mu se činilo da ga je Bog potpuno i zauvijek napustio. Pa ipak, ni u tim trenucima nije prestajao vjerovati u njega i bezgranično se u nj pouzdavati.

»Gdje je ljubav – govorio je – trpljenje prestaje biti trpljenje. Što više bježiš od križa, to te on više pritješnjuje... Treba moliti za ljubav prema križu: tada križ postaje sladak. Sâm sam to iskusio kroz četiri, pet godina. Teško su me potvarali i silno pogrđivali. Bog mi je svjedok da mi križeva nije manjkalo, bilo ih je zapravo i više nego što sam mogao nositi. No, počeo sam moliti da zavolim trpljenje. Tada sam počeo osjećati radost. Shvatio sam da je samo u ljubavi prema trpljenju pravi izvor radosti... Sva naša bijeda proistječe iz neljubavi prema križu. (...) Daleko više činimo Bogu kada činimo nešto što nam ne predstavlja radost i što nam se ne sviđa.« Sveti Ivan Maria Vianney svjedoči da svako trpljenje koje ne prikazujemo Bogu predstavlja ništiteljsku snagu. Radi toga trebamo svaki naš križ, svako duhovno i fizičko trpljenje žrtvovati Kristu, jer jedino tada ono za nas postaje izvor svekolikih milosti i Božjeg blagoslova.

## Sveti dar sakramenta svećeništva

Župnik arški bio je svjestan velike odgovornosti za spasenje duša svojih župljana i svih koji su tražili njegovu svećeničku pomoć. Bio je svjestan koliko je velik dar ljudima **sakrament svećeništva** po kojem Bog neprestano suobličuje svoje otkupljenje. Stoga je govorio vjernicima kako je svećeništvo sakrament koji ima velik utjecaj na ljude. Rekao je u jednoj od svojih propovijedi: »Svećenik je čovjek koji je od Boga primio svu njegovu vlast. 'Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas,' rekao je Isus prvim svećenicima (Iv 20, 21) 'Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!' (Mk 16, 15). 'Tko vas sluša, mene sluša. Tko vas prezire, mene prezire.' (Lk 10, 16).

Kada vas svećenik odrješuje od grijeha ne kaže: 'Bog neka ti oprost,' nego 'Ja te odrješujem od grijeha tvojih.' « I kod pretvorbe ne veli: 'Ovo je Tijelo Gospodnje,' nego: 'Ovo je Tijelo moje.' Kad ne bi bilo sakramenta svećeništva, ne bismo imali Gospodina među nama. **Tko ga, dakle, pohranjuje u svetohranište?** Svećenik. **Tko je uveo vaše duše u zajedništvo Crkve pošto ste se rodili?** Svećenik. **Tko hrani vaše duše kako biste imali snage za ovozemaljski život?** Svećenik. **Tko ih priprema da bi pomirene i čiste, okupane u Krvi Kristovoj, mogle stati pred Boga?** Uvijek svećenik. **A kada duša podlegne smrtnom grijehu, tko je uskrisuje na život? Tko joj vraća mirnu savjest?** Jedino svećenik. Nećete pronaći niti jedno dobro koje od Boga proizlazi, a da iza njega ne stoji svećenik.

**Pokušajte se ispovjediti pred Majkom Božjom ili kojim od anđela. Hoće li vas odrješiti? Ne. Mogu li vam dati Tijelo i Krv Kristovu? Ne.**

I Presveta Djevica Marija nije vlasna prizvati svoga Sina u Hostiju. Da je uz vas i dvjesto anđela, ne bi vas imali vlasti odrješiti. Jedino svećenik ima vlast reći: 'Grijesi su ti otpušteni. Idi u miru.' **Svećeništvo je uistinu nešto vrlo veliko. Svećenik će postati svjestan veličine svoga svećeništva tek u nebu. Kad bismo na zemlji razumjeli što je svećeništvo, umrli bismo, ne od straha, već od ljubavi.** (...) Svećenik nije svećenik sam za sebe. Sam sebi ne može udijeliti odrješenje. Ne može si podijeliti niti jedan sakrament. Svećenik ne živi za sebe, već za vas. (...) Kada tko želi uništiti vjeru, prvo napada na svećenika jer ondje gdje nema svećenika nema ni svete misne žrtve, a gdje nema misne žrtve gubi se vjera. (...) Svećeništvo je ljubav Srca Isusova. (...) Kad susretnete svećenika, uvijek mislite na Isusa.« Sveti dar sakramenta svećeništva Isus daje u srca onih koje je pozvao, u srca slabih i grešnih ljudi. Zato je od iznimne važnosti da vjernici svakodnevno mole za svećenike, za njihovu ustrajnost u pozivu i svetost u služenju, za svetost njihova života. Padu svećenika jedino se raduju Sotona i ljudi koje je zaveo.

## Raskrinkavao je djelovanje Sotone



Soba oca Vianneyja

Najveće duhovne vrijednosti, napredak u duhovnom životu, postižu se svakodnevnim unutarnjim borbama s kušnjama, slabostima i grijesima. Župnik arški cijelim je svojim srcem želio osvojiti nebo i pomoći svim župljanima da se spase. Zato je na nakanu njihova obraćenja, ne samo mislio, već i strogo postio, bičevao se i vršio pokoru. Bio je potpuno svjestan da je najveća čovjekova nesreća **grieh i ustrajnost u grijehu, jer je njegova konačna posljedica odjeljenje od Boga do vijeka i vječnost u paklu.** Zato je s velikom gorljivošću raskrinkavao đavolsko djelovanje koje u svakoj kušnji, na neobično zavodljiv način predstavlja grijeh kao izvor sreće.

Opominjao je svoje župljane: »Grieh je Božji krvnik i ubojica duša. Tjera nas iz neba i strovaljuje u ponor pakla. I usprkos tome, mi mu se prepuštamo! Kakvo ludilo! Kad bismo uistinu bili svjesni toga, osjećali bismo takvo gađenje prema grijehu da ga ne bismo bili u stanju učiniti. (...) **Kad bismo svrnuli svoj pogled na raspelo, gledajući Isusa, začuli bismo vapaj iz dubine njegove božanske duše: 'Zar i ti želiš stati u red mojih neprijatelja? Želiš me iznova razapeti?** Pogledajte raspelog Krista i recite: 'To je cijena iskupljenja mojih uvreda koje sam svojim grijesima nanio Bogu. Evo, Bog dolazi na zemlju kako bi postao žrtva za moje grijehe. Bog trpi, podnosi muku i umire jer je želio snositi krivicu za naše prijestupe.



**Zagledajmo se u križ i pogledajmo kakvo je zlo grijeh i kako ga trebamo mrziti.** Pogledajmo u sebe i što možemo učiniti da bi učinili zadovoljštinu za zlodjela koja smo učinili u našem bijednom životu.« (*Bilješke iz Arsa*, Propovijed o grijehu). Župnik arški upozoravao je svoje vjernike ukazujući im na veličinu duhovne tragedije kojoj je uzrok grijeh, budio je u njima kajanje i želju za obraćenjem. Propovijedao im je neizmerno Božje milosrđe za sve grešnike u sakramentu ispovijedi. Svima koji su mu dolazili iz cijele Francuske i Europe uvijek je bio na raspolaganju za svetu ispovijed. Provodio je ispovijedajući, često i po deset sati dnevno, a ako je bilo potrebno i petnaest pa i više... Za Župnika arškog bio je to nesumnjivo najveći križ i mrtvenje. No, podnosio je i taj napor s radošću, svjestan da po njegovoj službi Krist oprašta grijeh, izbavlja ljude iz strašnog đavolskog ropstva i vraća im dostojanstvo djece Božje. Otac Vianney mnogo je trpio zbog nedostatka kajanja i žaljenja za učinjene grijehone onih koji su se ispovijedali. Govorio je: »Oplakujem sve što vi ne oplakujete.« Ravnodušne u vjeri poticao je na ljubav prema Bogu, pomirivao s Bogom velike grešnike, a potom ih vodio teškim putem sazrijevanja u svetosti.

Otac Vianney, u brizi za vječni život povjerenih mu duša, najavio je bespoštednu borbu s razvratom i ovisnostima koje su se s godinama ukorjenjivale u njegovoj župi. Grešnicima se obraćao s velikim suosjećanjem, ophodio se prema njima kao prema bolesnicima na duši, ali prema grijehu nije imao smilovanja. U jednoj od svojih pouka istaknuo je: »Ako se dušobrižnik ne želi izložiti opasnosti da izgubi dušu za Vječnost, mora nemilosrdno napadati sve neumjerenosti u župi. Mora, pritom, nogama satrti svaki ljudski obzir i strah od prijezira i mržnje župljana.« Župnik arški beskrupulozno je tražio, prijetio, osuđivao rad nedjeljom, pijanstvo, razvratne zabave koji su vodili u grijehone nečistoće. Navijestio je odlučnu borbu protiv gostioničara koji su opijali mještane i velikim žarom pozivao svoje župljane na obraćenje, na odvratanje od svega što vodi u grijeh. U kratkom roku, iz Arsa je nestao poganski običaj rada nedjeljom, a sve su gostionice bankrotirale jer su ljudi prestali zalaziti onamo. Na taj način uništen je glavni uzrok nevolja mnogih obitelji.

### **Najsnažniji izvor duhovne obnove**

Isus Krist, prisutan u Euharistiji, bio je u samom središtu duhovnog života Župnika arškog, kao i njegovog pastoralnog rada. Ovako je govorio u jednoj od svojih propovijedi: »Kad se na jedno mjesto zbroje sva dobra djela, nemaju jednaku vrijednost koju ima sveta Misa. Jer djela su ljudska, a Misa je djelo Božje. Na svećenikove riječi Krist silazi s neba i daje se zarobiti u maloj Hostiji. Svemogućí Otac s neba neprestano promatra oltar: 'Ovo je Sin moj ljubljani, u kojem mi je sva milina.' (Mt 17, 5) Po zaslugama tako velike žrtve Otac ne može Sinu ništa uskratiti. Kad bismo imali vjere, vidjeli bismo u svećeniku Boga, kao svjetlost kroz staklo, kao vino pomiješano s vodom. (...) Bog je po pretvorbi prisutan među nama, kao što je prisutan u nebu. Kad bismo toga bili u potpunosti svjesni, umrli bismo od ljubavi. Bog nas ipak čuva i štiti od spoznaje tog otajstva poradi naše slabosti.

Jedan je svećenik počeo sumnjati u Kristovo uprisutljenje na oltaru po riječima koje izgovara. U istom tom trenutku, iz Hostije koju je držao u rukama počela je na korporal kapati krv. Kad bi nam tko rekao da će tada i tada, na nekom groblju, pokojnik ustati iz groba, odmah bismo potrčali onamo gledati čudo. A nije li trenutak pretvorbe, kada kruh i vino postaju Tijelo i Krv samog Boga, puno veće čudo od uskrsnuća mrtvog? **Potrebno je najmanje četvrt sata za dobru pripremu za svetu Misu. U tom vremenu potrebno se duboko poniziti pred Bogom po uzoru na poniznost koju Krist svjedoči sakramentom Euharistije. Potrebno je učiniti ispit savjesti radi dobrog doživljaja svete Mise, potrebno je biti u stanju milosti posvetne. Kada bismo znali cijenu misne žrtve, odnosno, kad bismo snažnije vjerovali, sudjelovali bismo u njoj s mnogo većim žarom.**

Pamtite, djeco, priču koju vam pričam. Jednom je jedan sveti svećenik molio za svog pokojnog prijatelja, znajući, po milosti Božjoj, da je ovaj u čistilištu. U trenutku pretvorbe, uzeo je u ruke Hostiju i u duši rekao: 'Vječni i Sveti Oče, zamijenimo se! Ti imaš dušu mog prijatelja u čistilištu, a ja u rukama Tijelo Tvoga Sina. Oslobodi mog prijatelja, a ja ću Ti prikazati Tvog Sina, zajedno sa svim zaslugama njegove muke i smrti.' I uistinu: u trenutku podizanja, ugledao je dušu svog prijatelja kako u slavi uzlazi u Kraljevstvo nebesko. Ako želimo što god Boga moliti, činimo isto. Nakon svete Pričesti prikazujemo Ocu njegova Premiloga Sina, zajedno sa svim zaslugama njegove muke i smrti, i Bog nam ništa neće moći odbiti.« (*Bilješke iz Arsa*, Propovijed o sv. Misi)

Otac Ivan Maria Vianney govorio je da su »sv. Pričest i sv. Misa najdjelotvorniji put obraćenja srca.« Sveta Misa bila je za nj velika radost i najvažniji događaj u danu. Usprkos prekobrojnim obvezama, za nju se pripremao najmanje petnaest minuta. Misu je slavio s velikim mnoštvom. Govorio je: »Uzrok padova svećenika

je u nedostatku zajedništva za vrijeme sv. Mise.«

Za Župnika arškog duhovno središte župne zajednice bila je neprestana prisutnost Isusa u Euharistiji. U ranu zoru ili uvečer, satima se klanjao Isusu skrivenom u Presvetom Sakramentu. Za vrijeme homilije, često je pokazivao na tabernakul ganuto govoreći: »On je tamo!« Stav i učenje njihova župnika učinili su da su župljani počeli moliti pred Presvetim, dolaziti redovito u crkvu, i to ne samo nedjeljom, nego i u tjednu.

Svetac iz Arsa znao je da je najmoćniji izvor duhovne obnove župe Isus Krist prisutan u Euharistiji. Zato je od samog početka svog rada u župi okupio skupinu ljudi koji su zajedno s njim svakodnevno slavili svetu Misu i klanjali se Isusu u Euharistiji. Još prije nego što su hodočasnici počeli masovno pristizati u crkvu u Arsu, bilo je onih koji su se klanjali Presvetom Oltarskom Sakramentu. Sveti je o. Vianney učio te ljude da ne govore mnogo za vrijeme klanjanja već da radosno uživaju u prisutnosti Božjoj.

Ispričao je dirljiv primjer: »Ludwik Chaffangeon, zemljoradnik iz moje župe, jednom je u ranu zoru, prije nego je pošao na polje raditi, ostavio motiku pred crkvenim vratima i pošao u crkvu kako bi se pomolio. Tako se udubio u molitvu da je izgubio pojam o vremenu. Njegov susjed koji je radio u blizini, čudio se kako Ludwika nema. Po završetku posla, vraćajući se kući, vidio je motiku pred crkvenim vratima. Na trenutak je ušao i u čudu gledao Ludwika pred svetohraništem kako sabrano moli. Upitao ga je: 'Što tu tako dugo radiš?' Ludwik je jednostavno odgovorio: 'Gledam Isusa, a Isus gleda mene!...' U tim jednostavnim riječima skrivena je bit razgovora s Bogom«, govorio je sveti Župnik arški.



*Svećenik, otac, pater, fratar... Zovu nas raznim imenima... Bog je učinio da svi polažu na nas pravo, da nam se svi mogu približiti. Dao nam je da dotičemo i povijamo ljudske rane... Svećenici... Tko smo? .... A, tko bismo trebali biti?...*

Činilo se da mi život protječe posve obično. Pa ipak, unutrašnje uvjerenje da ću sreću postići u redovničkom životu bilo je iznimno snažno. Pokušao sam pobjeći. Poput Jone i drugih proroka iznalazio sam pred Pradavnim tisuće izgovora. Naposljetku sam odlučio otići na hodočašće u Częstochowu. Cijelim sam putem molio Mariju da mi pomogne pronaći odgovor na pitanje – što dalje? Boga nisam pitao, jer sam s njegovim mišljenjem bio prilično dobro upoznat. Došavši u Częstochowu, u jasnogorskoj kapeli, pao sam na koljena i zagledao se Majci ravno u oči. Iz sve snage pokušao sam od nje iznuditi kratke i jasne riječi: »To nije tvoj put...«

Dugo sam klečao. Najednom me je zahvatio neobičan mir i ispunio moju dušu. Oči Crne Gospe iz kojih je do tog trenutka isijavala tuga, sada su mi se dobrodušno smiješile. Čuo sam riječi: »Učini sve što ti kaže Sin moj...«

Dva tjedna kasnije zakucao sam na vrata novicijata Družbe Isusove. Isus mi nije glasom rekao: »Idi za mnom«, ali sam osjećao da nema drugog puta... Još jedan »odmetnik« postao je svećenik...

Benedikt XVI. podsjeća Crkvu na sakrament svećeništva. Doziva svećenicima u pamet da su »između ljudi uzeti, i za ljude postavljeni«. Još od Kristovih vremena pa sve do danas sve je po starom. Apostoli su među nama... U crnoj sutani i habitu nalazimo Petra kojem je »što na umu - to na drumu«... Susrećemo i

Ivana koji se u vrijeme Euharistije naslanja na Učiteljeve grudi. A koliko li je samo Toma među nama koji traže znakove, plaču u noćima i šapću: »Gospodin moj i Bog moj!«... S vremena na vrijeme pojavi se i Juda – rizičar, samoubojica duha, učitelj izdaje....

Sakrament svećeništva vidljivi je znak neshvatljive ljubavi. Još jedan dokaz onoga o čemu je pisao sv. Pavao u Prvoj poslanici Korinćanima: »Naprotiv, što je ludo u očima svijeta, izabra Bog da posrami mudre; što je slabo u očima svijeta, izabra Bog da posrami jake.« (1 Kor 1, 27).

Danas vas, ljubljani, molim za molitvu. Molitvu za nas svećenike. Molim svakog od vas – borite se s nama za vjernost našem pozivu.

Bez vas naše ruke nisu u stanju nositi teret Boga u bijeloj Hostiji... Bez vaše molitve naš put može postati noćna mora... Bez vaše pameti gubimo vjernost našem pozivu... Bez vas nas neće biti.... Neće biti svetih svećenika... Molite za nas svećenike....

p. Rafał Sorkowicz TChr

## SNAGA MOLITVE

*Pred Bogom, svaka, pa i najmanja i najbeznačajnija žrtva i molitva za svećenike, ima neizrecivu vrijednost. To potvrđuje iskustvo Božjeg poziva jednog njemačkog biskupa iz 19. stoljeća, Wilhelma Kettlera.*



### Karijera

Pred mladim i sposobnim Wilhelmom bila je sjajna pravnička karijera. Uspjeh, prestiž i mnogo novca – sve nadohvat ruke. Kovao je ambiciozne planove za budućnost, i snovi su postajali stvarnost. Jedne večeri, imao je viđenje koje je u potpunosti promijenilo njegov život: »Krist je stajao ispred mene na svijetlom oblaku i pokazivao na svoje Presveto Srce. Pred njim je klečala sestra redovnica koja je ruke uznosila Bogu žarko moleći. Iz Isusovih usta čuo sam sljedeće riječi: 'Ona bez prestanka moli za tebe!' Štoga to bilo – san ili java – za mene je bilo nadnaravno. Duša mi je bila dirnuta. Tog sam trenutka odlučio posvetiti život Bogu, potpuno mu se dati u svećeničkoj službi.«...

### Tajna

Dvadeset godina nakon tog događaja, već kao biskup Crkve, Wilhelm je posjetio prijatelja, također biskupa. U ranu zoru slavio je svetu Misu u kapelici časnih sestara u obližnjem mjestu. Dijelevći svetu Pričest, u jednoj od sestara prepoznao je redovnicu iz svog viđenja. Po završetku liturgije, biskup Kettler zamolio je časnu majku da mu predstavi svoje susestre. Među onima kojima je udijelio svoj blagoslov ipak nije bilo one koju je očekivao. Upitao je, stoga, časnu majku jesu li to sve sestre. I zaista, jedna je nedostajala, ona koja je radila u svinjcu. Kad su je pozvali, biskup Wilhelm je zamolio za privatni razgovor. Ostali su nasamo. Upitao ju je, moli li za njega. Sestra redovnica mu je u svojoj jednostavnosti odgovorila da ne, jer da ga nije ni poznavala. U daljnjem razgovoru sestra je ispričala kako s velikom ljubavlju štuje Presveto Srce Isusovo i da sve svoje

poslove, a osobito one koji su joj odvratni i neprivlačni, obavlja s velikom radošću, iz velike ljubavi prema Isusu. Sve svoje unutarnje borbe, sve što radi, s pouzdanjem prikazuje Isusu za neku dušu koju Isus sam izabere. Na nakanu za tu dušu svakodnevno prikazuje i sat klanjanja pred Presvetim. Tako je činila od najranijeg djetinjstva. Sestri je sada bilo trideset i tri godine. Kada je rekla datum svog rođenja, biskup je shvatio da je to bio dan njegova obraćenja... Ona nije znala za koga moli, nije htjela ni znati jesu li joj prikazanja i molitve bile uslišane. Bilo joj je dovoljno da Bog to zna. Biskup Kettler je s velikim naporom uspio sakriti svoje veliko uzbuđenje. Sestra je tada kleknula i u velikoj poniznosti zamolila za blagoslov.



## Milosrđe

Kada se biskup Wilhelm vratio svom domaćinu, rekao mu je: »Pronašao sam onu kojoj zahvaljujem svoje zvanje. Najpriprostije stvorenje u cijelom onom samostanu. Nikada neću moći uzvratiti Bogu za toliku milost koju mi je udijelio po toj sestri koja već dvadeset godina moli za mene. Bog je uslišao njezine molitve, i prije nego je počela moliti. Dan njezina rođenja bio je dan mog obraćenja. Kasnije je Bog prihvatio i molitve i žrtve te sestre. Koje li škole za mene! Koje li opomene! Kad dođem u napast hvaliti se svojim uspjesima i djelima, moram pamtit i da je sve što sam postigao zaslugom molitve i žrtve siromašne sestre koja radi u samostanskom svinjcu. A ako mi se ikada posao tog tipa i činio beznačajnim, sada znam da to što ta sestra u poniznoj poslušnosti prema Bogu i u samoodricanju prinosi kao žrtvu, ima takvu vrijednost u Božjim očima, da zahvaljujući njezinim djelima Crkva ima biskupa!«

## Molitva

Bog želi da svojom molitvom, žrtvom, trpljenjem i odricanjem podupiremo druge. Ima li išta snažnije i moćnije? Ako ne, zašto se neprestano opiremo i zašto se ne žrtvujemo? Hrabro samo!

### Kako moliti za svećenike?

**Individualna molitva: svakog dana moli za odabranog svećenika određenu molitvu i Kronicu Božjeg milosrđa.** Nakon svećenikove smrti potrebno je nastaviti s molitvom za njega. Ako želiš, uz svakodnevnu molitvu prikazuj svoje poteškoće, postove i trpljenja. Možeš, također, jednom u tjednu Isusu prikazati i sat klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu i što češće, svetu Pričest na nakanu tog svećenika.



## Cvijet

**Imaš li takvu mogućnost, možeš zamoliti svoje prijatelje da zajedno s tobom »posvoje« nekog svećenika.** Bilo bi najbolje kad bi se okupila grupica od sedam ljudi. Svaka bi osoba na nakanu za tog svećenika molila točno određenog dana u tjednu. Na taj bi način bio zaštićen stalnom, svakodnevnom molitvom. Svaka od tih osoba tu bi obvezu preuzela za čitav život, i jednom tjedno molila molitvu za svećenike zajedno s Kronicom Božjeg milosrđa, prikazivala svoja trpljenja, poteškoće i svoja djela, a u skladu s molbom Apostolske Stolice, prikazivala sat klanjanja pred Presvetim u tjednu. Bilo bi najbolje da tako nastala zajednica svoje obećanje, da će moliti za nekog svećenika, dade nakon svete Mise i svete Pričesti po sljedećoj molitvi: »Trojedini Sveti Bože i Marijo, Kraljice Mira, obvezujem se doživotno moliti za svećenika .... (reći svećenikovo ime i prezime). Svoje obećanje predajem u Presveto Srce Isusovo i Bezgrešno Srce Marijino. Amen.«

Ako je moguće, na obred davanja prisege bilo bi lijepo pozvati i svećenika za kojeg će se moliti. Nakon dane prisege, svećeniku se za uspomenu može podariti cvijet ili vlastoručno izrađen vijenac s imenima molitelja. U središtu cvijeta upisuje se ime i prezime svećenika, a na sedam listova imena i prezimena sedam osoba ili obitelji koji daju obećanje da će doživotno moliti za tog svećenika.

## Budimo hrabri

Budimo hrabri u činjenju dobra! Širimo apostolat molitve za svećenike u svojim obiteljima, među svojim bližnjima, prijateljima, poznanicima. Možemo biti sigurni da će nam ta molitva donijeti blagoslov, kako nama osobno tako i našim obiteljima. Jer, kao što je govorila sveta Majka Terezija iz Kalkute, ondje gdje su sveti svećenici, bit će svete obitelji, bit će svet svijet!

Małgorzata Radomska

### Molitva za svećenika

Gospodine, daj nam svetih svećenika! Podupri ih u svetosti.  
O, Božanski i Najveći Svećeniče, neka snaga Tvog milosrđa uvijek prati  
(..... *ime i prezime svećenika*),  
i neka ga brani od zasjeda đavolskih, kojima Zli neprestano prijeti njegovoj duši.  
Neka snaga Tvog milosrđa, o Gospodine, uništi i odagna sve što bi  
moglo umanjiti svetost tog svećenika,  
jer Ti sve možeš.  
Amen.  
(*Nakon molitve izmoliti još i Kronicu Božjeg milosrđa*)



### EUHARISTIJSKO ČUDO U BUENOS AIRESU

*Sve slabija vjera u stvarnu prisutnost uskrslog Krista u Euharistiji, jedan je od osnovnih znakova krize duhovnog života. Isus Krist želi oživjeti našu vjeru u svoju euharistijsku prisutnost i radi toga nam svako malo, u povijesti Katoličke Crkve, daje znakove – euharistijska čuda. Ona jednoznačno potvrđuju da je u Euharistiji prisutan On sâm – uskrsli Gospodin, u otajstvu svog božanstva i slavnog čovječstva. Posljednje euharistijsko čudo koje je Crkva priznala dogodilo se 1996. godine u glavnom gradu Argentine, Buenos Airesu.*

#### Posvećena Hostija pretvorila se u Tijelo i Krv



Dana 18. kolovoza 1996. godine, uvečer oko 19 sati, vlč. Alejandro Pezet, slavio je svetu Misu u katoličkoj crkvi u trgovačkoj četvrti Buenos Airesa. Pred kraj Pričesti prišla mu je žena i rekla mu kako u stražnjem dijelu crkve na svijećnjaku leži odbačena Hostija. Vlč. Alejandro pošao je prema naznačenom mjestu do posvećene Hostije. Bila je tako uprljana da je nije mogao pojesti. Stavio ju je u posudu s vodom i pohranio u svetohranište u kapelici Presvetog Oltarskog Sakramenta.

Kada je u ponedjeljak, 26. kolovoza, vlč. Alejandro otvorio tabernakul, u čudu je ustanovio kako se Hostija promijenila u mišićno tkivo. Izvijestio je o svemu kardinala Jorgea Bergoglija koji mu je naložio da se učine profesionalne fotografije. Hostija je fotografirana 6. rujna. Na njima se vrlo jasno da vidjeti da se Hostija, koja se promijenila u mišićno tkivo, značajno povećala. Kroz nekoliko godina tkivo je čuvano u svetohraništu, a cijela stvar držana je u tajnosti. Kako Hostija kroz cijelo to vrijeme nije podlegla raspadanju, godine 1999., po odluci kardinala Bergoglija, dana je na znanstvena ispitivanja. Iz Hostije, koja je postala komadom mišićnog tkiva, dr. Castanon uzeo je uzorke dana 5. listopada 1999. u prisutnosti kardinalova predstavnika. Uzorci su poslani znanstvenicima u New York. Namjerno nisu poslani nikakve dodatne informacije kako bi se izbjegle bilo kakve sugestije. Jedan od istraživača bio je dr. Frederic Zugibe, glasoviti njujorški kardiolog i patolog sudske medicine. On je ustvrdio da je ispitano tkivo dio ljudskog tijela s vlastitim DNA. Znanstvenik je potvrdio da je »ispitani uzorak **dio srčanog mišića** stjenke lijeve srčane komore. Taj mišić odgovoran je za stiskanje srca. Treba znati, da lijeva komora srca pumpa krv prema svim dijelovima tijela. Srčani mišić je pod upalnim procesom, o čemu govori velik broj bijelih krvnih zrnaca. Ukazuje to na činjenicu **da je uzorak uzet sa 'živog srca'**. Tvrdim da je srce bilo živo, jer bi u suprotnom bijela krvna zrnca odumrla izvan živog organizma; ona su potrebna kako bi se mišić održao na životu. Prisutnost bijelih krvnih zrnaca nam svjedoči, da je srce bilo živo u trenutku uzimanja uzorka. Štoviše, bijela krvna zrnca prodrle su u tkivo, što ukazuje na činjenicu da je **srce trpjelo, npr. kao da je tijelo bilo izloženo teškom bičevanju u predjelu prsnog koša.**«

Dvojica Australaca, glasoviti novinar Mike Willesee i pravnik Ron Tesoriero, koji su bili svjedoci tih ispitivanja i znali otkuda potječe uzorak, bili su zatečeni nalazom dr. Zugibe. Mike Willesee upitao je znanstvenika koliko bi dugo bijela krvna zrnca mogla ostati na životu u ljudskom tkivu koje je pohranjeno u vodi. Doktor Zugibe odgovorio je da bi odumrla u samo nekoliko minuta. Tada je novinar izvijestio doktora

da je uzorak na kojem su vršena ispitivanja, bio mjesec dana čuvan u posudi s običnom vodom, a potom tri godine u posudi s destiliranom vodom. Tek nakon toga uzeti su uzorci za ispitivanje. Doktor Zugibe je odgovorio da ne pronalazi znanstveno objašnjenje te činjenice i da ne postoji nikakvo racionalno tumačenje. Tada je Mike Willesee rekao dr. Zugibeu da je ispitan uzorak dio posvećene Hostije (bijeli nekvašeni kruh) koja se na tajanstven način promijenila u dio ljudskog mišića. Osupnut tom informacijom dr. Zugibe je rekao: »Na koji način i zbog čega je posvećena Hostija mogla promijeniti svoje stanje i postati živo tijelo i krv čovjeka, za znanost će ostati velika nerazjašnjena tajna koja u potpunosti nadilazi njezinu kompetenciju.«

Jedini razuman odgovor može nam dati samo vjera u Božje nadnaravno djelovanje. Bog nam je na taj način htio ponovno potvrditi da je uistinu prisutan u otajstvu Euharistije.

Euharistijsko čudo u Buenos Airesu nadnaravno je znak potvrđen znanstvenim istraživanjima. Po tom čudesnom znaku, Isus nas želi potaknuti na živu vjeru u svoju živu prisutnost u Euharistiji pod prilikama kruha i vina. Podsjeća nas da je ta prisutnost realna, a ne simbolična. Možemo ga gledati i vidjeti jedino očima vjere pod prilikama posvećenog kruha i vina. Ne vidimo ga očima tijela, jer je ondje prisutan u svom slavnom čovještvu. Isus prisutan Euharistiji nas gleda, ljubi i želi nas otkupiti.

Mike Willesee (obratio se istražujući dokumente jednog od euharistijskih čuda) u suradnji s Ronom Tesorierom, napisao je knjigu *Reason to Believe (Razlog za vjerovati)* u kojoj je predstavio dokumentirane činjenice euharistijskih čuda i drugih znakova koji potiču na vjeru u prisutnost Boga u Katoličkoj Crkvi. Snimili su i dokumentarni film o Euharistiji koji se u velikoj mjeri temelji na znanstvenim otkrićima vezanima uz čudo Hostije iz Buenos Airesa. Namjera im je bila predstaviti Nauk Katoličke Crkve o Euharistiji. Prikazali su film u brojnim gradovima Australije. U Adelaidu projekcija se odvijala u dvorani s dvije tisuće mjesta. Po prikazivanju filma bilo je predviđeno i vrijeme za pitanja i diskusiju. Za riječ se javio čovjek koji je kategorički, jasno i glasno, ustvrdio da je slijep. Kako je bio svjestan da je to jedan poseban film žarko je želio pogledati ga. Prije same projekcije filma obratio se Isusu s gorljivom molitvom da mu dopusti vidjeti film. **A, nakon molitve – pogledao je i odgledao svih 30 minuta filma. Nakon posljednje scene ponovno je izgubio vid.** Potvrdio je to podrobno opisujući pojedine scene iz filma. Bio je to čudesan i dirljiv događaj koji nikoga nije ostavio ravnodušnim.

Po ovim čudesnim znacima Bog poziva ljude na obraćenje. Ako Krist čini da se Hostija promijeni u fizički opipljivo Tijelo i Krv, i da je to tkivo mišić srca, koje svjedoči **teško trpljenje, kao da je izloženo teškom bičevanju u predjelu prsa**, onda na taj način želi obnoviti, pobuditi i ojačati našu vjeru u njegovu stvarnu prisutnost u Euharistiji, zorno pokazati da se za vrijeme svake Mise uprizoruje drama našeg otkupljenja: muka, smrt i uskrsnuće Isusa Krista. Isus je rekao: »Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!« (Iv 4, 48). Ne treba tražiti čudesnih znakova, no ako nam ih Isus sâm daje onda ih trebamo ponizno prihvatiti i pokušati razumjeti što nam po njima želi reći. Zahvaljujući euharistijskim čudesima mnogo je ljudi pronašlo vjeru u Trojedinog Boga koji nam se objavljuje u Isusu Kristu, prisutnom u sakramentima, Isusu Kristu koji naučava po Svetom Pismu i Učiteljstvu Katoličke Crkve.



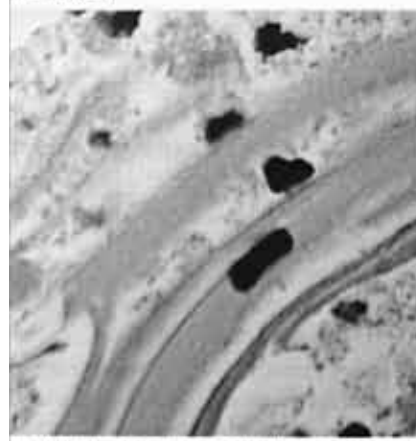
Dr. Alejandro Pezet



čuvana argentyńska Hostia



Zugibe ogleda pod mikroskopem argentyńską Hostię misioną w cało



Fragment tkanki mięśnia sercowego z Hostii z Buenos Aires pod mikroskopem. Na powiększeniu wyraźnie widoczny jest stan zapalenia



## Otajstvo koje nadilazi naš razum

Istina o Euharistiji, o stvarnoj prisutnosti osobe uskrslog Krista pod prilikama kruha i vina, jedna je od najvažnijih, usto i najneshvatljivijih istina koje nam objavljuje Isus. Isus nam po euharistijskim čudima želi zorno potvrditi da je sve što je rečeno o Euharistiji – istinito: da nam On uistinu daje svoje ljubljeno tijelo i krv za duhovnu hranu i piće.

Isus je ustanovio Euharistiju dan prije svoje muke, smrti i uskrsnuća. Za vrijeme Posljednje večere: dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: »Uzmite i jedite! **Ovo je tijelo moje!**« I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: »Pijte iz nje svi! **Ovo je krv moja**, krv Saveza koja se za mnoge proljeva na otpuštenje grijeha.« (Mt 26, 26-28). Uzimajući i dajući kruh i vino, Isus govori apostolima: **to je moje tijelo (...), to je moja krv**, dajući im do znanja da kruh koji im daje za jelo, uistinu jest njegovo Tijelo, a vino koje im daje za piće, njegova Krv, a ne neki simboli.

Već ranije u glasovitom euharistijskom govoru kojeg je zapisao evanđelist Ivan, Isus govori okupljenim Židovima: »ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. **Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.** Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu.« (Iv 6, 53-56). Koji su ga slušali bili su osupnuti tim Isusovim riječima i govorili: »**Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?**« (Iv 6, 52) Također, »mnogi od njegovih učenika čuvši to rekoše: »Tvrdi je to besjeda! Tko je može slušati?« (Iv 6, 60). Isus svjestan da je istina o Euharistiji mnoge šokirala i sablaznila, odgovara riječima kojima ukazuje na bit i valjano poimanje Euharistije: »Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?« Tim riječima Isus otkriva tajnu ljubavi prema čovječanstvu u svojoj smrti, uskrsnuću i uzašašću na Nebo. Objašnjava da će dati svoje tijelo i krv kao hranu i piće nakon što uzide na Nebo, u slavi i božanstvu.

Nisu svi koji su ga slušali povjerovali u ono što je Isus govorio o Euharistiji pa im se obratio riječima: »**A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju.** Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati.« (Iv 6, 64) **Judina izdaja započela je onda kada nije povjerovao u ono što Isus govori o svojoj stvarnoj prisutnosti u Euharistiji.** Kao potvrda te činjenice mogu poslužiti Isusove riječi: »Nisam li ja vas dvanaestoricu izabrao? A ipak, jedan je od vas đavao.« (Iv 6, 7-71) Govorio je upravo o Judi, sinu Šimuna Iškariotskog. Taj jedan od dvanaestorice, bio je onaj koji ga je trebao izdati.

Euharistija je sam uskrsnuli Krist u svom neiscrpivom i neshvatljivom čovještvu. O toj stvarnosti govorio je Isus kada je objašnjavao učenicima istinu o Euharistiji (Iv 6, 62-63). Po smrti i uskrsnuću, Isusovo čovještvo biva pobožanstvenjeno, poprima novi oblik postojanja: »Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva« (Kol 2, 9). Uskrsli Isus u svom neizmjernom čovještvu postaje sveprisutan, i u daru Euharistije nam daje samog sebe, darujući nam uskrsli život i ljubav, da bismo već tu na zemlji iskusili stvarnost Neba i sudjelovali u životu Presvetog Trojstva.

U prilikama otajstva Euharistije naš ljudski razum otkriva svu svoju bespomoćnost i ograničenost. U enciklici o Euharistiji Ivan Pavao II. piše: »'Po posvećenju kruha i vina događa se promjena svih supstanci kruha u supstancu Tijela Isusova, našeg Gospodina, te supstanci vina u supstancu njegove Krvi. Tu je promjenu prikladno i točno sveta Katolička Crkva nazvala *pretvorbom*.' Uistinu, Euharistija je *misterium fidei* – tajna vjere koja nadilazi naš razum i koju je moguće spoznati i prihvatiti jedino u vjeri, kako često govore patrističke kateheze o tom Božjem sakramentu. 'Ne gledaj – opominje sv. Ćiril Jeruzalemski – u kruhu i vinu obične i prirodne sastojke, budući da je Gospodin jasno rekao da su oni njegovo Tijelo i njegova Krv: potvrđuje to vjera, mada razum sugerira nešto drugo.'« (*Ecclesia de Eucharistia*, 15)

Euharistija je za svakoga od nas najveći dar i najveće čudo. Po Euharistiji nam Isus daje samog sebe, uključuje nas u djelo Otkupljenja, daje nam udio u svojoj pobjedi nad smrću, grijehom i sotonom, pobožanstvenjuje nas i uvodi u život Presvetog Trojstva. U Euharistiji primamo »liječ besmrtnosti, antidotum smrti« (*Ecclesia de Eucharistia*, 18). Radi toga svako svjesno i dobrovoljno zanemarivanje svete nedjeljne Mise, ili Mise blagdanom, vodi nepovratno u duhovnu propast, znak je nedostatka vjere – i stoga teški grijeh. Treba svakako upamtiti da ukoliko »kršćanin na savjesti ima teški grijeh, obvezan je krenuti na put pokore po sakramentu pomirenja kako bi mogao u punini sudjelovati u žrtvi Euharistije.« (*Ecclesia de Eucharistia*, 37)

p. M. Piotrowski TChr

## ISUS U EUHARISTIJI – DJELO NEPREKIDNOG KLANJANJA



*Slijedi ulomak Isusove objave rumunjskoj redovnici koja se u tajnosti klanjala Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu za vrijeme komunističkih progonstava u Rumunjskoj...*

### **Isus po ovoj objavi progovara svakome od nas:**

»Nazočan u Euharistiji slavim Oca. To je osnovni smisao zbog kojeg sam utemeljio ovaj sakrament. Ja slavim Oca, a vi mene uopće ne slavite! Te riječi, koje sam jednom uputio Židovima, upućujem sada ljudima ovih vremena. Ta su vremena u bolnom proturječju s mojim euharistijskim životom koji je ispunjen hvalom i slavom prema Bogu, poradi nevjere i ravnodušnosti i prema Ocu i prema meni. To što su u svijetu oslabili duh klanjanja, davanje Bogu zaslužene časti, žar iskazivanja hvale, časti i slave Vječnom Stvoritelju, svoj razlog nalazi u ravnodušnosti i pomanjkanju ljubavi prema Presvetoj Euharistiji. Tko ne iskazuje čast Sinu, ne iskazuje je ni Ocu! Slavi me, dakle, u Presvetom Oltarskom Sakramentu, a po meni slavi i Oca.

Ljubi me u Euharistiji kao Boga i Čovjeka, kao Utjelovljenu Riječ, Posrednika, Otkupitelja, svog Prijatelja i Zaručnika, kao svoj Život. Časti moje boštvo i moje čovještvo, moju Dušu, moje božansko Srce, moje Tijelo i Krv. Sjedini se što tješnje s Euharistijom, a ja ću te voditi u otajstvo neprestanog klanjanja, otajstvo klanjanja mog euharistijskog Srca Vječnom Ocu. Svijet ne zna i ne priznaje Oca. Govorim o tome svojom molitvom: »Oče pravedni, svijet te nije upoznao, a ja sam te upoznao« (Iv 17, 25). Unazad dvije tisuće godina neprestano govorim po Euharistiji: »Ja sam tebe proslavio na zemlji, izvršivši djelo koje si mi dao da učinim.« (Iv 17, 4). Danas – upravo danas – riječ mog Evandjelja razliježe se i dopire do svih ljudi naših vremena: »Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca mog!« (Iv 14, 7).

U ime svih prinosisim hvalu Ocu u euharistijskoj žrtvi. Sveta Misa najvažniji je čin ljubavi i slavljenja koji vodi k Ocu, najviši oblik hvale koju kao Bog-Čovjek prikazujem Ocu, Gospodaru neba i zemlje, u ime svih ljudi svih vremena. Sjedini se, stoga sa mnom u vrijeme svete Mise, i slavi sa mnom Oca. Sjedini se s mojom Majkom, sa cijelom Crkvom, s čovječanstvom, s nebom i zemljom, s anđelima i svetima – i klanjaj se. Klanjaj se i u ime onih koji me ne ljube, ni mene ni Oca, u ime nesretnih, izgubljenih grešnika, ateista. Poveži se sa mnom, po bezgrešnom Srcu moje Majke, najodanije štovateljice Euharistije. Sjedini se sa mnom, najvećim štovateljem Presvetog Trojstva, u svečanom trenutku moje žrtve – u trenutku pretvorbe, a osobito primanjem svete Pričesti. Tada je u Tebi Onaj koji časti Oca. Postani sudionik neprekidnog klanjanja koje, skriven pod euharistijskim prilikama, prikazujem Ocu u Tebi!

Moja stvarna prisutnost u Euharistiji je djelotvorna. Kada ti dolazim u sakramentu svete Pričesti, tada u tvojoj duši, u tvom srcu, u cijelom svom i tvom biću iskazujem hvalu, čast i bezgraničnu slavu koja pripada Vječnom Božanstvu, jedinom i nedjeljivom Trojstvu.

Moja stvarna prisutnost u svetohraništu jest ona ista stvarnost koja se po pretvorbi događa na svakoj svetoj Misi. Ne prestajem hvaliti Oca u svakom svetohraništu na svim oltarima svijeta. Želim sjediniti tebe i sve ljude s tim djelom neprekidnog Božjeg euharistijskog klanjanja po posredstvu Bezgrešnog Srca Marijina i pod vodstvom Crkve.

Sve duše koje mi se neprekidno klanjanju daju hvalu Bogu na zemlji. Daju hvalu Presvetom Trojstvu u Euharistiji. Kad mi kažu – Isuse, slavim te – njihova slava i ljubav upravljena je i Ocu, jer je Otac u meni, a ja u Ocu. Jedno smo u Bogu, u Božjoj Biti.«

## Molitva

Gospodine Isuse, slavim Te u Euharistiji, zajedno s Bezgrešnim Marijinim Srcem, sa svima koji se uključuju u djelo neprekidnog klanjanja svetoj Euharistiji, sa cijelom Crkvom i cijelim čovječanstvom, sa Svetim Ocem, Tvojim namjesnikom, s biskupima, svećenicima, redovnicima i vjernicima cijelog svijeta. Slavim Te zajedno s nebom i zemljom, s anđelima i svetima, sa svim razumnim bićima na svijetu. Slavim Te i dajem Ti hvalu i u ime onih koji Te ne slave, već, upravo suprotno, koji niječu tvoje postojanje, obeščašćuju Te ili vrijeđaju. Slavim Te i dajem Ti hvalu u njihovo ime da zahvaljujući Tvojim milosti i oni počnu slaviti Tebe u Presvetoj Euharistiji. Neka zemlja i cijelo čovječanstvo postanu kraljevstvo Tvog Euharistijskog Srca po, Bezgrešnom i slavnom Srcu Presvete Majke. Sjedinjujem se s Tobom, Božanski štovatelju Oca i Presvetog Trojstva. Ti si Glava svog mističnog Tijela, nevidljiva Glava Crkve. Glava čovječanstva otkupljenog Tvojom Krvlju. U povezanosti sa svim dušama, s nebom i zemljom, prikazujem Te Ocu u činu neprekidnog klanjanja, iskazujući čast i hvalu Presvetom Trojstvu.

Oče nebeski, primi Isusa, Sina svog u Euharistiji. Primi dostojno klanjanje Majke Božje sjedinjeno s Isusovim, a po njoj – Majci duša – primi klanjanje Crkve po cijelom svijetu, klanjanje čovječanstva, klanjanje redovničkih zajednica, moje klanjanje, klanjanje cijelog Djela.

Budi navijek hvaljeno Presveto Trojstvo po Euharistijskom Isusu! Budi hvaljeno po svim ljudskim bićima, po svim narodima svijeta, po svim crkvenim redovima, po dobrima i po zlima. Budi hvaljen i slavljeno, Oče svemogućći, Stvoritelju neba i zemlje, svijeta vidljivoga i nevidljivoga. Budi slavljeno Isuse, Utjelovljena Riječi, Sine Oca Vječnoga, Otkupitelju svijeta. Budi hvaljen Duše Sveti, Ljubavi Oca i Sina, Prosvjetitelju duša! Budi hvaljeno Presveto Trojstvo, jedno Božanstvo, nestvoreno i beskonačno. Dajem Ti čast i hvalu, o Presveta Euharistijo! Stojim u Tvojim prisutnosti poput svjetiljke na oltaru i slavim Te otvorena i ponizna srca. Razmatram Te skrivenog u Sakramentu Ljubavi, Tajno Utjelovljenja i Otkupljenja.

Bože vječni, nauči me hvaliti te riječima i šutnjom, pjesmom i djelima slave, svime što govorim i svime što živim i u svom potpunom predanju.

Nejake su moje snage da bih razumio značenje slave koju Ti dajem. Zato se utječem Tvojim beskonačnoj dobroti i molim: učini mene, moj život, Crkvu, sve klanjateljske družbe i njihove članove štovateljima svoje vječne slave. Jedino ćemo tada biti ono što želiš da budemo u Tvojim euharistijskoj nazočnosti. U podnožju Tvog oltara bit ćemo žrtve ljubavi prinesene na Tvoju slavu.

Majko Božja, potpuno Ti se povjeravam i predajem. Molim Te, daj mi srce koje će se neprestano klanjati probodenom Isusovu i Tvom Srcu. Neka cijelo moje biće zauvijek daje hvalu Bogu zajedno s Tobom, sa Crkvom, sa svim svećenicima i redovnicima, sa svim vjernicima Crkve. Daj mi pjevati: »Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima dobre volje! Hvalimo Te, blagoslivljamo Te, klanjamo Ti se! Tebe častimo, Tebi hvalu dajemo, jer velika je slava Tvoja« (cdn).

***\*Redakcija lista Ljubite jedni druge! (Miłujcie się, poljsko izdanje) zadržava autorska prava na objavu ovog teksta. Stoga drugim nakladnicima nije dopušteno bez prethodnog odobrenja objavljivati ovaj tekst Objave.***



## SUMRAK



*Već se događalo u literaturi da je princeza morala ljubiti žapca. No, nagrada za tako odvažan čin bila je pretvorba žapca u naočita kraljevića, te konačno, jedno sasvim **normalno** vjenčanje – između djevojke i mladića.*

I u poznatoj basni *Ljepotica i zvijer*, glavna junakinja, Bella, zaljubljuje se u Zvijer, privučena istinoljubivim i toplim srcem skrivenim u dlakavoj vanjštini. Basna ima normalan i prirodan završetak: ukleta zvijer, snagom ljubavi, biva oslobođena prokletstva, postaje kraljević koji ženi odabranicu svog srca.

### Nove basne

Suvremeno društvo sve je otvorenije estetici »novih basni« – »novih« – ne toliko s obzirom na fabulu. Fabule »starih« basni se, naime, ponavljaju unatoč promjenama koje doživljava kroz stoljeća (ljubav, smrt, žudnja, prijevara, osamljenost, herojstvo..., ukratko, sedam kreposti i sedam glavnih grijeha). No, »nove« basne sa sobom nose novu moralnost koja je

često u suprotnosti s kršćanskom. Zašto je to tako? Kao prvo, iako pripadnici civiliziranih društava, baštinici smo višestoljetne tradicije praznovjerja, iskrivljenih ideologija, filozofija, pseudoreligija, pokreta koji su se razvijali usporedno s razvojem kršćanstva – posljednje dvije tisuće godina. Kao drugo, na pragu XXI. stoljeća, svjedoci smo velike duhovne borbe, sudbonosne borbe Dobra i Zla, koja sve više poprima oblik otvorene bitke. Zlo se, pri tome bori ili pod maskom (pornografija, nasilje, terorizam, perverzija, sekte itd.), ili tiho i postupno, profinjenim zavodjenjem. Prvom načinu podliježu ljudi već uništena duhovnog života, drugom – svi ostali...

### *Sumrak* Stephanie Meyer

Danas su milijuni mladih (čak i premladih) djevojaka oduševljene pričom o američkoj tinejdžerici, Belli Swan, i mladom Edwardu. Knjiga o njihovoj ljubavnoj sudbini prodana je u nakladi od 40 milijuna primjeraka. Tko nije imao priliku pročitati knjigu, prvu iz serije od četiri, mogao je pogledati njezinu ekranizaciju iz 2009. godine. Obožavateljima širom svijeta obećana je adaptacija i druge knjige koja u sebi skriva još snažnije i dublje emocije, kako ističu mediji u najavama.

»Prije nego završim u paklu, želim uživati u životu!« – riječi su koje vampir Edward, izgledom sedamnaestogodišnjak, upućuje Belli. Započinje njihova romansa temeljena na međusobnoj privlačnosti. Edward polagano, ali uspješno osvaja Bellu otkrivajući joj istinu da je drugačije biće, izgubljena i prokleta roda. Bella se, pak, rado i bez puno razmišljanja prepušta, jer je po prvi put u životu istinski zaljubljena. Ona ovog vampira zavoli tako snažno i vječno da i sama želi postati vampiricom. Teško se oteti dojmu da to čini stoga što je Edward, uistinu, lijep i dobar!?

Tema ljubavi između ljudi i vampira nije umotvorina Stephanie Meyer. Vampiri i svakojaki slični

likovi najčešće su bili prikazivani kao zastrašujući pakleni stvorovi, no posljednjih stotinjak godina umjetnici često pokušavaju dirnuti srca svojih primatelja vizijom beznadno zaljubljenog đavla, demona, vampira ili vukodlaka. Manje ili više svjesno, na taj način otvarali su diskusiju o postojanju pakla, o vječnom prokletstvu, pradavnom i iskonskom izvoru zla (ako zlo nije stvoreno od Boga koji je sve stvorio, otkuda onda zlo?). Zanimali su se uznemirujućim pitanjima može li zlo u sebi nositi tračak dobra, mogu li đavli osjećati griznju savjesti i, s obzirom na to, postoji li kakav evakuacijski put, put povratka iz pakla. Kao da se tim pitanjem nije bavio sam sv. Jeronim i jednom za svagda dao jednoznačan i jasan – negativan! – odgovor.

U literarnoj viziji Stephanie Mayer, vampiri, kao i ljudi, imaju različita stajališta o tim pitanjima. Jedni od njih su bez dvojbe prokleti, zvijeri i ubojice, koji svoj »vječni« život zahvaljuju krvi ljudskih žrtava. Drugi, nasuprot tome – njima pripada obiteljski klan Edwarda Cullena – pripadnici su »aristokracije duhova«, »vampiri vegetarijanci«, koji se prehranjuju isključivo krvlju zvijeri, kontrolirajući i držeći na uzdi svoju snažnu prirodu paklenog lovca (što je iznimno teško, no tim je slađi okus njihove pobjede nad samima sobom). Čitatelj stječe dojam da je riječ o vampirima sa stavom i karakterom! Da znaju gospodariti nad samima sobom, da su sposobni suosjećati, spremni na herojsku borbu za vlastito dostojanstvo! Da su sposobni ljubiti: vjerno, čisto, idealno, besmrtno... vječno! To mora ostaviti dojam! Osobito na djevojke, na mladenačku svijest. Bella iz *Sumraka* obična je tinejdžerica: ima svoje uspone i svoje padove. Nije ona onaj tipični primjer američke super-plavuše – Barbike. Više nalikuje licu s naslovnica suvremene »emo kulture«. I upravo takvoj jednostavnoj »nesavršenoj« mladoj djevojci stoji nasuprot idealni Edward: »mladi bog« neviđene ljepote, bogat kao faraon, iznimne inteligencije, osjetljiv poput sv. Franje, glazbenik poput Chopina, deset puta snažniji od Supermena, galantan poput Rolanda, a iznad svega romantičan i pun ljubavi poput Romea, poput Mr. Darcyja, poput likova iz narodnih epova i ljubavnih priča... Koje li časti da taj besmrtni Edward izabire upravo nju – beznačajnu djevojku iz malenog mjestašca Forks! Edward je lik iz svih djevojačkih snova! Upravo u tome leži uspjeh debitantskog, pomalo dugačkog, romana S. Mayer. No, nije to sve... Edward, iako dvojeći može li ga se s obzirom da je vampir uopće zvati muškarcem, u sebi ima toliko časti, da se unatoč kušnjama uspijeva othrvati erotskim provokacijama zaljubljene Belle, jer on herojski čuva sve do bračne noći, ni više ni manje, već - predbračnu čistoću!

## Luciferizam

Luciferizam je najsuptilniji oblik sotonizma. Daje dojam idealne zamjenske teorije za kršćanski misticizam, budući da u konačnici prijezirno odbacuje sve što je tjelesno, a odaje počast duhovnoj prirodi Tame, zamjenskom bogu – Luciferu. Kako je pisala fanatična teozofkinja i sotonistica H. Bławatska: »esencija Tame je Apsolutno Svjetlo«. Kao potencijalni čitatelji bilo kakvih romana fikcije ili »hororaca«, ne možemo ne uzeti u obzir ovo gore izneseno! Spasi, sv. Pavle! Kao što si savjetovao u poslanici: »Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite!« (1 Sol 5, 21-22)

## Vampiri postoje

Rječnici s mitološkim pojmovima tradicijskih kultura klasificiraju vampire kao poosobljene demone. Da bi se održali na životu, moraju prinijeti krvavu ljudsku žrtvu, a svoj prokleti »vječni život« mogu živjeti jedino u tami jer im svjetlo oduzima snagu; oni su izgubljeni anđeli, ljepši i izvrsniji od ljudi. Podmukle, noćne ubojice, kojih je dom – grob. I premda smo svi svjesni da u materijalnoj stvarnosti vampiri ne postoje!, znamo da realno postoje demoni koji u sferi duha vode »vampirski život«! U tom smislu, oni su vrlo realni. To je vjerojatno razlog što se sotonisti najradije koriste prikazima vampira. Uz sektu koja nosi naziv »Svetinja vampira« postoji i stvarno središte sotonističkog kulta: npr. Svetinja vampira u Washingtonu, u Sjedinjenim Državama. Pri tome vampirski likovi iz ljudskih vjerovanja, poganskih rituala i fantastične literature, inspiriraju demonske predodžbe vođa suvremenog sotonizma na svijetu, što, nejedanput, dovodi do realnih zločina...

S kršćanskog stajališta, svaka teorija koja pokušava pokazati zlo dobrim ili »pomilovati« Zlo, mora izbjeći toj zabludi (ako je nesvjesno širi) ili toj laži (ako je rasprostranjuje svjesno), kao što bi to učinila s oštrim, bijesnim psom. Ne smijemo biti naivni i krivo vjerovati da postoji sigurna uzica na kojoj je moguće voditi i držati na odstojanju tog »zlog« psa....

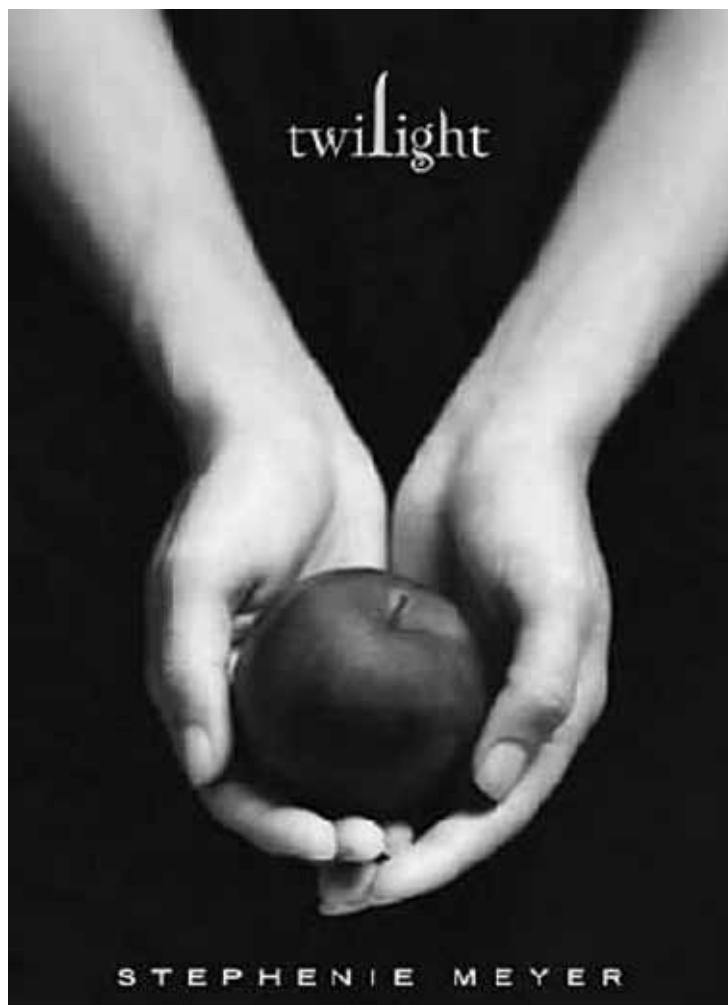
## »Slučaj« Anne Rice

Američka spisateljica i mormonka Stephanie Meyer, na dobrom je putu ostvariti karijeru kakvu je ostvarila jedna druga Amerikanka, Anne Rice. U oba slučaja bi zanimanje i entuzijizam medija zasigurno splasnulo kada bi glavni likovi njihovih romantičnih priča bili obični ljudi, pristojni mladići, a ne demoni. Dokazuje to i usud spisateljske karijere Anne Rice. Nakon svog obraćenja na katoličku vjeru, prije nekoliko godina, počela je pisati kršćanske priče, zanatski čak i bolje (neke njezine teze mogle bi se i dalje smatrati kontroverznima). No, u jednoj ogromnoj i bogatoj biblioteci pronašla sam nekoliko njezinih romana o vampirima, a tek jedan s kršćanskom tematikom i sa znatno skromnijom recenzijom. Tema obraćenja na katolicizam poznate autorice, nekoć glasovite »horor«-spisateljice pokazala se, dakle, za medije nezanimljivom.

Razmišljam do kojih će nas granica perverzije voditi literatura u budućnosti, osobito ona namjerno izvikana. Zar je ljubav između muškarca i žene toliko isprana i nezanimljiva da nas jedino može zainteresirati demon u ulozi ljubavnika? Zar je jedino prokleta ljubav lijepa? Što li o tome misli Isus Krist koji je za nas iz ljubavi i za ljubav, na križu raspet bio? **Zar je tako teško shvatiti da je opis sjedinjenja vampira i ljudskog bića poljupcem smrti i sisanjem krvi zapravo oskvrnjenje duha te da predstavlja pakt s đavlom... Ljudsko tijelo stvorio je Bog i ono je hram Duha Svetoga!**

Kada bi čitatelji zdravo razumski pristupili romanu Stephanie Meyer tako da u mislima kraljevsko ime Edward zamijene običnom riječju »demon«, otkrili bi ono što na prvi pogled nisu primjećivali: svijet profinjenog, inteligentnog zavođenja. Kada bi fiksijska filozofija *Sumraka* bila shvaćena doslovno, bio bi to uistinu sumrak čovječanstva... Bez ikakvih šansi za »happy end«...

Kao spisateljica koja se služi riječima, Stephanie Meyer ima, zasigurno, pravo stvarati vlastiti svijet. S poštovanjem priznajemo pravo na slobodu govora. Nama čitateljima ostaje, na sreću, druga sloboda – sloboda mišljenja. Ostavimo se toga... To nije naš svijet...







## TAROT – (NE)ISTINA!?

*Bavila sam se marsejskim tarotom i imala izuzetne magijske sposobnosti...*

Bila sam si tako važna, puna samopouzdanja. Osjećala sam se moćnom jer sam onima koji bi mi dolazili po savjet iz tarot karata mogla pročitati što god sam htjela. Na početku sam morala svladati »špil«, naučiti značenje simbola i vezu između karata. Oduzelo mi je to nešto vremena, no, stvarno sam se trudila, dapače, dala sam sve od sebe kako bih sve naučila. Meditirala sam nad kartama, razgovarala s njima kao s osobom. Već nakon nekoliko tjedana osjećala sam kako mi »ide«. Ljudi su pitali, a ja sam im odgovarala kako stvari stoje, što se događa i što trebaju raditi da budu sretni. Svoje usluge nisam naplaćivala.

Nakon godinu dana bila sam već stvarno dobra, a nakon dvije sjajna. Počela sam se baviti samo time. Dolazile su mi prijateljice, a ja sam im pomagala u teškim životnim situacijama, kazujući im odgovore koje sam čitala iz karata. Bila sam uvjerena da je to moj životni poziv – pomoći drugima. Nisam u tome vidjela ništa loše. No, način koji sam izabrala bio je poguban...

Isprva se nisu događale nikakve neobične stvari. Čak sam išla i u crkvu kao i većina ljudi. Zatim sam osjetila kako mi crkva više i nije potrebna. Prestala sam sudjelovati u sv. Misi (i tako je ostalo za dugi niz godina). Sve je teklo, naoko, dobro, i sigurno bi i danas još trajalo da nije bilo mog oca kojeg je uznemirivao moj stalni boravak u kući. Nisam izlazila i sve sam gore izgledala. Otac je predosjećao da bi uzrok mog problema mogao biti u kartama. Moj tadašnji život vrtio se oko tarot karata... Nisam bila svjesna da sve dublje tonem u okultizam.

Jednog dana, nakon dolaska iz škole, htjela sam provesti nešto vremena u proučavanju tarot karata. Posegnula sam u svoju ladicu, no, ondje ih nije bilo! Prvo me obuzeo bijes, a zatim očaj. Pod svaku cijenu morala sam ih naći, dotaknut ih, držati ih u rukama kako bih se osjećala sigurnom! Počela sam vikati i preklinjati roditelje da mi vrate karte kao da molim za život u trenutku pred izvršenje smrtne osude... Ništa mi nije pomoglo... Roditelji mi nisu htjeli vratiti karte, već su me žarko molili da prestanem s tim. U tom trenutku dogodilo se nešto neobično... Kao trenutak prosvjetljenja. Shvatila sam da sam postala pravi ovisnik o kartama... Vidjela sam sebe, svoje ponašanje, svoj očaj – to nije bilo normalno. Odlučih pokušati osloboditi se te napasti, a prvi korak bio je uništiti (**spaliti**) tarot karte.

Bio je to prijelomni trenutak u mom životu. Od tada više nikada nisam u ruke uzela karte – i nemam namjeru. Na tome posebno mogu zahvaliti svojim roditeljima, mada o mojim mukama koje su uslijedile nakon toga nisu ništa znali. Vjerujem da je i mnogo prije mog ozdravljenja netko žarko molio za mene da ugledam svjetlo života! Mislim da je to bila moja baka. Tek kad sam odlučila zasnogda se ostaviti tarota, i kad sam bacila sve knjige i sve stvari koje su imale veze s okultizmom, počela sam shvaćati s kim imam posla. **Zli se počeo pojavljivati, znajući da me gubi. Počela je bespoštedna borba... Moje obraćanje i izlaz iz okultizma....**

Reklame za tarot u meni su budile veliku čežnju za kartama. Strašno sam se mučila. U duši se odvijala teška unutarnja borba. Nisam osjećala ni radosti ni želju za životom. Nisam uspijevala misliti o sasvim običnim, normalnim stvarima u životu. Život kao da nije imao smisla...

S vremena na vrijeme, osjetila bih potrebu moliti, ali mi je to teško polazilo za rukom. Molila sam Boga da mi vrati sposobnost normalno gledati na svijet. Znala sam da moje stanje nije stvar psihičke rastrojenosti. U misli su mi dolazile razne pojave, slike – jednostavno bez ikakva povoda. Viđala sam čudne likove, proganjale su me grozne slutnje smrti, bolesti, ljudske nesreće... Ono što bi se događalo kada sam gledala u karte, događalo se sada i bez karata – protivno mojoj volji. Molila sam... No, osjećala sam da moja molitva nije dovoljna. Shvatila sam da u svojim vradžbinama nisam bila sama, da mi je »Netko« godinama pomagao u razvoju vračarskog talenta. A ja sam mislila kako vizije potječu od mene same, od karata koje sam dobro promiješala! U mojoj glavi odjednom su se pojavile bogohulne misli koje nisam mogla nadvladati. Nešto (Netko) me budilo po noći, osjećala sam prisutnost Zloga u sobi, napadale su me samoubilačke misli... Premirala sam od straha... Kao da je Zli došao po svoje i prijetio da će me ubiti... Borila sam se za mir u duši – i izgubila. Život je izgubio smisao. Kad bih bila u sobi i pokušavala zaspati, velike i crne spodobе pristupale bi mom krevetu, a svjetlo bi se palilo samo od sebe. Često sam na putu kući, susretala čudne ljude, izgledali su potpuno poremećena uma. Prilazili su mi, zapitkiivali me... Znala sam da svi oni imaju nešto zajedničko. Kao da mi ih je Zli slao kako bi mi pokazao da je svijet njegov i da mu neću pobjeći. Ponekad je do mene dopiralo sablasno režanje psa – vjerojatno psa, tako mi se činilo. Bilo je strašno... Košmar bez kraja...

Već sam isplanirala vlastitu smrt. Na sreću, jedna je duhom snažna osoba primijetila kako sam se čudno promijenila i zatvorila, mada je malo tko zapravo mogao vidjeti što se u meni događa. Prema vani sve se činilo sasvim u redu... A ja sam bila već posve iscrpljena borbom. Osjećala bih jedino da mi se vraća snaga kad bi drugi molili za me.

Čovjek treba skupiti snagu, priznati i shvatiti težinu problema, mora se odlučno odreći zla kako bi započeo put povratka u život. Trebalo mi je dugo vremena... Okružena molitvom brojnih poznanika, jednog sam dana donijela odluku, u ime Isusa Krista, potpuno se u duši odreći svega zla, svega okultnog. Bio je još dan, stajala sam u svojoj sobi u kojoj sam najviše i činila grijeh vraćanja. U trenutku kada sam glasno i jasno izrekla svoju odluku da potpuno prekidam i odbacujem tarot, ugledala sam odvratno biće nalik vukodlaku... Stala sam kao ukopana. Dobro pamtim mržnju koja je isijavala iz očiju ovog čudovišta – takvo što nikada nisam ni vidjela ni doživjela! Počela sam moliti *Zdravo Marijo...* U tren, sablast je nestala i nikada se više nije pojavila. Majka Božja uvijek dolazi u pomoć. Ona je utjelovljenje ljepote, čistoće i poniznosti. Sile zla boje se Marije, kao što se štakori boje požara.

Otišla sam nakon toga egzorcistu. Tražila sam očišćenje, oslobođenje i zdravlje, u ime Isusa Krista, i po njegovoj milosti. Odlazila sam mu u nekoliko navrata.

Prošlo je već pet godina. Dovoljno vremena da shvatim što je zapravo značila moja »zabava« s okultizmom. Hvala Isusu što me je izbavio iz ponora i što me pomalo vraća u život. Nažalost, mnogo je onih koji ne žele priznati taj grijeh i ustraju u podložnosti zlom duhu...

Shvatite ovo moje svjedočanstvo kao upozorenje na opasnosti koje se skrivaju u bavljenju vradžbinama. Shema po kojoj Zli djeluje uvijek je ista: **uvući, zadržati i uništiti – prije ili kasnije**. Život u zamršenoj i brznoj svakodnevici vuče nas da tražimo brze odgovore. Vračari ih daju. Često od vračara čujemo ono što mislimo da nitko ne može znati osim nas; čak ni najbolje obavještajne službe ne bi mogle doći do tih informacija. I upravo je tu »zamka«... Ljudi se daju pridobiti, počinju misliti da je sve što vračara govori istina.

Prije svega, potrebno je znati da je tarot neposredno zadiranje u magiju. Karte se tako slažu da demoni mogu djelovati na vrlo širokom polju našeg života i tim nas lakše survati u provaliju. **Samo korištenje tarot karata jednako je dozivanju duhova. Vračara ne mora to ni znati – zapravo se i radi o tome da to ni ne sazna.** Traženjem odgovora u kartama, krši se prva Božja zapovijed koja kaže da je Bog jedan, i da bi On jedini trebao biti Gospodar života. Pristankom uz grijeh služenja tarotom dajemo se pod vlast zlih duhova,



a ostatak se razvija prema već ustaljenoj shemi. Demoni koji se služe kartama ne znaju budućnost, ali je tako interpretiraju da mogu doprijeti do čovjeka i zvesti ga na put vječne propasti. Demoni su vrlo inteligentni i trude se zadržati osobu koja vraća u stanju grijeha jer joj tako imaju lakši pristup. Znaju joj osobnost, slabosti i sve grijehe. Odgovarajućom manipulacijom daju osobi osjećaj posjedovanja posebnih moći. Nerijetko takva osoba, vračara, zna umisliti da ti darovi potječu od Boga. Tada nastaje dvostruko veći nered.

Bavljenje okultizmom ostavlja dugotrajne posljedice. Jedna od njih je nemar u molitvi i mržnja prema Crkvi. Znam da Zli nikoga, koga drži u svojim kandžama, ne pušta tako lako. Na početku čak »pruža mir«, »nagrađuje« nekim nadnaravnim sposobnostima, a onda uništava. Ako mu dopustiš, Zli ti oduzme ljubav, ispuni te strašnom prazninom, a zatim za to lažno okrivljuje druge... Ako se ne trgnemo na vrijeme i ne povjerujemo da je Isus jedini Spasitelj i da jedini On ima snagu obnoviti naš život, onda smo osuđeni na duhovnu propast.

Kako bi se postigla milost ozdravljenja, potrebna je poniznost i otvorenost Milosrdnom Isusu koji otpušta sve grijehe i potpuno oslobađa od zla okultizma. Osobe koje su se bavile okultizmom, nakon sv. ispovijedi, trebaju svakodnevno s potpunim pouzdanjem i strpljenjem dopustiti Isusu da ih neprestano ozdravlja i vraća u život. To se događa po ustrajnoj molitvi, po čestom primanju sv. Pričesti, redovitoj sv. ispovijedi i radu na sebi pod paskom ispovjednika. Od velike su pomoći: egzorcist, razgovor s kršćanskim psihologom i potpora molitvene zajednice.

**Dok god živimo na zemlji u opasnosti smo prokockati život, a cijena je previsoka: spasenje ili propast.** No, Bog nam je dao sredstva da svoj život ne proigramo i ne izgubimo.

Sretna sam što živim u prijateljstvu s Bogom. Bog je bio, jest i bit će zauvijek najmoćniji. On sve može promijeniti ako mu povjerimo svoj život. Išla sam prema smrti, ne shvaćajući da sam već *umrla*... Upravo radi toga, da izbjegnem ponovan povratak na stranputicu, povjeravam se posve Božjem milosrđu: »O Bože milosrđa, Ti si jedini koji me možeš opravdati i koji me nikada ne odbacuješ kada se skrušeno predam u tvoje milosrdno Srce, koje nikada nikoga odbacilo nije, pa bio on i najveći grešnik.« (Dn. 1730).

## tema broja

---

## CRKVA O HOMOIDEOLOGIJI



*Kratko prije pohoda pape Benedikta XVI. Bavorskoj, u rujnu 2006. godine, izišlo je u javnost da nekadašnji minhenski kardinal, a sadašnji Papa, nema nikakve šanse dobiti titulu počasnog građanina grada Münchena. Unatoč ustrajnim nastojanjima, u Parlamentu su se tome suprotstavili predstavnici socijalističke stranke i stranke Zelenih. Razlog? Papin kategoričan stav i nepokolebljivo protivljenje zahtjevima homoseksualnog lobija.*

Točno četiri tjedna pred dolazak Svetog Oca Benedikta XVI. u München, ondje je organiziran marš homoseksualaca. Tom prilikom, sudionici su



nosili uvredljive i vulgarne natpise, fotomontaže, a vrhunac je bila lutka koja je predstavljala Svetog Oca kao homoseksualca. Profanacije ovog tipa usmjerene protiv katolika na Zapadu su postale pravilo, posve uobičajene za gej-parade.

U srpnju 2007. godine, španjolska državna televizija izvješćivala je o V. svjetskom kongresu o obitelji koji se održavao u Valenciji. Televizija je prikazivala taj događaj isto kao što je Poljska, ondašnja komunistička televizija prikazivala prvi pohod Ivana Pavla II. Poljskoj, 1979. godine. Komunisti su se onda dobro namučili prikazati Papu u pratnji nekoliko starih redovnica, a milijune hodočasnika jednostavno su ignorirali. Španjolska je, pak, u svojoj manipulaciji išla toliko daleko da nije željela prikazati čak niti jedno lice mnogobrojne, četrnaesteročlane obitelji iz Münchena koja se nalazila pred Papom Benediktom XVI. No, samo dan prije Papinog dolaska, posvetila je iznimno mnogo vremena maršu homoseksualaca koji se dogodio u Münchenu u znak prosvjeda protiv Pape. Scenarij iz vremena kada je naša (Poljska, op. prev.) televizija prenosila »prvomajske« mimohode...

Svjedoci smo i mnogo dramatičnijih događanja. Naime, predsjedatelj Talijanske biskupske konferencije, kardinal Angelo Bagnasco, biskup Genove, »primio je pismo, u kojem se osim njegove fotografije s nacrtanom svastikom, nalazio i metak. Jezikom mafije, to znači smrt.« Prijetili su mu smrću i na mnoge druge načine zbog njegova odvažnog protivljenja zahtjevima homolobija. Radi ozbiljnosti tih prijetnji, tog »homoterora«, biskup je dobio 24-satnu policijsku zaštitu; potporu su mu pružili i brojni prosvjednici na ulicama Genove, kao i sam Sveti Otac Benedikt XVI., koji u jedinstvu s talijanskim episkopatom čine sve kako bi spriječili ozakonjenje homoseksualnih »brakova« u toj zemlji.

Zašto se Crkva – poznata po svojoj ljubavi, milosrđu i poštovanju prema svakom čovjeku – tako jasno, kategorično i odlučno protivi homolobiju, usprkos njegovoj moći i zloglasnosti? Proizlazi to iz same prirode Crkve. Riječ je o elementarnoj istini, elementarnoj intelektualnoj i moralnoj čestitosti. Isus Krist objavio je potpunu istinu o čovjeku i neprestano je navješćuje u svojoj Crkvi. Krist štiti bračni savez, obitelj i čovjeka.

## Biblijski razlozi



Homoseksualnost u Svetom Pismu doživljava tešku osudu – i to već od prvih stranica. U prvoj biblijskoj knjizi, knjizi Postanka, čitamo: »Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak.« (Post 18, 20). Saznajemo da je njihov najveći prijestup upravo homoseksualnost; u Božjim očima to je osobito težak i mrzak grijeh. Kada je Lot ugostio dvojicu stranaca, građani Sodome, mladi i stari, sav narod do posljednjeg čovjeka opkole kuću pa mu reku: »Gdje su ljudi što su noćas došli k Tebi? Izvedi nam ih da ih se namilujemo?« (Post 19, 5). Na Lotovo preklinjanje odgovaraju prijetnjama i silom. Prelilo je to čašu gorčine: drugog dana, Sodoma i Gomora bijahu uništene. Spasio se samo jedan jedini, pravedni – Lot i njegova obitelj. Poznata je uzrečica »sodoma i gomora« kojom se označava krajnja ljudska razularenost i moralna izopačenost.

Sličan izvještak nalazimo i u knjizi Sudaca, u 19. ulomku. I ondje traže homoseksualne užitke, teže još većoj razuzdanosti i upuštaju se u još strašniji grijeh. Posljedica je istrjebljenje Benjaminova roda.

Osuda homoseksualnosti još je snažnije izražena u Novom Zavjetu. Sveti Pavao jasno govori **da homoseksualci kao i drugi grešnici koji se ne žele obratiti, riskiraju vlastito spasenje:** »Nemojte se varati! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni oskrvritelji dječaka, (...) neće baštiniti kraljevstva Božjega.« Za sv. Pavla jedan od temeljnih pokazatelja čovjekovog pada, njegove odijeljenosti od Boga, upravo je homoseksualnost (Rim 1, 18-32): **»Umišljajući da su mudri, postali su ljudi te su zamijenili slavu besmrtnoga Boga kipovima, to jest slikama smrtnog čovjeka, ptica, četveronožaca i gmazova. Zato ih je Bog preko pohota njihovih srdaca predao nečistoći, tako da sami obeščašćuju svoja tjelesa; (...) Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima: žene njihove zamijeniše naravno općenje protunaravnim; jednako muškarci, ostavivši prirodno općenje sa ženom, usplamtješe pohotom jedan za drugim, vršeći – muškarci s muškarcima - sramotne stvari i na sebi primajući pravednu plaću za svoje zablude.** I kako

nisu smatrali vrijednim čuvati pravu spoznaju Boga, Bog ih je predao pokvarenom shvaćanju da bi činili što ne dolikuje: (...) **Oni, iako poznaju odredbu Božju prema kojoj vršioi toga zaslužuju smrt, ne samo da to čine već i odobravaju onima koji to čine.**« Slične riječi nalazimo u Poslanici Timoteju (1, 3-11) i Knjizi Levitskog zakonika (18, 19-23). Omalovažavanje Božjih namisli, nijekanje prirodne komplementarnosti muškarca i žene, uvelike ranjava i uništava čovjeka; s vremenom nosi katastrofalne posljedice i za sobom vuče Božju osudu.

### Teološki razlozi – iz predaja

Za Crkvu je od velikog značenja Nauk koji se naviješta uvijek i posvuda. Nauk Crkve neprestano ponavlja i osuđuje homoseksualni čin. Evo što o tom govori Katekizam Katoličke Crkve (2357-2359, 2396):



»**Homoseksualnost označava odnose između muškaraca ili žena koji osjećaju spolnu privlačnost, isključivu ili pretežitu, prema osobama istoga spola.** Očituje se u vrlo različitim oblicima kroz vjekove i u različitim kulturama. Njezin psihički nastanak ostaje velikim dijelom neprotumačiv. Oslanjajući se na Sveto pismo, koje ih prikazuje kao teško izopačenje, Predaja je uvijek tvrdila da su 'čini homoseksualni u sebi neuredni'. Protive se naravnom zakonu. Oni spolni čin zatvaraju daru života. Ne proizlaze iz prave čuvstvene i spolne komplementarnosti. **Ni u kojem slučaju ne mogu biti odobreni.**« (2357)

»**Nemali broj muškaraca i žena pokazuju duboke homoseksualne težnje. Ne biraju oni svoje homoseksualno stanje; ono za većinu njih predstavlja kušnju. Zato ih treba prihvaćati s poštivanjem, suosjećanjem i obazrivošću.** Izbjegavat će se prema njima svaki znak nepravedne diskriminacije. Te su osobe pozvane da u svom životu ostvare Božju volju, i ako su kršćani, da sa Žrtvom Gospodinova Križa sjedine poteškoće koje mogu susresti uslijed svojega stanja.«(2358)

»**Homoseksualne osobe pozvane su na čistoću. Krepostima ovladavanja sobom, odgojiteljicama nutarnje slobode, kadšto uz potporu nesebična prijateljstva, molitvom i sakramentalnom milošću, one se mogu i moraju, postupno i odlučno, približiti kršćanskom savršenstvu.**« (2359)

»**Među teške grijehe protiv čistoće treba navesti masturbaciju, blud, pornografiju i homoseksualne odnose.**« (2396)

Dakle, jasno se u Katekizmu izražava kako homoseksualne sklonosti, same po sebi, nisu grijeh, već kušnja s kojom se takva osoba mora boriti, kao što se i svaki drugi čovjek svakodnevno mora boriti sa zlim napastima koje otkriva u sebi. Grijeh je tek podlijevanje nečistim sklonostima. Crkva potiče na pomoć homoseksualcima koji se bore sa sobom, da ih se prihvati s »poštivanjem, suosjećanjem i obazrivošću«.

Ivan Pavao II. bio je po tom pitanju vrlo jasan. Primjerice, u ožujku 1999. godine osudio je homoseksualne »brakove« kao »izopačenost vrijednu žaljenja«. Godine 1994. usprotivio se Europskom parlamentu koji je pozivao na legalizaciju takvih veza. Govorio je: »**Europski parlament na nelegalan način daje pravnu vrijednost devijantnom ponašanju koje nije u skladu s Božjim naumom... Nije dopušteno iskrivljavati moralne vrijednosti.**« U posebnom dokumentu Kongregacije za nauk vjere iz 2003. godine, tadašnji Papa Ivana Pavao II. i budući, tada još kardinal Ratzinger, zajedno su pozivali: »Ako su svi vjernici obvezni suprotstavljati se pravnoj legalizaciji homoseksualnih veza, onda su političari katolici na to pozvani još i više s obzirom na svoj položaj.« To su upute dvojice papa – Ivana Pavla II. i Benedikta XVI. Svi, a **osobito političari, moraju se suprotstavljati legalizaciji zahtjeva koje pred njih stavlja homolobi – ako žele biti kršćanima.**

U cijelom svijetu poznata suvremena svetica, Majka Terezija iz Kalkute, govori: »Moramo živjeti u skladu s planom po kojem smo stvoreni: homoseksualnost nije prirodna.«

## Medicinski razlozi



Na temu homoseksualnosti dostupna nam je bogata literatura, stotine članaka i knjiga. Osobito je vrijedna knjiga *Homoseksualnost i nada* Katoličke medicinske udruge iz Sjedinjenih Država. Evo nekoliko podataka iz izvješća kanadskih liječnika (J. Shea, J. K. Wilson i drugi): *Gej brakovi i homoseksualnost. Izvješće i medicinsko vrednovanje*.

Iz tog članka saznajemo, između ostalog, da aktivni homoseksualci, statistički, 4 puta češće padaju u depresiju, 5 puta češće u nikotinsku ovisnost, 6 puta češće pokušavaju učiniti samoubojstvo. Žive u prosjeku, ovisno o obliku i intenzivnosti svoje aktivnosti, od 8 do 20 godina kraće od ostalih muškaraca.

U Njemačkoj 60% gej populacije, a u Kanadi 70% boluje od side. Vjerojatnost obolijevanja od te neizlječive bolesti je od 73 do 85(!)% veća kod homoseksualaca nego kod ostale populacije. Jednako je tako s drugim zaraznim bolestima. Na primjer, u Škotskoj većina oboljelih od sifilisa upravo su muškarci homoseksualne i biseksualne orijentacije. To nadalje znači da je u ostatku društva, koji uključuje djelatnice javnih kuća i njihove

klijente, od side i drugih veneričnih bolesti, oko 2 puta manje oboljelih nego među homoseksualcima koji prema vrlo vjerodostojnim istraživanjima u Kanadi i u Sjedinjenim Državama čine manje od 2% ljudi. To stanje epidemije, osobito u njihovim komunama, strašna je posljedica njihova načina života: »Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati« (Mt 7, 20). Razlog tome je neshvatljiv promiskuitet koji si dopuštaju. 75% deklariranih homoseksualaca u SAD-u priznalo je da je u životu imalo više od stotinu seksualnih partnera, a 28 % da ih je imalo čak i više od 1000 (!). U Kanadi čak i do 43% homoseksualaca koji boluju od side i dalje žive spolni život bez ikakvih skrupula, svjesni da siju zrno smrti među svojim partnerima. Homoseksualne veze traju u prosjeku oko godinu i pol. U vrijeme trajanje veze prosječno imaju i po 12 drugih partnera. Među njima je rasprostranjeno poimanje »braka utemeljenog na nevjeri«. To je kao da govorimo o kvadratnom krugu. K tome, u takvim vezama javlja se 2-3 puta češće nasilje nego u normalnim brakovima. Sami sebi predstavljaju veću prijetnju nego što je predstavlja bilo tko izvan njihova kruga. Njihov život po pitanju zdravlja, psihičkog i fizičkog, kao i društvenog, nalikuje katastrofi, pravom košmaru. Kako su strašna svjedočanstva ljudi koji su uspjeli umaći iz tog ukletog kruga....

Treba dodati da među homoseksualcima još češće nailazimo na slučajeve pedofilije. Nažalost, i Crkva po tom pitanju ima tragičnih iskustava. Poznate su brojne pedofilске afere u kojima su sudjelovali svećenici, što je uveliko naštetilo Crkvi u Sjedinjenim Državama. Mediji vrlo spretno prešućuju činjenicu da je 80% tih zloporaba uzrokovano homoseksualnom sklonošću. To je posljedica nedopustive popustljivosti prema kleru s takvim sklonostima. Nekritički odnos prema stavovima i upozorenjima nekih psihologa rezultiralo je time da se desetljećima olako dopuštalo pomazanje takvih ljudi; dopušteno im je previše. Kao reakciju na takve događaje Crkva je izdala tzv. Vatikansku uputu, u studenom 2006., u kojoj postavlja iznimno visoke zahtjeve na osobe (kler) opterećene takvim sklonostima. Oni su dužni pružiti osobito snažne dokaze da mogu gospodariti sobom kako bi za buduće mogli uopće dobiti priliku da prime red pomazanja. Upute se provode usprkos manjku zvanja, jer problem je iznimno ozbiljan.

## Homoideologija

Što reći o ljudima, osobito o liječnicima, psiholozima, o onima dakle, koji vrlo jasne medicinske i sociomedicinske dokaze ne žele prihvatiti, štoviše – mnogi od njih nisu ni upoznati s njima? (...) Što reći za liječnike koji tvrde da se homoseksualna sklonost ne može liječiti i da oni takvo liječenje nikome ne preporučuju, dok mnogi od njihovih kolega svojim terapijskim uspjesima dokazuju da griješe i da je upravo suprotno? U biti znamo da je homoseksualnost jedan od brojnih poremećaja koje se može pobijediti; potrebno je samo odgovarajuće znanje i volja. Što reći o novinarima i političarima, koji također, potpuno ignorirajući katastrofalne i razorne statističke i ine dokaze, neprestano šire homoseksualnu propagandu?

Oni naprosto, što nesvjesno, što svjesno, stvaraju i šire **homoideologiju**. Kako površan pogled,



tako i dublja analiza medija, daju prepoznati sve prisutniji utjecaj homolobija. **To je ideologija – ili skup istina, poluistina, iluzija, laži i mitova.** Skup kojem je cilj ne spoznaja, već postizanje različitih koristi za skupinu koja je promiče. Ideologija se u svojoj biti bori za društvenu svijest! Autentična nauka i filozofija u službi homolobiju. Ona koristi metode suvremenog marketinga koji na profesionalan način ima izmijeniti sliku o homoseksualnosti i promovirati je kao što se promovira roba. **Program koji su osmislili članovi gej aktivističkih udruga na skupu u Wirginiji, 1988., ističe četiri osnovna cilja za postizanje promjene društvene svijesti koja će za posljedicu imati izmjene zakona.** To su: **gubitak osjećaja, manipulacija, konverzija i eliminacija.**

Prvo: **gubitak osjećaja.** Društvo treba zasuti tolikom količinom pro-gejovskih publikacija, **treba preuzeti prevagu u medijima kako bi početni otpor bio skršen i kako bi se dovelo do priznavanja pojave homoseksualnosti kao nečeg posve prirodnog i prihvatljivog.** Sveprisutnost i brzina pojavljivanja mora biti munjevita da svi koji i misle drugačije izgube prisebnost i hrabrost usprotiviti se. (...)

Drugo: **manipulacija.** **Gej populacija treba biti predstavljena isključivo pozitivno – kao posebno osjetljivi ljudi, dragi, prepuni zasluga i uspjeha, a istovremeno i kao jadna, progonjena manjina.** U tu svrhu ističe se kako su brojni velikani prošlosti bili homoseksualci – to je najjednostavnije. Naime, mrtvi ne mogu prosvjedovati. **Usto, potrebno je prešutjeti i odbaciti čak i najočitiije dokaze o tamnim i najtamnijim stranama homoseksualnosti – upravo onima koje su nešto ranije spomenute.**

Treće: **konverzija.** Ničeansko izvrtanje vrijednosti. Ono što se do tog trenutka smatralo patološkim te bilo na marginama društvenog života, sada treba biti stavljeno u središte kao tema dostojna najvišeg štovanja. Suprotno tome, **kritičare homoideologije potrebno je protjerati na margine, isključiti ih iz javnog diskursa.** Kritičare je potrebno predstaviti kao osobito odbojne ljude. Bez dijaloga i diskusija, potrebno ih je **smjestiti u kategoriju ignoranata, mrzitelja, homofoba i bigota...** Potrebno je »ubaciti u podsvijest« i postotak homoseksualaca u društvu. Neki aktivisti govore o čak 10 – 25 % društva!

Četvrto: **eliminacija protivnika.** Oni koji glasno viču i zahtijevaju toleranciju, često sami, kad se domognu velikog utjecaja, ne žele biti tolerantni prema drugima. Primjer je istaknuti filozof i humanist prof. Rocco Buttiglione, bliski prijatelj Ivana Pavla II., koji nije bio imenovan povjerenikom Europske Unije. Švedskom pastoru Åke Greenu, zbog jedne propovijedi prijetila je kazna od pola godine zatvora, a po presudi prvostupanjskog suda dobio je mjesec dana. O sudbini biskupa Bagnasca iz Genove već sam govorio. Prema kome se od homoseksualaca tako postupalo? Osobno sam se susreo, nakon objavljivanja članka *Deset argumenata protiv*, koji je postao jedan od poznatijih i najkomentiranijih poljskih članaka na temu *antihomoideologije*, s jedne strane s velikim javnim progonom, a s druge strane i nasiljem, anonimnim i strašnim prijetnjama svake vrste. U tjedniku (...) objavljen je cijeli niz članaka protiv mene, a nije mi dana – unatoč elementarnoj učtivosti i pravu na slobodu riječi – nikakva mogućnost odgovoriti. Vrlo je znakovito da su kao izrazitog protivnika mog načina razmišljanja u prvi plan isturili o. Jacka Prusaka SJ, koji je u vrlo agresivnom članku *Drugi drugačije* doslovno odbacio Nauk Katoličke Crkve o ovom pitanju. Pa ipak, primio sam i iznimno veliku potporu od strane Crkve, kardinala, biskupa, svećenika i brojnih vjernika... Kao što je moguće vidjeti, na snazi je veliko zastrašivanje protivnika: šutnja pod svaku cijenu pa i pod prijetnjom uništenja profesionalne karijere, prijetnjom zatvora, pa čak i smrti. Zahtjev za tolerancijom, za ravnopravnosti vrlo se brzo pretvara u progon kršćana. Homoideologija se služi prije svega parolama, vikanjem, a ne argumentima; izbjegava meritorne diskusije kako ne bi dala prozreti intelektualnu bijedu svojih stavova.

Potrebno je naglasiti da je homoideologija zapravo još jedna u nizu ateističkih tvorevina; ideologija koja je zauzela mjesto kompromitiranog trulog komunizma. (...) Homoideologija snažno podsjeća na komunističku ideologiju – mnogo je tu sličnosti...



o. dr. Dariusz Oko,  
Papinska teološka akademija u Krakowu, Odjel filozofije

## DIJALOG O HOMOIDEOLOGIJI

Na gore objavljeni članak o. Dariusza Oka, profesora na Papinskoj teološkoj akademiji u Krakowu, u poljskom izdanju lista *Ljubite jedni druge!*, na adresu uredništva pristigle su brojne pohvale i pozitivna mišljenja, no i vrlo oštra i kritična pisma. Neki koji su stali u obranu homoideologije izjašnjavali su se katolicima. Donosimo prijevod posljednjeg članka u nizu u kojem o. Oko odgovara »povrijeđenim« čitateljima. Autor izdvaja dijelove iz pristiglih pisama i daje odgovore koji se temelje na Nauku Katoličke Crkve.



Svi katolici trebaju znati da je, prema nepogrešivom nauku Crkve, svaki homoseksualni čin, u svojoj naravi smrtni grijeh koji isključuje iz Kraljevstva Nebeskog. Postavlja se pitanje težine krivnje onih osoba koje upadaju u to zlo. Tim stravičnije zvuči apel zagovornika homoideologije, a koji se smatraju katolicima, da Crkva treba podržati institucionalizaciju smrtnog grijeha. Jedno je sigurno: ili ti »katolici« ne znaju u što vjeruju, ili se samo predstavljaju kao vjernici, a zapravo su bez istinskog identiteta.

1. »Homoseksualnost nije ideologija, već spolna orijentacija. Homoseksualci ne nameću drugima svoj način života. Nije moguće povezati homoseksualnost sa seksualnom razuzdanošću.«

Homoseksualnost nije spolna orijentacija, već ozbiljan poremećaj spolne orijentacije. Homoseksualci s potpunim predumišljajem, i na silu, žele nametnuti svoj stil života. Ondje gdje imaju utjecaja i vlast naveliko započinju lov na »homofobe« i progon kršćana. Dijele im otkaze i smatraju da im je mjesto iza rešetaka. Spomenut ću samo talijanskog filozofa Rocca Buttigliona i švedskog pastora Åka Greena. Prema okvirima pravnog sustava Engleske, Francuske i Švedske, u zatvoru bi već sjedili pape Ivan Pavao II. i Benedikt XVI., svi biskupi i svećenici – zbog kritike homoideologije. Oni su bili odgovorni da Papa nije bio pušten na rimsko sveučilište La Sapienza. Kakvi su to »katolici« koji usrdno podupiru one koji progone Svetog Oca i druge kršćane?...

Dovođenje u vezu homoseksualnog i promiskuitetnog ponašanja, spolnih bolesti (AIDS, i druge venerične bolesti), prostitucije i pedofilije, logično je i zasniva se na temeljitim znanstvenim istraživanjima. Želim spomenuti da homoseksualci obolijevaju češće od AIDS-a i drugih veneričnih bolesti od prostitutki. Na raspolaganju mi je vrlo opsežna stručna literatura na tu temu. Nije to propaganda, već činjenice utemeljene u znanstvenim istraživanjima. Homoseksualna propaganda, nasuprot tome, neargumentirano osporava, više i prijeti, a uza sve to pokušava igrati na kartu samilosti... (Moguće postoje neka istraživanja samih homoseksualaca koja su toliko »znanstvena« i »vjerodostojna« kao i istraživanja komunizma koja su vršili sami komunisti...).

Veza homoseksualca s jednim partnerom – rijetkost je: u pravilu je riječ o maksimalnom promiskuitetu i o *darkroomu* (ideja *darkrooma* podrazumijeva utaženje svih niskih seksualnih pobuda, često s nepoznatim osobama, op. ured.).

Ponovno se vraćam na predmetnu literaturu. Ako je ona nedovoljna, moguće je pozornije zaviriti u gej-klubove, proboraviti koje vrijeme u njima, promatrati što se u njima događa. Moguće je pridružiti se i gej-paradama (brojni su učesnici koji završe u najbližim parkovima ili u grmlju...).

Razumljivo je da se zdravo i neizopačeno društvo, koje uspijeva odoljeti pranju mozga homoseksualnih lobija, kritički odnosi prema tom poremećaju, jednako kao što se žena i djeca kritički odnose prema mužu i ocu koji ima ljubavnicu ili je redovit gost javnih kuća. Slično će se i roditelji boriti za sina koji se zatvara u tamu *darkrooma*. To je akcija spašavanja čovjeka, poziv na obraćenje. Treba biti svjestan da je homoseksualcu najveća prijetnja upravo on sam sebi. Švedska su istraživanja pokazala da do nasilja najčešće dolazi u lezbijskim vezama. Javnosti su poznati slučajevi nasilja koji su se dogodili u Krakowu, iz ljubomore, zbog prijevare ili kao reakcija žrtve na doživljeni šok nakon silovanja.

## 2. »Autor teksta služi se teorijom urote.«

Nigdje ne koristim riječ »urota«. Jedino tvrdim da smo podvrgnuti masovnoj homoseksualnoj propagandnoj kampanji iza koje stoje snažna politička moć i silan novac. Odjednom, bez ikakvih ozbiljnijih argumenata i zaključaka, želi se ušutkati razum i ono najbolje što nam nudi kulturna tradicija te cijelo društvo preobraziti u *homofanove*. Prije svega vikom i prijeljama, a sad holivudskim filmovima u kojima, posljednjih godina, obvezno mora biti zastupljena i gej populacija. Oni su najdivniji ljudi, a njihove se kritičare smatra »neljudima«. U toj propagandnoj kampanji ispiranja mozga prednjače ljevičarski ateisti, sluge marksizma – smrtni protivnici kršćanstva. Jasno, uzalud sva moja dodatna objašnjenja ako tko sam ne želi shvatiti i vidjeti. Kako i zašto uopće dokazivati da je dan – svjetao, a noć – tamna? Njihove kampanje, nažalost, mogu biti vrlo djelotvorne i uspješne. Uzmimo samo za primjer kampanje boljševika i nacista koje su ih dovele do vlasti. To je i razlog zbog kojeg se autentični kršćani suprotstavljaju homoideologiji, protive se toj utopiji – kao što su se prije protivili utopiji komunizma. Kritiziraju homoideologiju kao što su ranije Karol Wojtyła i Józef Tischner kritizirali marksizam. Na primjer, prilikom posljednjih predsjedničkih izbora u Sjedinjenim Državama uspjelo se putem referenduma spriječiti pravno prihvaćanje homoseksualnih »brakova« u tri države (Kalifornija, Florida i Arizona). Plod je to zajedničkih ekumenskih napora brojnih kršćanskih zajednica, osobito Katoličke Crkve. Jasna je podjela, jasna linija fronte: kršćani protiv homoideologije, kršćanske protiv gej organizacija. A »katolik« koji podupire homoseksualnost – na kojoj se on strani barikade nalazi?

## 3. »Gej parade, gej literatura ili filmovi nisu ravnopravni s kršćanstvom. Homoseksualne osobe u Poljskoj progonjene su i nemaju mogućnost za normalan život.«



Svakom homoseksualcu, bilo ženi ili muškarcu, kao i svakom čovjeku treba iskazivati najdublje poštovanje kao osobi – i zasigurno se na tome treba još mnogo raditi, osobito među osobama s najnižom razinom obrazovanja i kulture. Poštivati čovjeka, ali odbacivati njegove zablude, zle riječi i čine. Stoga izrazi kao što su »peder« ili »tetskica« znače isto što i »budalo« i »glupane« u sv. Evandelju. No, potrebno ih je braniti i spašavati kao što liječnici zbrinjavaju pacijente. Ipak, nepravедno je

i nedopustivo kažnjavati cijelo društvo, vrijeđati ga zbog nemoralnosti njegova malog dijela. To, što se neki Poljaci ponašaju primitivno i vulgarno, ne daje za pravo reći da su svi Poljaci primitivni i vulgarni. Takvih ima u svakom narodu. Uz to, treba spomenuti kako je još od srednjeg vijeka Poljska jedna od najtolerantnijih zemalja u Europi. To je razlog da u nas nije bilo bitaka i vjerskih ratova, razlog da je u nas najbrojnija židovska zajednica – jer je u nas pronašla razumijevanje i ostvarila najbolje uvjete za razvoj.

U tom kontekstu, skandalozno je da nas predstavnici drugih naroda tako silno nastoje učiti toleranciji. Sigurno je da ne znaju kako svoju, tako ni našu povijest. (...)

Homoseksualci bi se trebali poslužiti i zdravom logikom u svojim zahtjevima za tolerancijom. Tolerirati nekoga ili nešto znači **podnositi nešto što smatramo lošim, a što nismo u stanju promijeniti, jer nemamo dovoljno snage i sredstava, ili, ako ih i imamo, ne služimo se njima, jer bi njihova uporaba donijela još više zla**. Sama definicija tolerancije podrazumijeva protivljenje širenju onoga što toleriramo ili onoga što smatramo zlim. Crkva tolerira homoseksualnost, kao što tolerira prostituciju ili narkomaniju – nastoji te tužne, tamne strane društvenog života, u najmanju ruku, svesti na minimum, pri čemu se odlučno suprotstavlja homoideologiji i homopropagandi. To je zapravo tolerancija koja se očekuje i od drugih. Potrebno je samo malo logike i preciznosti u shvaćanju pojma! (...)



4. »Savjetovati liječenje homoseksualnosti, u najmanju je ruku neljudski i nehumano.«

Homoseksualnost je poput svake druge bolesti i poremećaja. Moguće ju je liječiti... Terapija ovisi (kao i u drugim slučajevima psihičkih poremećaja) o dobroj volji, vlastitom angažmanu onog koji traži pomoć, o stupnju deformacije, a osobito o snazi vjere osobe koja pati od tog poremećaja. Zanimljivo je s kojom se mržnjom homoseksualci odnose prema izliječenim homoseksualcima, kako ih progone – jer takve su osobe vrlo opasne za njihovu propagandu. Žele u potpunosti zabraniti liječenja! Kako su glasni u zahtjevima za tolerancijom, a sami su zapravo vrlo netolerantni prema drugima – prema svojim bivšim drugovima! Osobito se treba brinuti za mlade ljude koji stoje na životnim raskrižjima; oni imaju najveću mogućnost spasiti se. Oni su upravo razlog mojih nastojanja. Promislimo: zatvori li se mladić zauvijek u tamu *darkrooma*, nije to toliko njegova osobna tragedija i tragedija njegove obitelji, već i tragedija žene koja bi trebala postati njegovom suprugom. Za nju to postaje čisto aritmetički nedostatak muškarca. Ona nikada neće upoznati radost stvaranja vlastite obitelji, radost bračnog života i majčinstva. To je nesreća, ne samo za njega, već i za nju. Spašavajući mladog čovjeka od takvih sklonosti, spašavamo i sudbinu drugih ljudi – njegovu sadašnju i buduću obitelj.



5. »Kršćanski časopis *Ljubite jedni druge (Milujcie się!)* nije trebao objaviti tako agresivan sadržaj.«

Treba upamtiti da su praktični vjernici uvijek imali svoje smrtno neprijatelje – veliko dobro provocira djelovanje velikog zla. Dobro demaskira zlo već samom svojom prisutnošću. Zato je Kain i ubio Abela, farizeji mrzili Isusa, komunisti mrzili o. Popiełuszka – zato su ih i ubili. Stoga homoideolozi, ateisti, i drugi suvremeni farizeji, s neizmjernom mržnjom napadaju Ivana Pavla II., Benedikta XVI., biskupe, svećenike i sve kršćane koji svoju vjeru nastoje živjeti autentično, biti vjerni istini, Kristu, Bogu – usprkos svim prijetnjama i progonima. Ljudi koji drugima prijete smrću, sposobni su za svaki zločin, za svaku laž.

Branitelje homoideologije potičem da zavire na internetske stranice gej udruga. Koliko li je ondje mržnje prema Papi, prema Crkvi, koliko užasavajuće perversije i odvratnih vulgarnosti, koliko primitivnog svođenja smisla čovjeka samo na seksualnost! Borba traje vječno. Kao što je Isus odlučno branio čovjeka, branio dobro i istinu, odlučno skidao maske laži ondašnjih farizeja, tako i Crkva danas čini sa suvremenim farizejima – među ostalima i s homoideologijom. Tko vjeruje autentično, tko je na Isusovoj strani i na strani Crkve, ili tko je autentično na strani čovjeka – uključuje se u to djelo obrane, koliko mu to njegove snage omogućuju. Na tome počiva ljubav Isusova, ljubav kršćanska: spašavati čovjeka, liječiti ga od bolesti duha koja može biti mnogo gora od najtežih bolesti tijela. »Ljubite jedni druge!«, činite najveće dobro svojim bližnjima, pomažite im, liječite ih, obraćajte ih, spašavajte ih – u Istini!

Nažalost, nisam uvjeren da će i ovi dodatni argumenti previše biti uvjerljivi homoideolozima, s obzirom da ih nisu mogli uvjeriti prvorazredni argumenti – Biblija, Nauk Katoličke Crkve i pape... Ovdje se radi o odbacivanju tih autoriteta, a ne mene osobno. Ja sam samo autor koji nastoji govoriti istinu, iznositi nepobitne činjenice. Ako homoideolozi svjesno, javno odbacuju Božje riječi, učenja Ivana Pavla II. i Benedikta XVI., nepogrešivo Učiteljstvo Crkve, razumna i znanstveno utemeljena učenja, dobar ukus itd., tim više odbacuju sve druge argumente. Katolici koji brane homoideologiju – velik su uspjeh homopropagande. Argumente kojima se oni služe već godinama slušamo u medijima. Neprestano ponavljaju vlastitu »istinu« koja kod lakovjernih nailazi na plodno tlo. *Katolik – promicatelj i podupiratelj homoseksulanosti* – nelogičnost je kao i »željezno-drvo« ili »okrugli trokut«. Može biti ili jedno ili drugo. Ili istinsko obraćenje na kršćanstvo ili ponor u nečistoću...

Molim za pripadnike i zagovornike homoideologije da se otvore Istini, da Isusovo učenje stave iznad Marksova, da Pavlovo učenje stave iznad onoga Alfreda Kinseya, učenje Ivana Pavla II. iznad učenja Jerzya Urbana, učenje Benedikta XVI. iznad učenja Adama Michnika. Milost i Istina oslobađaju, a nadohvat su svima!

### KAKO OČUVATI PREDBRAČNU ČISTOĆU?



*Što je predbračna čistoća? Kako je očuvati? Evo kratkog programa za tebe...*

Katekizam Katoličke Crkve govori: »Čistoća zahtijeva postizavanje gospodstva nad sobom (...) Alternativa je jasna: ili čovjek zapovijeda svojim strastima i postiže mir, ili pušta da ga zarobe i postaje nesretan. Čovjekovo dostojanstvo zahtijeva da on radi po svjesnom i slobodnom izboru to jest potaknut i vođen osobnim uvjerenjem, a ne po unutarnjem slijepom nagonu ili pod čisto vanjskim pritiskom. Do takva dostojanstva čovjek dolazi kada, oslobađajući se svakog robovanja strastima, ide za svojim ciljem odabirući u slobodi dobro te svojom umješnošću i zdušnošću nastoji sebi pribaviti prikladna sredstva.« (2339)

Mladi čovjek koji ne radi na vlastitoj izgradnji i koji se predaje elementarnom spolnom nagonu ne može biti sretan. Ne može biti slobodan! Robovanje spolnom nagonu degradira čovjeka, koči njegov razvoj, a na koncu narušava njegov psihički život. Oduzima mu mir i radost.

Čistoća uvodi neophodan sklad u sferu spolnosti. Štiti slobodu i dostojanstvo. Oblikuje plemenit odnos prema suprotnom spolu jer oslobađa od egoistične težnje za užitkom. Na taj način otvara put k pravoj ljubavi. Čistoća omogućuje nastanak ljubavi i njezin razvoj. Samo čovjek koji živi čisto razumije na

čemu počiva dostojanstvo i vrijednost spolnog zajedništva. Uspijeva otkriti istinu o važnosti tijela. Očuvanje čistoće najljepši je način pripreme za brak jer omogućuje potpuno poniranje u bračnu ljubav. Tek onda kad uspijevate gospodariti sobom, moguće je predati se drugom. Čovjek koji je odustao od borbe za čistoću prije braka, ne predaje se supružniku već utažuje svoju strast njegovim tijelom. U prvom dijelu *Kratkog programa za tebe* (usp. *Ljubite jedni druge!*, 2009.), bilo je riječi o nadnaravnim sredstvima koja su potrebna kako bi sačuvali čistoću – o molitvi i svetim sakramentima. Oni su neizbježni. Čistoća je kršćanska krepost onih koji vjeruju i koji svoju vjeru žive jer za potpun uspjeh u kreposnom životu presudna je Božja pomoć. Evo nekoliko daljnjih točaka programa kako očuvati čistoću:

#### Osluškovati u tišini

Sabranost ima iznimnu važnost za duhovni život, odnosno u sklapanju i jačanju prijateljstva s Kristom. Što više buke i vike izvana, tim slabije čujemo Božji glas koji nam govori u najintimnijim kutcima našeg srca. Kako bismo mogli čuti taj glas, naša pozornost ne smije neprestano biti usmjerena na vanjska događanja. Pozornost treba preusmjeriti na naš duh.

U svakodnevici naša je pažnja zaokupljena svime što se oko nas događa: uključen radio, televizor, neprestani susreti, razgovori, brdo informacija, slike, buka... okruženi smo svim i svačim i teško nam je zamisliti život bez svega toga. Čini nam se da bi život bio dosadan, pust, siv... Vjerujemo što je više tih događanja tim su važnija, a naš život zanimljiviji. Možda bismo se osjećali jadni kad ne bismo imali što za pogledati, štogod za proživjeti, kad ne bismo bili dio onoga što nam se nudi, iskušati bilo što od primamljivih stvari koje se stavljaju pred nas... U potrazi smo za novim iskustvima... Svaki put nam se nudi nešto novo, primamljivije, nešto moćnije...

»Ne zatvarajte vaša srca pred Isusom – govorio je Ivan Pavao II. mladima. Drugi vam neće dati odgovore koje možda tražite. Oko nas se razliježe previše glasova, previše obećanja i pustih nadanja. Uronite u tišinu. Ondje ćete se moći vratiti sebi i oslušivati. Krist vam osobno želi nešto reći, uputiti vam posebnu riječ koja skriva tajnu vaše sadašnjosti i vaše budućnosti. Budete li znali oslušivati, sigurni i radosni ići ćete u susret novom jutru.«

## Ograničite gledanje televizije i surfanje Internetom

Televizor postaje sve intimniji prijatelj naših obitelji. Ekran privlači pozornost čak i onda, kad nudi banalne, beskorisne ili čak štetne sadržaje. U obiteljima nema atmosfere zajedništva... Što smo manje zajedno, to se manje radujemo jedni drugima, rjeđe pomažemo jedni drugima, manje vremena posvećujemo čitanju vrijednih knjiga, vlastitim hobijima ili molitvi... Mnogi su postali pravi ovisnici o televiziji. Teško im je čak zamisliti i jednu jedinu večer bez nje... Što učiniti?



Naravno, nije sve što televizija nudi štetno. Neki programi imaju ambiciju obrazovati, drugi mogu biti prava razonoda. No ipak, **treba znati prepoznati i ignorirati one druge – programe koji manipuliraju, demoraliziraju, koji su loši.**

Usto, ukoliko se neumjereno gleda televiziju, učimo se pasivnosti. Vid je samo običan »prijemnik«. Od nas ništa ne traži, ništa nismo dužni dati, ne trebamo se angažirati, nema nikakvog napora s naše strane... Slike se izmjenjuju takvom brzinom da nemamo vremena razmišljati niti dublje proživjeti ono što se gleda. U konačnici, gledatelj postaje potpuno prazan, hladan promatrač.

Ne gubi vrijeme sada kad se još možeš i trebaš brzo razvijati. Često se zna reći da je gledanje televizije »gubljenje vremena«. Krade ti vrijeme... Zamisli sve stvari koje možeš učiniti u vrijeme dok beskorisno buljiš u ekran.

A još opreznije treba koristiti Internet – koliko je koristan, toliko može biti destruktivan. Sve ovisi o tome kako ćeš ga koristiti.

## Pod svaku cijenu izbjegavaj pornografiju

Mladi čovjek koji nastoji očuvati čistoću ne smije sebi svjesno dopustiti bilo kakav kontakt s pornografijom. Sigurno će to oslabiti njegovu samokontrolu. **Pornografija je iznimno ubojit otrov. Slikama prlja misli kojih se teško osloboditi. Ništi prirodnu stidljivost koja nas brani od strasti. Potpuno odjeljuje seks od ljubavi. Pretvara žene u seksualne objekte, u zabavu... Potiče na seksualne perversije. Stvara ovisnost. Vodi do seksualnih zločina.**

Ovako o pornografiji govori Katekizam Katoličke Crkve:

»Pornografija se sastoji u izvlačenju spolnih čina, stvarnih ili glumljenih, iz intimnosti partnera da se naumice pokažu drugim osobama. Ona vrijeđa čistoću jer izopačuje bračni čin, intimni dar supružnika jednog drugome. Ona teško povređuje dostojanstvo onih koji joj se predaju (sudionike, prodavače, gledateljstvo), jer svatko postaje za drugoga objekt rudimentarne naslade i nedopuštenog probitka. Ona gura jedne i druge u iluziju jednog nestvarnog svijeta. Ona je teški prijestup. Građanske vlasti moraju spriječiti proizvodnju i širenje pornografskih proizvoda«. (Kongregacija za nauk vjere, Izjava *Persona humana*, 9) (2354)

## Očuvaj skromnost odijevanja i ponašanja

»Stidljivost i skromnost mlađe su sestre čistoće«, primijetio je netko. Drugim riječima, one brane čistoću i ključne su za njezino očuvanje.

Biskup Karol Wojtyła u knjizi *Ljubav i odgovornost* napisao je: »Važno je spomenuti da je čovjek



osoba, biće, o čijoj prirodi govori 'nutrina'. **Osim lijepe vanjštine treba znati otkrivati i unutarnju ljepotu čovjeka i njoj se diviti; njoj se čak diviti prije svega. Ta je istina osobito važna u ljubavi između muškarca i žene.** Izvanjska ljepota ne smije biti osnovni kriterij za svidanje. Treba se zagledati u cjelovitu, nutarnju ljepotu osobe.«

Zna se da određeni vizualni podražaji pobuđuju strast normalnog muškarca. Modni kreatori dobro znaju kako odjenuti ženu da bi pobudili muškarčev interes. Žene su, nažalost, često nekritične i slijepo poslušne »modnim diktatima« – zbog toga mnogo gube. Htjele bi da ih se poštuje i ljubi, a zapravo su samo promatrane kao objekt. Odijevanje u mini-suknjice, tijesne traperice, košulje dubokih izreza ima sigurno za cilj privući pažnju i poglede »frajera«, a ne pronaći prijatelja ili supružnika.

Djevojka treba znati za urođenu slabost mladića i pomoći mu. Najbolje to čini ako je skromna i čedna kako u odijevanju tako i držanju. Jasno je da djevojka može uzbuditi mladića. No Krist govori: »Jao čovjeku po kom dolazi sablazan.« (Mt 18, 7)

## Neka ti budu uzor oni koji žive u čistoći

Ovo su savjeti onih koji su naučili kako živjeti u čistoći, često pobjeđujući teške seksualne kušnje.

- Prije svega izbjegavati pornografiju i sve što pobuđuje ili može pobuditi seksualno uzbuđenje. Ne radi se ovdje samo o »teškoj« pornografiji, već i onoj »laganoj« iz »bapskih« časopisa s nemalim brojem članaka o seksu i nemoralnih fotografija. Ako je potrebno neka ti netko stavi zaštitu na Internet ili ga isključi potpuno, ili bar na neko vrijeme. Televizija nije ništa manje opasna.
- Na osobu suprotnog spola gledaj čisto, a ne s požudom. Ne »skidaj je pogledom«. Ne fantaziraj. Ako ti što predstavlja preveliku napast, ukloni se od toga.
- Ne promatraj svoje tijelo. Ne dotiči ga nepotrebno.
- Ne bavi se nečistim mislima. Kada se pojave, ignoriraj ih, a pozornost skreni na neku bezopasnu temu. Budi svjestan da se odričeš prizemnih misli i želja zbog neizrecivo većih vrijednosti.
- Mudro koristi slobodno vrijeme. Nastoj njime što bolje raspolagati. Načini dnevni raspored i dosljedno ga izvršuj. Razvijaj svoje talente. Stavi preda se visoke ciljeve.
- Ne vodi dijalog s požudom. Preziri je! Pomoli se i zabavi se nečim drugim, porazgovaraj s nekim. Jedino ćeš s Božjom pomoći pobijediti.
- Gledaj na vrijeme apstinencije kao na neprocjenjivo, stvaralačko vrijeme, a ne kao na kraj svijeta. Nije to presuda, pokora ili kraj spolnog života. Upravo suprotno – upravo će ti čistoća dopustiti shvatiti sebe i osjetiti svoje spolno ja u punini.
- Imaj strpljenja sam sa sobom. Neka te ne obeshrabre padovi, već idi odmah na ispovijed! Izgubio/la si bitku, ali nisi rat. Ne osuđuj se, jer Bog ti oprašta i dalje te voli. Budi blag/a prema sebi. Izvlači pouke za budućnost.
- Prihvati sebe kao spolno biće. Seks nije ništa prljavo niti zlo. Uči razlikovati zdravu spolnost od strasti i ovisnosti. Znaj da se stvari mogu promijeniti u samo jednom trenu. Tvoji osjećaji i seksualni doživljaji doživjet će razne promjene.
- Nađi nekakav hobi. Sigurno imaš raznih afiniteta, sportskih ili neku drugu vrstu interesa koji ti donose veliko zadovoljstvo. Razvijaj upravo te aktivnosti kako bi bile zdrava protuteža velikoj zaokupljenosti seksom.
- Brini o sebi. Vježbaj, šeći... Imaj vremena za odmor, boravi u prirodi... Raduj se uz dobru i kvalitetnu glazbu, okruži se dobrim prijateljima. Divi se ljepoti brda, dolina, zvijezdama na nebu...
- Uključi se u neku dobrotvornu udrugu kao volonter. Mnogo je bolesnih, starih i osamljenih osoba, mnogo je i djece koja čekaju tvoju pomoć!
- Radi na »postavljanju granica«. Načini popis problematičnih i opasnih situacija, okolnosti ili stvari koje te mogu zavesti... Nastoj ih izbjegavati jer ugrožavaju tvoju čistoću. Granice će očuvati tvoj prostor sigurnosti i rasta. Drugim riječima: izbjegavaj »neprilike«. Budi svjestan svoje slabosti i izbjegavaj grešne prigode.
- Pronađi osobu od povjerenja s kojom možeš iskreno razgovarati, a bilo bi još bolje kad bi imao/la stalnog ispovjednika. Nemoj skrivati kušnje, strasti i zla nagnuća. Njihovo prikrivanje može ih samo potencirati.
- Pokušaj izbjeći osjećaj da si »žrtva« i da ništa ne vrijediš jer padaš pod teretom grijeha. Da, slab si.

Ali zasigurno imaš dovoljno snage odlučiti u mnogim stvarima koje se tiču očuvanja čistoće, bilo da se radi o postavljanju granica, bilo o izbjegavanju kušnji, o pristupanju sakramentima ili svakodnevnoj molitvi.

- Upamti, nećeš se naučiti čistoći niti ćeš se obraniti od napasti bez rasta u duhu. Duhovni život je temelj, a ne usputna opcija. Pronađi vremena za sebe, za tišinu, za razmatranje. Misa, sv. ispovijed, molitva, zapisivanje misli, vođenje dnevnika, čitanje i meditacija, duhovna obnova – sve to mora biti uključeno u tvoje planove. **Ključ duhovnog života je ustrajnost.** Svojom voljom i htjenjem povezuješ se s Bogom. To će ti dati snage i izdržljivost u teškim situacijama. Tvoj duhovni akumulator bit će pun. Moli za dar čistoće.
- Seksualno sazrijevanje nije nešto što se događa u trenu... Ono raste i dozrijeva postupno i polako. Drži se i prepusti se Bogu. Budi strpljiv! Imaj pouzdanja. Vjeruj u ono čemu se nadaš. Pomalo i ustrajno....



### Daj Isusu obećanje predbračne čistoće

Cilj kršćanske moralnosti nije samo izbjegavati zlo i činiti dobro. Tako mogu činiti i oni koji ne znaju za Krista. Kršćanin ljubi Isusa i čini dobro izražavajući na taj način svoju naklonost, prijateljstvo i svoju pripadnost Kristu. Početak kršćanske moralnosti leži u osjećaju pripadnosti. Sklopimo s Kristom savez iz kojeg ćemo crpiti snage za život s njime i za njega – ne kako to »svijet« želi, već prema njegovoj nauci. **Daj svom Učitelju, Bratu, Prijatelju i Bogu, Isusu Kristu, kojem želiš pripadati, svoje obećanje da ćeš živjeti predbračnu čistoću.** Možeš to učiniti sam ili u skupini drugih ljudi. Možda će tvoj duhovnik imati vremena biti svjedok tvog obećanja? Zamoli svoje prijatelje, svoju obitelj da budu uza te. Bilo bi to važno svjedočanstvo za tvoju okolinu, a za Boga lijepa zadovoljština za javno ismijavanje njegovih zapovijedi. Možeš ipak sve to učiniti potpuno privatno. Dobro promisli što činiš. Idi na ispovijed, a kad primiš Isusa u svetoj Pričesti, predaj mu sebe po **Molitvi predanja:**

»Gospodine Isuse,  
zahvaljujem Ti što me bezgranično ljubiš ljubavlju koja me brani od zla,  
podiže iz blata grijeha i liječi najbolnije rane.  
Predajem Ti svoj razum, volju, dušu i tijelo zajedno sa svojom spolnošću.  
Obećajem da neću stupati u spolne odnose do trenutka sklapanja sakramenta ženidbe.  
Nastojat ću ne čitati, ne kupovati i ne gledati pornografske časopise, programe i filmove.  
(Djevojke mogu dodati: Nastojat ću oblačiti se skromnije  
i na taj način ne izazivati kod drugih požudne misli ili želje.)  
Obećajem da ću se svakodnevno susretati s Tobom u molitvi, čitanju Svetog Pisma, redovitom pristupanju  
svetoj Pričesti i klanjanju u Presvetom Oltarskom Sakramentu.  
Obećajem da ću redovito pristupati sakramentu pomirenja, da se neću obeshrabrivati,  
već ću se čuvati svakoga grijeha.  
Gospodine Isuse, uči me neprestano raditi na sebi, da mogu svladavati spolne požude i čežnje.  
Molim te za odvažnost u svakodnevnom životu kako nikada ne bih posegnuo (-la) za narkoticima ili bilo čim  
što stvara ovisnost, kao što su alkohol i cigarete.  
Nauči me što mi je činiti kako bi u mom životu bila najvažnija ljubav.  
Marijo, Majko moja, vodi me stazama vjere  
do samog izvora ljubavi – Isusa.  
Sa slugom Božjim Ivanom Pavlom II. želim Ti se potpuno posvetiti kličući: »Totus Tuus, Marijo!«.  
Tvom Bezgrešnom Srcu predajem se potpuno,  
sve što jesam, svaki svoj korak, svaki trenutak svog života.  
Blagoslovljena Kraljice, isprosi mi dar čistog srca. Amen!

Dajući obećanje o čuvanju predbračne čistoće nisi sam(a). Učinili su to brojni mladi po cijelom svijetu. Prije nekoliko godina u američkom gradu Nashvilleu mladi su osnovali pokret pod nazivom *True Love Waits* («prava ljubav čeka»). Pripadaju mu mladi ljudi koji su shvatili da ih liberalna popkultura zavodi i vodi u slijepu ulicu. Odlučili su se usprotiviti, obvezujući se na čuvanje predbračne čistoće. Za vrijeme jednog susreta u Atlanti 350.000 mladih dalo je ovo obećanje.

Svakodnevno ponavljaj obećanje koje si dao(-la). Kušnje promatraj kao ispit svoje odanosti Kristu i svoje ljubavi prema Kristu. Sveti je Franjo znao govoriti braći: »Uistinu, nitko se ne može smatrati slugom Božjim dok ne prođe kušnje i poniženja. Pobijedene napasti postaju na neki način prstenje kojim Bog zaručuje dušu svoga sluge.«

Jan Bilewicz

## SPAŠEN!



*Sva moja bijeda započela je samozadovoljavanjem kad mi je bilo nekih 14, možda 15 godina. Nisam tada znao da je to nešto loše, da može odvesti u ovisnost... Da je to grijeh, saznao sam tek puno kasnije. Čak sam ga i ispovijedao, no ništa nisam činio kako bih se popravio, već sam uvijek iznova padao...*

Rastao sam, ali nisam se opametio, nisam odrastao... Imao sam »sjajne« prijatelje... Počeo sam eksperimentirati s drogama. Zajedno s »frendovima« snifao sam ljepilo.... Uništavao sam se. Jednom sam se tako napušio da sam imao osjećaj kako gubim razum.... Prestravio sam se i odlučio ostaviti se toga... Znam da mi je tada u tom trenu pomogao Bog! Povratio mi se zdrav razum, ali su strah i razočarenje ostali u meni još dugo vremena.

**Danas znam da su strah i razočaranje najveće đavolske zamke i da su upravo zato predanje i povjerenje u Boga, Isusa Krista, tako važni.** Sa samozadovoljavanjem, nažalost, nisam prestao. Imao sam velike muke i kušnje na tom području. Prolazile su godine, a ja nisam imao pojma što činim.... Bila je tu i pornografija. Tražio sam stalno nove doživljaje. Svu svoju stvaralačku energiju koju sam primio od Boga na dar gubio sam u grijehu masturbacije: bio sam egoist, nisam rastao u Božjoj ljubavi... Nisam imao djevojku, a želio sam je imati. A kad sam na koncu izgubio nadu da ću naći djevojku prijatelj mi je natuknuo da bih mogao otići do javne kuće, nakon čega ću sigurno biti smjeliji s djevojkama. Bio je to širok put do pakla...



Nemam snage i ne želim se vraćati u to tragično vrijeme, no reći ću vam jedno: strašna je to ovisnost. Trošio sam novce, riskirao zdravlje, nerazumno uništavao jedan od najljepših Božjih darova – svoju spolnost. Pao sam u depresiju. Nisam mogao izaći iz kuće, bilo mi je teško ustati i izvršavati svoje obveze, pa i one najjednostavnije...

Pomogao mi je prijatelj koji me poslao psihologu. Tamo smo pomalo pretresali moje probleme – najprije alkohol. Utjecaj prijatelja bio je toliko velik da sam se s njima vrlo često opijao. Zato sam morao izbjegavati svaku priliku da se sretnem s njima, čak i kad se radilo o najbezazlenijem roštilju... Bilo je to vrlo mučno i vrlo teško, ali djelotvorno. Prestao sam piti. Ipak, bio sam i dalje depresivan. Moja je psihologinja tražila uzroke depresije... Na koncu sam joj slabim glasom priznao svoju ovisnost o seksu... Tada mi je savjetovala da čim prije pristupitim grupi anonimnih ovisnika o seksu. Bojao sam se da će se sve saznati. Osjećao sam se tako usamljen, sanjao sam o običnoj šetnji s voljenom osobom, no bio sam svjestan da bih svojoj djevojci samo nanio nepravdu jer nisam znao voljeti, već samo iskorištavati... Bila je to posljedica pornografije kojoj sam se prepuštao tolikih godina.

Danas sam u situaciji da moram izbjegavati čak i neke reklame i slučajne poglede na pornografske časopise u izlozima kioska. Leže ondje jer im to zakon omogućuje. Borim se protiv toga jer to nanosi već sad veliku štetu budućem pokoljenju. Protivim se bilo kakvom prikazivanju, propagiranju i širenju pornografskih časopisa. Vjerujem da bi me podržali svi psiholozi i psihijatri koji liječe prostitutke, erotomane, a kojima je itekako potrebna terapija.

Tek me je Isus oslobodio od grijeha nečistoće – za vrijeme bdjenja Obnove u Duhu Svetom u Częstochowi. Oslobođenje sam doživio vrlo snažno. Od tada sam Gospodina ponovno počeo primati u Euharistiji – najvećem čudu koje nam je Bog ostavio na zemlji.

## Posvetna molitva mladih Duhu Svetomu

*Duše Sveti, ovog trenutka,  
ponizna srca stojimo pred Tobom.  
Prožmi nas svojim duhom i mirom.  
Svoju mladost polažemo u Tvoje ruke i potpuno Ti se  
predajemo. Vodi nas i krijepi na putu života.  
Ne napuštaj nas pa ni onda kad se ogriješimo o Tebe,  
već nas po svojim darovima  
- mudrosti, razuma, znanja, savjeta, jakosti,  
pobožnosti i straha Božjega - vrati k Sebi.*

*Rasplamsaj u našim srcima  
neugasivu ljubav prema Tebi,  
daj nam je nositi u svome srcu i dijeliti sa svima  
onima koje nam dovedeš na životni put.  
Pomozi nam očuvati čistoću srca, duše i tijela,  
u radosti izvršavati svakodnevne dužnosti te tako  
živjeti svet život, nama na blagoslov i spasenje,  
a Tebi na hvalu i slavu.*

*Amen.*

*(jfm)*





»Neophodno je i neodgodivo da se svaki čovjek dobre volje angažira u spašavanju i podupiranju vrijednosti i potreba obitelji.«

Ivan Pavao II.

**Dramatična borba Sotone i čovjeka odigrava se u najdubljim porama našeg bitka, a osobito u području spolnosti, obitelji i braka.** Svjedoci smo neprestanog gubitka vrijednosti obitelji u društvu. Svjetski mediji potiču, između ostalog, na nevjeru i potpunu seksualnu slobodu, što za posljedicu ima izdaju braka i obitelji. Kao ljudi koji vjeruju u Boga, trebamo cijeniti dar koji smo primili od Stvoritelja i kojem je Isus dao čast sakramenta.

Sveto Pismo ističe: »Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje.« (2 Kor 6, 1) **Crpimo, dakle, milosti iz sakramenta ženidbe, borimo se za neraskidivost bračnog veza, u skladu s Isusovim učenjem.** Nije riječ o nekoj ljudskoj izmišljotini koja, navodno, *zagorčava život*. Radi se o Božjoj volji za supružnike, kako je pisao sv. Pavao: »A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja - ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta žene.« (1 Kor 7, 10-11) Nisu svećenici ustanovili nerazrješivost ženidbe. Nerazrješivost ženidbe ustanovio je sam Bog, naš Stvoritelj i Otkupitelj koji nas po sakramentu ženidbe želi blagosloviti.

Očito je, i sasvim prirodno da supružnici proživljavaju teške trenutke, konflikte, imaju problema... Oni su sastavni dio našeg ljudskog i bračnog postojanja. Usudujem se čak tvrditi da vjera u Boga, gorljiva molitva i redovito primanje Euharistije nikome ne osiguravaju život bez problema. Isus je jasno učio da će ljudi koji se u nj pouzdaju nailaziti u životu na razne poteškoće. Istovremeno obećaje da **poslušnost njegovim riječima jamči rješenje svakog problema**: »Tko god dolazi k meni te sluša moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan: sličan je čovjeku koji gradi kuću pa iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A kad bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer je dobro sagrađena.« (Lk 6, 47-48) **Vrijedi biti poslušan Isusu, prihvatiti i biti svjestan da je On uvijek u pravu i da ima snagu i moć ozdravljati nas, naše boli, i rješavati naše probleme.** Vrijedi odbaciti bilo kakvu misao o prijevari, razvodu ili drugim stvarima koje mogu ugroziti bračno jedinstvo. Vrijedi moliti za svaki brak, a osobito za one brakove koji su u teškim krizama.

»Budućnost čovječanstva leži u obitelji! Neophodno je i neodgodivo da se svaki čovjek dobre volje angažira u spašavanju i podupiranju vrijednosti i potreba obitelji. Poseban napor na tom području neka učine sinovi i kćeri Crkve. Oni koji po vjeri u punini poznaju predivni naum Božji, imaju još jedan razlog kako bi k srcu primili opstojnost obitelji u našim vremenima, vremenima kušnji i milosti. Oni trebaju ljubiti obitelj na poseban način. Poziv je to konkretan i zahtijevan«, pisao nam je Ivan Pavao II. u Apostolskoj pobudnici *Familiaris consortio*.

Jedan od odgovora na taj poziv je pomoć bračnim parovima koji su u potrebi i to Lancem molitve za brakove kojima prijeti razvod. **Svaki koji se uključi u Lanac molitve obvezuje se moliti Molitvu za ugrožene brakove i desetice Gospine Krunice u razdoblju od šest mjeseci.** Dobro je često prikazivati svetu Pričest za brakove u krizi kao i neki drugi dobrovoljni duhovni dar. Lancu molitve može pristupiti svatko tko želi. S pouzdanjem u svemogućeg Boga koji je izvor svake ozdravjujuće ljubavi, ne štedimo truda i žrtve, kako bi upravo na taj način pomogli obiteljima kojima prijeti raspad.

Mirosław Ruck

## Svakodnevna molitva Lanca molitve za spas brakova kojima prijeti raspad

Ljubljeni Oče,  
Stvorio si bračno zajedništvo i tako nam dao najljepši primjer kako  
ispuniti zapovijed ljubavi.  
Tvoj Sin Isus Krist započeo je svoje  
otkupiteljsko djelovanje pomažući zaručnicima i njihovim  
prijateljima na svadbi u Kani.  
Bila je ondje i Marija. Upravo je Ona bila prva koja je primijetila  
probleme mladog bračnog para.  
Molimo Te, dobri Oče, po mucu, smrti i uskrsnuću svoga Sina Isusa  
Krista i po zagovoru Bogorodice Marije,  
spasi sve brakove kojima prijeti razvod, neovisno o uzroku.  
Molimo Te da te brakove za koje molimo, obraduješ čudom  
promjene zla u dobro, ozeblosti u toplinu,  
osornosti u blagost, odijeljenosti u bliskost, tuge u radost,  
odbojnosti u čežnju...  
Proslavi se Gospodine i povratiti im vjeru u Tebe,  
njima i njihovoj djeci.  
Amen.



## ŠTO S NERASKIDIVOŠĆU ŽENIDBE?

*U posljednje vrijeme svjedoci smo sve veće degradacije vrijednosti braka. Konkretni brojevi ukazuju na snažan porast broja rastava braka... Što se događa? Kako se braniti?*

Toliko se često događa oko nas da pomalo postajemo ravnodušni na sve učestaliju pojavu raspada braka i na posljedice te tragedije. S druge strane uočavamo sve snažnije širenje mentaliteta koje blagonaklono gleda na problem razvoda. Mentalitet koji zastupa razvod širi se zahvaljujući medijima koji nas neprestano bombardiraju konkretnim razvodima, promjenama partnera itd.... Najteža posljedica je omalovažavanje istine nerazrješivosti braka u svijesti katolika. Događa se da se čak i sami supružnici, vezani sakramentom ženidbe, dogovaraju, upravo »planiraju« razvod u slučaju neuspjeha u braku... Nažalost, nerijetko i katolički roditelji potiču svoju djecu na razvod u trenucima bračnih kriza!?

### Što se događa?

Tri i pol mjeseca prije svoje smrti, Ivan Pavao II. je rekao: »Nažalost, napadi na brak i obitelj postaju svakim danom sve snažniji, sve radikalniji, kako na ideološkoj razini tako i u sferi zakonodavstva.« (Predstavnicima Foruma obiteljskih zajednica, 18. prosinca 2004.) Taj veliki prorok s izuzetnom preciznošću uspijeva dijagnosticirati stvarnost koja nas okružuje. U riječima Svetog Oca jasno se prepoznaje upozorenje da se povećanje broja rastava braka i degradacija vrijednosti obitelji ne događaju slučajno. Nije to »efekt uobičajenih civilizacijsko-kulturnih promjena«, kako povremeno čujemo od suvremenih kreatora današnje stvarnosti koji tvrde da »obiteljska politika treba biti predmetom javnih rasprava, pri čemu se trebaju uzeti u obzir promjene kojima je izložena suvremena obitelj, zauzimajući se i za najrazličitije oblike partnerskih veza.« (Iz programa konferencije *Obiteljska politika u Europi*, Varšava, 27. rujna 2007.). Čini se, snažan porast broja razvoda u Europi nije slučajna pojava. Očito netko taj proces stalno ubrzava i potiče. Posljedice takvog djelovanja, iznimno su teške...





Iz svega glasa treba braniti vrijednost nerazrješivosti ženidbe koju je ustanovio Bog: »Što Bog združi, čovjek neka ne rastavlja« (Mt 19, 6). Ako ga se konkretno i otvoreno napada, potrebno ga je onda snažno štititi i braniti. Ali prvenstveno osviješteno i osvjedočeno. Prisjetimo se iznova najvažnijih izjava Svetog Oca Ivana Pavla II.:

1. »**Temeljna obveza Crkve je dati snažnu potvrdu** – kao što su to činili sinodski oci – **nauka o nerazrješivosti ženidbe**. One, koji u našim vremenima smatraju preteškim ili nemogućim vezati se za čitav život s jednom osobom, i one koji imaju iskrivljene poglede na brak zahvaljujući kulturi koja odbacuje njegovu nerazrješivost, dapače, ismjehuje obvezu supružnika na vjernost, potrebno je ponovno prisjetiti na radosnu vijest o neizmjernej snazi bračne ljubavi koja u Isusu Kristu pronalazi svoj temelj i svoju snagu.« (*Familiaris consortio*, p. 20)
2. »**Jedno tijelo!** Teško je pojmiti svu snagu tog izraza! U biblijskom poimanju, riječ 'tijelo' ne označava samo fizičku prirodu čovjeka, već njegov duhovni i tjelesni identitet. **Supružnici ne tvore samo tjelesno jedinstvo, već istinsko jedinstvo osoba. To jedinstvo toliko je duboko da oni postaju u prolaznoj stvarnosti na neki način odsjaj Božjeg 'Mi', triju osoba Presvetog Trojstva.**« (Jubilej obitelji, 15. listopada 2000.).
3. »**Ženidba je nerazrješiva:** ta dobra značajka izražava jednu od dimenzija njegovog objektivnog postojanja, a ne nešto čisto subjektivno. Posljedica '**dobra nerazrješivosti**' je **dobro samog braka; neshvaćanje značajke nerazrješivosti predstavlja nerazumijevanje suštine braka**. Iz toga slijedi da 'težina' nerazrješivosti i ograničenja koje se s njom povezuju, s obzirom na ljudsku slobodu, nisu ništa drugo već druga strana medalje – da se tako izrazimo – u odnosu na dobro i mogućnosti koje nosi institucija braka kao takva. U toj perspektivi nema smisla govoriti o 'ograničenju' ljudske slobode, jer ona mora zrcaliti i braniti prirodne i Božje zakone, koji su *istina koja oslobađa* (usp. Iv 8, 32).« (Govor Rimskoj Roti, 28. siječnja 2002., 4)
4. »Nedopustivo je prepustiti se utjecaju mentaliteta koji se zalaže za razvod: ne dopušta to pouzdanje u prirodne i natprirodne darove kojima Bog obdaruje čovjeka. Dušobrižničko djelovanje mora podupirati i naviještati nerazrješivost braka. Potrebno je ukazivati na doktrinarne aspekte, objašnjavati ih i braniti. Najvažnije je, pak, konkretno djelovanje koje proizlazi iz njih. **Kada bračni par doživljava poteškoće, duhovni pastiri i drugi vjernici moraju pokazati svoje razumijevanje, ali i jasno i odlučno podsjećati da je put prema pozitivnom rješenju krize u bračnoj ljubavi.** Upravo stoga što ih je Bog povezo neraskidivim vezom, muž i žena, u dobroj volji, koristeći se svim ljudskim sredstvima koja su im na raspolaganju, ali prije svega pouzdajući se u pomoć milosti Božje, mogu i trebaju pobijediti trenutke izgubljenosti, obnovljeni i osnaženi.« (Govor Rimskoj Roti, 28. siječnja 2002., 5)

Mnogi bračni drugovi sa strahom gledaju u budućnost. Raste broj razvoda nakon dvadeset i više godina zajedničkog života... No, što je uzrok tim razvodima? Sve je prisutniji ciničan izraz - *zamjena za novi model*, kao da muž i žena nisu osobe, već konzumenti, a njihova vrijednost mjerljiva jedino brojem godina koje su zajedno »izdržali«. Kao da se u toj »novoj kulturi« na čovjeka gleda kao na model automobila, televizora ili sata?...

Za mnoge razvod proizlazi iz potrebe samodokazivanja u vrijeme krize srednjih godina ili poradi zaboravljanja na moralne vrijednosti za vrijeme kakvih zabava. Ogromne poteškoće koje su zahvatile brakove uslijed prijevara dovode do još većih bojazni i strahova: možemo li uopće izdržati u vjernosti? Može li moj supružnik ostati postojan, siguran od pomodnih trendova? A možda, upravo mi, koji želimo živjeti u vjernosti, nismo normalni?

**Jedini i nepogrješiv recept za nadvladavanje tih strahova i postizanje ustrajnosti u vjernosti je**

**intenzivan život u milosti sakramenta ženidbe. Nije to teško. Dovoljna je svakodnevna zajednička molitva supružnika, redovita ispovijed, zajedničko sudjelovanje u svetoj nedjeljnoj Misi, nošenje vjenčanog prstenja, slavljenje godišnjica braka i svjesno njegovanje bračne ljubavi.** Snaga sakramenta ženidbe ukorijenjena je u svemogućoj Kristovoj ljubavi koja pobjeđuje svako zlo. Potrebno je jedino vjerovati u njegovu ljubav i intenzivno iz nje crpsti snagu. Izvor snage sakramenta ženidbe je u prisutnosti Kristovoj u trenutku sklapanja ženidbe, kao i uvijek iznova po svakodnevnoj molitvi i u sakramentima pomirenja i Euharistije. **»Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? Kažem vam, ustat će žurno na njihovu obranu.«** (Lk 18, 7-8) Treba mu povjeriti sve bračne probleme i zajedno ih s njim rješavati, zajedno s Kristom trpjeti i nositi svakodnevni križ. Jedino tako bit će nadvladana svaka, pa i najteža bračna kriza. **Ustrajnost u vjernosti i u nerazrješivosti braka nije jednostavna. Nesumnjivo je to najljepši i najvažniji zadatak supružnika, a u njegovom izvršenju sam Stvoritelj nam žarko želi pomoći.** U konačnici, vjernost vodi do potpune radosti koju je Bog namijenio onima koji ga ljube i koji idu njegovim putem. O toj neizmornoj radosti svjedoče brojni bračni parovi koji su uspjeli nadvladati krize i koji su u Isusu našli snagu, a u Svetom Pismu putokaz kako graditi trajnu bračnu sreću. U današnje vrijeme, **okruženi snažnom kampanjom zla koja je usmjerena protiv obitelji,** ne smijemo ovu radost zadržati samo za sebe. Kao supružnici moramo ispuniti obvezu naviještanja Radosne vijesti cijelom svijetu. Dozovimo još jednom u pamet riječi Ivana Pavla II.:

1. »Dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva (usp. Mk 6,7). I vas također Bog šalje udvoje – po tom velikom sakramentu koji vas sjedinjuje kao muža i ženu – čini vas i svjedocima Raspetoga i Uskrsloga. (...) Trebate ispuniti to poslanje cijelim svojim životom. Na taj osobit način morate biti svjedoci. 'Više će se cijeniti istinska bračna ljubav i oblikovati će se po njoj društveno mišljenje, ako kršćanski supružnici budu vođeni u ljubavi zakonima vjernosti i harmonije.' (II. vatikanski sabor)« (Govor pokretu Fokolara, 3. svibnja 1981.).
2. »Kršćanski supružnici! U svom zajedništvu života i ljubavi, u svom uzajamnom predanju i velikodušnom prihvaćanju djece, budite u Kristu svjetlo svijeta! Gospodin vas moli da svakoga dana budete svjetiljka, ne da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. (Mt 5, 15) Budite prije svega 'radosna vijest za treće tisućljeće', i gorljivo živite svoje poslanje.« (4. svjetski dan obitelji, Manila, siječanj 2003.)

Mieczysław Guzewicz

## SAMOUBOJSTVO DUŠE



*U trenutku kada sam to učinila, nešto je u meni umrlo... Nisam razumjela svoje stanje sve dok mi svećenik nije pojasnio da sam, učinivši preljub, učinila samoubojstvo duše.*

Imam 24 godine. Četiri sam godine u braku i imam dva predivna sina. Do 20. ožujka ove godine (2009.), u mom životu nije bilo mjesta za Boga. Bila sam kršćanka, no moje se kršćanstvo svodilo na odlazak u crkvu kako bih taj teret »skinula s vrata«. Odlazak na Misu bio je za mene kao odlazak u kino: otišla bih, poslušala što svećenik ima za reći, i to je bilo to. Nakon svake ispovijedi primala sam svetu Pričest, ali potpuno nedostojno. Naime, u ispovijedi sam Bogu pripovijedala bajčice... Govorila sam ono što je za mene bilo ugodno. Ta kako – pred tamo nekim svećenikom, običnim čovjekom – priznati iskreno svoje grijeh?... Po izlasku iz crkve, tješila bih se, kako je to sad gotova stvar i basta...

Dana 20. ožujka, zahvaljujući Božjoj milosti, doživjela sam iskreno obraćenje. Pristupila sam sakramentu pomirenja, po prvi put priznajući iskreno svoj veliki i tako bolni grijeh – da sam prevarila svog muža.

Isprva mi se činilo da je među nama sve dobro. Razumjeli smo se i bez riječi. »Dogodilo« se dijete, a potom je uslijedilo, razumije se, i vjenčanje. Tri godine kasnije još jedan dar majčinstva. Radili smo, brinuli se o djeci, voljeli se čistom bračnom ljubavlju.

Prošli Božić donio je naglo prekretnicu. Muž je prestao razgovarati sa mnom, odnosio se prema meni kao da me nema. Nisam razumjela zašto se tako ponaša. Nije bilo svađa, nikakvih objektivnih razloga... **Tada sam saznala da u njegovu životu postoji druga žena.** Ušuljala se poput uljeza u naš život, oduzela nam radost i uzajamno povjerenje. Strašno je boljelo... Dugo sam plakala, postala obična ljudska olupina... Tada se još nisam obratila Bogu. Nisam upravnala svoje oči, nisam zavapila: »Bože, spasi našu ljubav!« ...

A onda sam upoznala nekog... Bio je to zabavan, mudar i tako razuman muškarac. U potpunosti me shvaćao. Nakon tri tjedna komunikacije u virtualnom svijetu, dogovorili smo susret. I tada se dogodilo: prevarila sam muža s kojim me je Bog vezao svetim bračnim savezom... Naivno sam vjerovala da ću osjećati zadovoljstvo, da ću se osjećati bolje ako to učinim. Ipak, nije bilo bolje – bilo je *puno gore*...

Tog trenutka u meni je nešto umrlo. Nisam razumjela svoje stanje sve dok mi svećenik nije pojasnio da sam, učinivši preljub, učinila samoubojstvo duše.

Za vrijeme ispovijedi po prvi sam put istinski, iskreno žalila zbog grijeha. Bila je to ispovijed puna kajanja. Ispovjednik me je mirno slušao i napokon rekao: »Tebi nije potreban muškarac, ti trebaš Boga kojem se uvijek možeš obratiti, koji će ti uvijek otrti suze s očiju, naravno, ako mu to dopustiš.«

**Preljub je teški grijeh.** Preljub je poput blata iz kojeg se sama teško mogu iščupati. No znam, dopustim li Bogu, On će me svojom snažnom mišicom primiti i iščupati iz tog gliba.

»Ne treba ti muškarac, Tebi treba Bog...« – samo nekoliko jednostavnih riječi..., a po njima mojim se srcem razlila Božja ljubav... Nakon te ispovijedi počela sam moliti za tog svećenika da mu Milosrdni Isus udijeli svoj blagoslov, svoju snagu, svoju milost da može pomagati drugim ljudima kao što je pomogao meni. U ovom trenutku na poseban način zahvaljujem Bogu koji mi je na životni put doveo tog svećenika. Upravo njegovim posredovanjem Bog mi je otvorio oči. Danas znam da sam za Isusa jedna, važna, i neprocjenjiva. On me nikada nije odbacio. Ne želim više grijehiti, pa ipak, ako se i dogodi da jednom siđem s Božjeg puta, On će me čekati.

Sotona ima veliku moć. Vidite, svojim grijehom egoizma ranila sam, ne samo svoju obitelj, već i muškarca s kojim sam počinila preljub. Oni također trpe zbog mene. Jedan grijeh ranio je i povrijedio tolike ljude...

Sada se vraćam Bogu, osjećam njegovu snagu i ljubav. Preda mnom je još jedan velik i težak korak. Moram sve priznati svom mužu. Znam, bit će vrlo teško, ali se pouzdajem u Božje milosrđe i vjerujem, da će pomoći.

Ne želim osuđivati svog muža, proklinjati... Bog mi je iskazao veliku milost – oprostila sam. Da, muž je prevario mene prvi, no razumijem i svoju krivicu – nisam učinila ništa što bi možda moglo spasiti našu ljubav. Izabrala sam *jednostavniji* put – vratila sam milo za drago...

Sada vidim da sam velika grešnica. Pomalo se vraćam svom Učitelju. Da! Želim biti Isusova učenica, želim da me On vodi kroz život. Znam da je to dug put pun sotonskih zamki, no vjerujem da ću, s Božjom pomoći, sretno stići k cilju. Želim da Isus zauvijek bude sa mnom, da me čuva od svakog pada. Danas mogu mirne savjesti reći da ljubim Isusa, da želim njegovu blizinu i da ga uvijek iznova ustrajno tražim. Otvorila sam Bogu vrata svog života i ne želim da On u njemu bude samo gost. Živim već 24 godine, a tek sam 21. ožujka 2009., po prvi put u životu, iskusila otajstvo svete Mise, to čudesno stanje u kojem osjećaš neizmjernu Božju blizinu.

Draga Redakcijo! Žarko vas molim da objavite moje pismo. Neka ono bude upozorenje svakom bračnom paru, neka bude opomena kako je jednostavno pasti u zamke Zloga, kako je jednostavno povrijediti drage nam osobe, zaboravljajući da Božje kraljevstvo treba graditi prvo u vlastitim srcima.

**Draga braćo i sestre, vi koji ste povezani svetim bračnim savezom! Molite zajedno, idite zajedno u crkvu, zajedno pristupajte sakramentima pomirenja i zajedno pristupajte Stolu Gospodnjem. Povjerite svoj brak, svoju djecu, cijelu obitelj Milosrdnom Isusu!** To je neizmjerno važno kako biste mogli graditi svoju obiteljsku Crkvu. Budite uvijek s Kristom u dobrim i lošim trenucima i uspjeh ćete nadvladati sve sotonske kušnje.

Sada sam sretna. Ljubim Boga i do kraja svog života želim ustrajati u toj ljubavi. Znam i da mene Bog ljubi i da će tako biti zauvijek. Neovisno o tome koliko ću još puta sagriješiti (iako to ne želim), uvijek ću se moći vratiti Njemu, a On me nikada neće odbaciti. Uvijek će me zagrliti!

Bog nas sve ljubi naj snažnijom ljubavlju na svijetu. Za takvu ljubav vrijedi živjeti!



## ZLO KONTRACENCIJE

Svako svjesno i dobrovoljno djelovanje koje za vrijeme bračnog spolnog čina onemogućuje začecje predstavlja kršenje Božjeg zakona, i smrtni je grijeh. Bračni čin najtješnje sjedinjuje muža i ženu: supružnici postaju jedno tijelo u Kristu (usp. Mat 19, 6), a intima sjedinjenja u ljubavi omogućuje stvaranje novog života. U tom leži dvojakost bračnog čina koji je ustanovio sam Bog. Poštivanje ove dvoznačnosti bračnog čina znači poštivanje samog prirodnog zakona. Bez otvorenosti na roditeljstvo, bračni odnos ne sjedinjuje supružnike u ljubavi, već ih razdjeljuje i postaje činom egoizma. Kontracepcija je iskrivljavanje istine spolnog suživota koji treba biti obilježen međusobnim potpunim predanjem u ljubavi Kristovoj. Kod korištenja kontracepcije događa se samo tjelesno sjedinjenje, dakle – sjedinjenje nije potpuno. Nema uzajamnog predanja i međusobnog prihvaćanja u slobodi i istini. Ivan Pavao II. piše: »Narušavanje unutarnjeg sklada bračnog sjedinjenja, koje seže duboko u osobni poredak, temeljno je zlo kontracepcije«. (*Muško i žensko, stvori ih, str. 122*). Kontracepcija se suprotstavlja značenju bračnog čina i plemenitosti bračne čistoće. Ivan Pavao II. ističe da glavni razlog korištenja kontracepcije leži u neodgovornom, hedonističkom stavu prema spolnom užitku i egoističnom shvaćanju slobode koja odbacuje istinu o čovjeku koju je objavio Krist. Najvažnija postaje osjetilna ugoda, dok se prema novom ljudskom biću, koje Bog želi pozvati u život, odnosi kao prema prijetnji koju treba apriori uništiti, odnosno, ako se slučajno i začne – treba ubiti. Kontracepcija je veliko zlo kojeg vrlo često nismo svjesni. *Kontracepcijski* mentalitet svoje izvorište nalazi u neodgovornom i hedonističkom stavu prema spolnom životu. Supružnici moraju biti svjesni da svako njihovo spolno sjedinjenje treba biti znak sakramentalnog braka, izvor uzajamnog posvećenja. Stoga supružnici moraju biti potpuno na usluzi Bogu, ne sprečavati prirodne procese plodnosti, nego ih u potpunosti biti svjesni i tako biti u službi odgovornog roditeljstva.

## PRAVO LICE KONTRACENCIJE

*Feminističke organizacije propagiraju kontracepciju kao sredstvo koje pomaže otkloniti strahove od neželjene trudnoće. Zvuči izazovno – čak i u najstabilnijim brakovima može se dogoditi situacija u kojoj trudnoća, u određenom trenutku, i nije baš poželjna.*



Tobože – kontracepcija rješava problem, a ona ga zapravo stvara. Ljudi počinju polagati svoje nade u kontracepciju – mada se riječi »Nada pak ne postiđuje.« (Rim 5, 5) odnose samo na nadu u Boga. Nažalost, mnoge koji se »pouzdaju« u kontracepciju čeka gorko razočaranje. Prilažem vrlo snažno svjedočanstvo na ovu temu:

»Pobacila sam ove godine! Živjela sam s dečkom i bojali smo se trudnoće. Svakodnevno sam uzimala pilule, točno u određeno vrijeme svaki dan, strogo se držeći uputa... Sada mi djevojke kažu da sam bila glupa što sam se oslonila samo na pilule, jer se, zapravo, treba osigurati na više načina...«

Vidimo da je ova djevojka samo nagomilala brojne probleme: život s dečkom, strah od trudnoće, ubojstvo vlastitog djeteta. Kontracepcija je trebala riješiti te probleme, no zakazala je. »Mudre« prijateljice sigurno znaju da se nije »dovoljno« zaštitila. Tako su to i zamislili proizvođači kontracepcijskih sredstava: malo

kontracepcije rješava malo problema, puno kontracepcije rješava puno problema. A sve to u ime što bolje prodaje kontracepcijskih sredstava. No, rješava li kontracepcija probleme? Čini se da ne. Evo još jednog svjedočanstva: **»Netko bi mogao pomisliti da 33-ogodišnja, inteligentna, obrazovana i moderna djevojka sa sigurnošću zna kako NE zatrudnjeti. Bila sam upravo paranoična! Fanatično sam gutala pilule onako kako je bilo propisano. Gotovo praznovjerno... Brinula sam da mi pilule uvijek budu pri ruci, a ako bi se pojavila i najmanja mogućnost da zakaže kondom ili da nisam uzela pilulu točno na vrijeme, panično sam to nadoknađivala. A ako bi mi slučajno ponestalo pilula, isti sam tren žurila po njih u apoteku.«**

Hormonske pilule, kondomi, abortivne pilule tzv. »dan poslije«, a mir – 0 bodova, sloboda – 0 bodova, ljubav – 0 bodova... Kakav je to život? U takvoj nervozni čak ni seks, u čije se ime sve to koristi, ne čini nikakvo zadovoljstvo ni ženi, a ni »partneru«. Kakvo je zadovoljstvo u spolnom činu u kojem je žena isfrustrirana i nervozna, u stalnom strahu, čak i više od partnera, da ne ostane trudna... No, najgore je to što i usprkos utapanju svog čovječstva u moru kontracepcije, nikada nije sto posto sigurna.

**»Prvi pobačaj učinila sam sa 16 godina... Nakon tog strašnog iskustva uzimala sam pilulu gotovo s vjerskom pobožnošću. Nisam koristila nikakve lijekove (npr. antibiotike) koji su mogli smanjiti učinkovitost pilula. Pa ipak, ponovno sam zatrudnjela u 19-toj godini. Drugi pobačaj. Ponovno sam na piluli (ovaj put je riječ o pilulama puno snažnijeg djelovanja), UVIJEK se »štitim« i kondomom. 21 mi je godina – ponovno sam trudna...«**

Zastrašujuće je da osoba koja se već uvjerila u nepouzdanost kontracepcije, usprkos jasnim dokazima, usprkos svemu, ustraje u konzumaciji kontracepcijskih sredstava... Ta »religija« zahtijeva žrtvu – prvo financijsku, a onda i fizičku: vlastito zdravlje i smrt vlastitog djeteta. U ime čega? U ime slobode? U ime spolnog užitka s kim god mi se prohtije?... Vrlo je jasno da je cijena previsoka, a o užitku nema ni govora...

Želim pokazati i jedan suprotan primjer, svjedočanstvo osobe koja se oslobodila iz ralja kontracepcije i uvjerila se u prirodne metode regulacije trudnoće:

**»Pomalo postajem svjesna kako nikada nisam poznavala svoje tijelo, svoju spolnost, svoj brak, svoju vjeru. (...) Tek kada sam se oslobodila hormonskih pilula i njezinih ubojitih posljedica, kao što su između mnogih, debljanje i razdražljivost, mogla sam se konačno radovati spolnoj slobodi uz pomoć prirodnih metoda začeća. Počela sam se radovati vlastitom tijelu, onakvom kakvim ga je Bog stvorio, prihvaćajući plodnost kao blagoslov, a ne kao prokletstvo.«**

Jasna je stvar da nisu prirodne metode osigurale ovoj ženi slobodu. Slobodu daje jedino Bog. Pa ipak, treba znati da je ova osoba bila pod velikim uplivom »kontracepcijske religije«, zaboravivši na darovanu sposobnost plodnosti. Tek oslobođenje od grijeha kontracepcije i povratak u normalan život omogućio joj je graditi istinsku bračnu ljubav uz zahvalnost Bogu za dar plodnosti.

»Odgovori im Isus: Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha. Rob ne ostaje u kući zauvijek, a sin ostaje zauvijek. Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni.« (Iv 8, 34-36)

Miroslav Rucki

## LIJEČENJE POSTPOBAČAJNIH RANA



*Majka sam sedmero djece. Troje sam rodila, a četvero sam ubila u vlastitoj utrobi... Iako se to dogodilo davno, gotovo prije trideset godina, i unatoč tome što sam se ispovjedila i dobila odrješenje prilikom priprave najstarijeg sina za Prvu pričest, rane su ostale...*

Pokušavala sam zaboraviti sve vezano uz pobačaje koje sam duboko skrivala u sebi. »Zaborav« se sveo na koncu samo na to da o tome nikada nisam govorila. Kada bi drugi započeli tu temu, u meni se javljao nemir, tjeskoba i bol. Godine su prolazile, stizali su razni životni problemi, selidba s obitelji u Njemačku, briga za djecu i mnoge druge.

Depresija... Liječenje je trajalo preko deset godina. Tri puta sam bila i u sanatoriju. Liječnici su se trudili pomoći, pronaći uzrok mojoj bolesti. A ja sam uzrok nalazila u svojim svakodnevnim problemima. Zatvoren krug, beznađe...

Kroz sve te godine, briga za duh svodila se samo na odlazak u crkvu. Bojala sam se Boga. Činilo mi se da u Crkvi nisam dobrodošla. Jedino sam imala hrabrosti obratiti se Blaženoj Djevici Mariji. Postala je moja zagovornica, Njoj sam se obraćala u svojim problemima, mada sama nisam puno poduzimala da se što promijeni u mom životu.

Jednog dana, bila sam tada u Poljskoj, ušla sam u katoličku knjižaru, i na stolu sa strane vidjela *Dnevnik* svete Faustine Kowalske koji sam odmah kupila. Oduševilo me Božje milosrđe! Božje milosrđe pobudilo je u meni želju doživjeti ga – no, moja je duša bila gluha... Počela sam moliti Kronicu Božjeg milosrđa. Ustrajno i stalno. Upamtila sam sve Isusove riječi koje je rekao sv. Faustini, a osobito su me dirnule one koje je sv. Faustina zapisala u petom dijelu: »Kćeri moja, pobudi želju duše moliti Kronicu koju ti dajem. Po molitvi Krunice, rado ću dati sve što se od mene bude tražilo... Napiši izranjenim dušama: Kada duša spozna težinu svojih grijeha i kad joj se pred očima otkrije sav ponor bijede u koji je upala, neka ne očajava, već neka se s pouzdanjem baci u naručje mog milosrđa, kao dijete u naručje ljubljene majke. Te duše imaju pravo prvenstva na moje milosrdno Srce, one imaju prvenstvo na moje milosrđe!« (Dn. 1541) Čitala sam i plakala ne znajući što sa sobom. I upravo kada je usklik »Isuse, ja se uzdam u Tebe!« postao mojim SOS-pozivom, u rujnu 1998. godine, održavao se susret Obnove u Duhu Svetom koji je vodio o. Jozef Kozłowski. Pomislila sam da me jedino Duh Sveti može prosvjetliti. I bilo je tako!

Sa željom u srcu ponovno priznati grijeha protiv života uputila sam se u ispovjedaonicu. Primila sam dar: odrješenje od grijeha. Čim su spali moji okovi, počela sam shvaćati uzroke svoje depresije. Zateklo me bezgranično, samilosno Božje milosrđe koje tolike godine nisam razumjela. **Napokon sam oprostila samoj sebi...**

Tjedni susreti molitvene zajednice davali su mi snagu. Nestalo je osjećaja praznine. Vratila se životna radost. Ozdravila sam od depresije. Uvijek iznova sam se čudila da je Bog i mene htio ozdraviti! Ipak, o svojoj djeci kojoj nisam dopustila da se rode, mislila sam sve češće. Čudna tjeskoba se vraćala... Zahvaljujući milosti duhovnog vodstva započela sam Put pokore i zadovoljštine. Bilo je to 2000.-te godine – svete jubilarne godine, godine velikih milosti. Put pokore i zadovoljštine trajao je od 2. veljače do 1. studenog. Bila je to devetomjesečnu molitva duhovnog posvojenja koju sam nazvala *Začeće ljubavi*. Molitva mi je pomogla uzljubiti svoju djecu. Svaki sam dan molila po deseticu Krunice, sjedinjujući se s Marijom Majkom. Željela sam da tih devet mjeseci bude devetnica hvale Bogu Darivatelju Života, i da svakodnevno promatram razvoj djeteta u utrobi majke. Slavila sam Boga u svakom genu, kromosomu, u svakoj novoj stanici... Oduševljavao me čudesan razvoj novog života. No, u tim trenucima osjećala sam i bol koji sam nazvala *bol istine o samoj sebi*. Bol je bila potrebna jer me učila ljubavi. Razgovarala sam s Marijom o svojoj djeci i molila je da im izruči moju ljubav. Moja duševna izranjenost bila je tako duboka da im se nisam usudila obratiti osobno. No i tu je ranu Bog u meni ozdravio. Pred kraj sedmog mjeseca moje molitve ljubavi, poželjela sam napokon – i usudila sam se tu želju povjeriti Mariji – dati svojoj djeci imena. Molila sam je: »Vidiš, Majko, želju moga srca... Kakva bi to trebala biti imena, kad ne znam ni kojeg su spola bila moja djeca?... Pomozi mi, molim te...«. Bilo je to dan prije blagdana Majke Božje Čenstohovske. Sljedeći dan ujutro, prije polaska na posao, otvorila sam Sveto





Pismo kako bih se okrijepila kojom lijepom misli. Pročitala sam ulomak iz Knjige Danijelove: »Među njima bijahu Judejci: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. Dvorjanički starješina nadjene im imena (...)« (1, 6-7). S velikom zahvalnošću otišla sam na posao. Mogla sam dati imena četvorici svojih sinova! Dogodilo se to na dan dovršenja mojeg Puta pokore, na svetkovinu Svih Svetih.

Poželjela sam na poseban način zahvaliti Bogu za dar života. Otvorila sam se... Zamolila sam obitelj i članove zajednice da se nađemo u Poljskoj katoličkoj misiji u Ludwigsburgu gdje je, na moju zamolbu svećenik služio sv. Misu zahvalnicu za život moje nerođene djece. Osjećala sam da za njih trebam prikazati Misu. Na Misi je svećenik pročitao Evanđelje o navještenju Gospodnjem i pojasnio značenje »krštenja željom«. Slijedila je molitva zahvale u kojoj sam otvorila svoje srce i zahvalila Bogu za dar Puta pokore. A onda sam svojoj nerođenoj dječici dala imena. Po prvi put sam se osjećala tako posebno, tako blizu njihovim srcima. Paleći svijeće izgovarala sam riječi: »Sine, dajem ti ime Matej! Sine, dajem ti ime Marko! Sine, dajem ti ime Luka! Sine, dajem ti ime Ivan. Ljubim vas i molim za oprostjenje!« Navečer, na groblju, duboko dirnuta i puna ljubavi, zapalila sam četiri lampiona njima u spomen.

Započinjući Put pokore koji je zapravo put ljubavi – ljubavi prema Bogu darivatelju života i duhovna veza ljubavi s mojom djecom – krenula sam putem koji je u službi života – moleći molitvu duhovnog posvojenja djeteta i osvjedočena vlastitim iskustvom. To moje osobno svjedočanstvo stvara bol i to ne samo meni, ali i poziva na »buđenje«. Toga sam svjesna već sedam godina.

Trpljenje uzrokovano grijehom pobačaja veliko je: svi drugi suučesnici tog grijeha okreću leđa i odlaze, a majka ostaje sama s neizrecivom boli sve do kraja života. **Pobačaj se ne da zaboraviti! No, Isus je Ljubav i Milosrđe!** »Za slobodu nas Krist oslobodi.« Njemu sam pod križem predala sve svoje grijehe, svu svoju muku koju mi je prouzročio grijeh. Pouzdala sam se i uzdam se u Boga. Bog me vodi i daje mi snage boriti se za život od začeca do prirodne smrti – i u svim životnim fazama te pomoći ljudima koji su ranjeni nedostatkom ljubavi, često već i od trenutka začeca.

Majkama ranjenim grijehom pobačaja preporučujem ono što sam i sama učinila u zajedništvu sa svetom Crkvom:

- moliti Ocu Nebeskom kako bi spoznale imena svoje nerođene djece (i one preminule uslijed spontanog pobačaja; i tada tjeskoba za djecom traje dugo u srcima majki) – On nas je zazvao po imenu i zapisana su imena naša u dlanovima njegovim;
- nadjenuti imena svojoj djeci;
- moliti za oprostjenje i za snagu pokazati i izreći ljubav svojoj nerođenoj djeci;
- prihvatiti da su naša pobačena djeca umrla, zapaliti svijeće na groblju;
- platiti svete Mise zahvalnice za začeti život i za dar života koji je znak Božje ljubavi;
- uključiti se u aktivnosti pokreta za zaštitu života.

Na posljertku želim vas posjetiti na riječi Svetog Oca Ivana Pavla II. koje sam pročitala nedugo nakon završetka Puta pokore. Za mene su to riječi snage, potvrda onoga što je u meni sazrijevalo u vrijeme hoda Putem pokore. Također, putokaz su na putu službe životu:

**»Posebnu misao želio bih posvetiti vama, žene koje ste pribjele pobačaju. Crkva zna kolike su uvjetovanosti mogle utjecati na vašu odluku, i ne sumnja da se u mnogim slučajevima radilo o mučnoj, možda dramatičnoj odluci. Vjerojatno rana na vašoj duši još nije zarasla. U stvari, ono što se dogodilo bilo je i ostaje duboko nepravedno. Pa ipak, ne dopustite da vas zahvati obeshrabrenje i ne ostavljajte nadu. Znajte razumjeti, prije svega, to što se dogodilo i protumačite to u njenoj istini. Ako to još niste učinile, otvorite se ponizno i povjerljivo pokajanju: Otac svakog milosrđa očekuje vas da bi vam ponudio svoj oprost i svoj mir u sakramentu Pomirenja. Zamijetite da ništa nije izgubljeno i moći ćete tražiti oprost i od svoga djeteta, koje sada živi u Gospodinu. Pomognute savjetom i blizinom prijateljskih i stručnih osoba, moći ćete stati sa svojim patničkim svjedočanstvom među najgovornije branitelje prava svih na život. Svojim zalaganjem za zaštitu života, okrunjenim eventualno rođenjem novog stvorenja, prihvaćanjem i pažnjom prema ljudima koji su najpotrebniji ljudske blizine, bit ćete tvorci novoga načina gledanja na život čovjeka.«** (Ivan Pavao II., *Evangelium vitae*, 99)

Marija

## MOJA STIJENA

*Nakon šest mjeseci braka ostala sam u drugom stanju. Svi smo bili presretni. Trudnoća je bila uredna i jedva sam čekala primiti svoga sina u naručje. Jedne nedjelje u kolovozu bila sam na svetoj Misi, a svećenik je propovijedao takvim žarom o nošenju križa, da sam spontano u sebi rekla: »Bože, koji god si mi križ namijenio, nosit ću ga, bez da pitam zašto il' da govorim da mi je teško«.*



Te večeri dobila sam trudove! Bila sam trudna punih šest mjeseci! Liječnici su činili sve kako bi zaustavili trudove, ali ništa nije pomoglo. Oko ponoći počela sam moliti Kronicu Milosrdnog Isusa da se smiluje meni i mom djetetu, a par dana poslije saznala sam da je cijela moja obitelj u isto vrijeme molila tu istu Kronicu!

Sat vremena nakon molitve rodila sam sina. Rekli su mi da je težak 1180g, dug 38cm i da su ga morali odmah intubirati jer nije mogao sam disati...Sve ostalo ću znati – *sutra*. Cijelu sam noć molila Radosna otajstva i molila Gospu da mi da snage. U molitvi sam osjetila da mu moram dati ime Petar–Stijena. Kad sam ga ugledala prvi put sjetila sam se da ga

kao majka mogu znamenovati, pa sam mu stavila znak križa na čelo! Inzistirala sam da ga moj župnik krsti, ali su me liječnici tješili da ipak nije tako kritično i da pričekam malo. Nakon četiri dana stanje se naglo pogoršalo, dobio je krvarenje najvećeg stupnja na lijevoj strani mozga - prognoze nisu bile dobre. Nisu znali hoće li preživjeti, a ako preživi najvjerojatnije nikad neće sam disati – govorili su liječnici. Zamolila sam ih, ukoliko mu se stanje preko noći pogorša, da zovu časnu sestru iz crkve sv. Petra. Preživio je noć! Sutradan sam, s kolegicom iz sobe, stajala ispred bolnice. Bio je Prvi petak u mjesecu. Vidjela sam svećenika kako ide prema bolnici i pomislila u sebi - moje dijete umire. Svećenik je došao ravno do mene, predstavio se kao mons. Jorge Ramos, pitao zašto sam u bolnici i trebam li razgovor. Sve sam mu ispričala, a njegov odgovor je bio: »**Idemo ga krstiti!**«. Bila sam van sebe od muke i brige: pa kako će njega pustiti, a meni nisu dopustili da zovem svećenika??

Došli smo do inkubatora, medicinske sestre su imale blagoslovljene vode (i to iz Marije Bistrice!), otvorile su inkubator i svećenik je krstio mog Petra. Nakon krštenja nazvala sam svoju obitelj i plakala od sreće – *ta, moje je dijete kršteno!*

Sutradan se Petru stanje još više pogoršalo. Crijeva su mu počela otkazivati i vjerojatnost da preživi bila je sve manja. U nedjelju su me pozvali da zajedno s mužem dođem u ured liječnice kako bi nam objasnili novonastalu situaciju. Krvarenje se proširilo i na desnu stranu mozga, mogućnost da preživi je minimalna, crijeva su pred zakazivanjem...a da će za mene biti bolje da loše vijesti primim u krugu obitelji, nego u bolnici. Zamolila sam da ga vidim još jednom i da dotaknem Petra makar na trenutak.

Kad sam došla do njegovog inkubatora, kroz suze sam mu rekla da se ne ljuti na mene što idem iz bolnice i što ga ostavljam samog i da, *ako ga Bog zove k sebi - neka ide*, da tata i ja nećemo biti tužni jer ćemo imati svog anđela; ali *ako ga Bog ne zove da se bori svim snagama* i da ćemo se mi boriti zajedno s njim. Tri dana poslije, Petar je počeo jesti! Nitko mi nije želio ulijevati niti trunčicu nade da će ostati živ jer su bile moguće još svakojake komplikacije.

U raznim zajednicama pokrenuta je molitva za njegovo ozdravljenje, prvenstveno da se krvarenje u mozgu zaustavi jer to je bilo najkritičnije. Dva tjedna poslije, Petra su skinuli s respiratora; disao je sam! Krv se počela povlačiti bez ikakvih popratnih komplikacija. Liječnici nisu mogli vjerovati, jer proces »povlačenja« krvi traje i do tri godine, a u njegovom slučaju se povukla u tri mjeseca. Bio je jedno od živahnije djece na Intenzivnoj i svaki dan, kad bih dolazila vidjeti ga, kao da mi je htio pokazati što on sve može i da vjerujem

u njega. Prvi put sam ga primila na svoje ruke dva mjeseca poslije poroda, a pet dana poslije moja Stijena je došla kući. Jedina posljedica svega što je prošao jest da malo kasni u odnosu na svoje vršnjake u motoričkom razvoju.

Danas je moj Petar jedno veselo, živahno i zdravo dijete koje neće zaspati dok mu ne izmolim Kronicu Milosrdnog Isusa i ne otpjevam koju pjesmu, kao *Isuse, volim Te*.

Devet mjeseci nakon njegovog rođenja, ostala sam u drugom stanju i čekam rođenje svoje curice.

Isuse, hvala Ti! Hvala na milosrđu koje si mi iskazao i još jednom dokazao meni i mojim bližnjima da si svemoguć!

Sretna mama Matilda

## BOŽJE MILOSRĐE U SMRTNOM ČASU



Moja baka završila je u bolnici. Nakon pretraga liječnici su dijagnosticirali karcinom i predvidjeli duge mjesece trpljenja. Baka o dijagnozi nije znala ništa, pa ipak je govorila kako je svakim trenutkom sve bliža odlasku na onu stranu. Uvijek je bila spremna na smrt, malo kao da nas je i »trenirala«. Više je puta, dok je boravila u bolnici, a i doma, znala sve dići na noge, govoreći kako je došao njezin čas i da umire. Kada bi joj došao svećenik, pričestio je i pomazao bolesničkim pomazanjem sve se čudesno vraćalo u normalu. I tako 3, 4 godine.

Onoga dana, kada je otišla Gospodinu, ništa nije ukazivalo na čas njezina odlaska. Tog dana imala sam zakazan pregled u bolnici. Kao i obično, dok se vozim u automobilu, putem sam molila. Izmolila sam Kronicu, prikazujući molitvu, između ostalog i za svoju baku. Došla sam do bolnice, ništa ne naslućujući. Čekajući na pregled, iz torbe sam uzela knjigu da si skratim vrijeme i počela čitati. Tek što sam pročitala prvu stranicu, osjetila sam potrebu prestati čitati, kao da to u tom trenutku nije bilo prikladno, a u sebi sam počela tiho moliti: *Isuse, ja se uzdam u Tebe!*

Pomislila sam da sigurno u ovom trenutku netko u bolnici umire. Izmolila sam Kronicu Milosrdnog Isusa, a nakon toga i deseticu Gospine krunice. Kroz glavu mi je proletjela misao o nečijem smrtnom strahu. Molila sam za spasenje te duše.... Onda su me prozvali, došao je moj red na pregled... Po izlasku iz bolnice primila sam telefonski poziv da je upravo pred koji trenutak, u 15 sati, umrla baka. Ovaj put je to učinila potihom, nikome ništa ne govoreći. (Hm, baš nikome ne govoreći? Ne bih to baš tako rekla... Uvjerena sam da je ondje u bolnici ona bila uza me, s molbom da je molitvom ispratim i budem s njom u tom teškom trenutku za svakoga – u trenutku velike osamljenosti, ali i predivnog susreta s Gospodinom.) Umrla je na maminim rukama.

Znam, potpuno sam u to uvjerena, da je već u autu kao i u bolničkom hodniku uza me bila duša moje bake, tražeći od mene molitvu. Nije li Bog sjajan, pun milosrđa, kad ju je primio k sebi upravo u Satu milosrđa? Smrt je za svakoga od nas velika tajna, iako nam je djeliće tajne otkrio sam Isus u objavama mističarima. Zahvaljujući tomu lakše nam se uživjeti u stanje duha koje prilazi granicu vječnosti i razumjeti kako je to važan trenutak.

Svaki odlazak s ovog svijeta potiče nas na razmišljanje o vlastitoj smrti. Kad li će to biti – tko to zna? Sigurno treba biti dobro pripremljen za taj trenutak i živjeti svaki dan kao da je posljednji u životu. Sam Bog dao nam je divan savjet: »Bdijte i molite, jer ne znate dana ni časa« (usp. Mt 25, 13).

G. A.



## LITANIJE ZA SVEĆENIKE



Gospodine, smiluj se!  
Kriste, smiluj se!  
Gospodine, smiluj se!  
Kriste, čuj nas!  
Kriste, usliši nas!  
Oče, nebeski Bože, smiluj nam se!  
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!  
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!  
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Isuse, vječni i veliki svećenice, **daj nam svetih svećenika!**  
Isuse, koji si svoje apostole pomazao Duhom Svetim,  
Isuse, koji si svoju žrtvu povjerio rukama svećenika,  
Isuse, koji si svojim svećenicima dao vlast da opraštaju grijeha,  
Isuse, koji si svojim svećenicima dao moć da dijele blagoslov,  
Isuse, posredniče između Boga i ljudi,  
Isuse, vrhovni pastiru naših duša,

Da svojoj Crkvi pokloniš mnogo svetih svećenika,  
Da mnoge mlade i plemenite ljude oduševiš za svećenički stalež,  
Da svećenici svoj svećenički stalež očuvaju u čistoći,  
Da Tvoji vjernici svećenički stalež s poštovanjem podupiru i promiču,  
Da naši svećenici doista budu sol zemlje,  
Da oni svojim svetim životom budu svjetlo svijeta,  
Da za Tebe i Tvoje vjernike rado podnose siromaštvo i trpljenje,  
Da imaju veliko poštovanje prema Tvojim nazočnosti u svetoj Euharistiji,  
Da velikom ljubavlju časte Presvetu Djevicu Mariju,  
Da posjeduju snagu mučenika, svjetlo ispovjedalaca, čistoću djevica,  
Da mogu voditi narod njima povjeren putem vječnog spasenja,  
Da ispravno naviještaju vjeru Tvoje svete Crkve,  
Da se dostojiš sve svoje svećenike posvetiti,

**Tebe molimo, usliši nas!**

Marijo, Majko Crkve, **moli za nas!**  
Sveti Ivane Marija Vianneyu,  
Sveti Maksimilijane,  
Blaženi Alojzije,  
Slugo Božji Ivane Pavle II.,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se!

**Isuse, veliki svećenice, pastiru i učitelju, pošalji nam dobrih i svetih svećenika.**

Pomolimo se:

Isuse Kriste, vječni veliki svećenice, koji si se za spasenje svijeta na križu žrtvovao, molimo Te, daj svijetu svetih svećenika, pravih pastira naših duša, ispunjenih pravom ljubavlju prema Tebi, da nas velikom revnošću svog poslanja dovedu k Tebi i u vječni život. Amen.

## LITANIJE U ČAST KRISTA VELIKOG SVEĆENIKA I ŽRTVE



Gospodine, smiluj se!  
Kriste, smiluj se!  
Gospodine, smiluj se!  
Kriste, čuj nas!  
Kriste, usliši nas!  
Oče, nebeski Bože, smiluj nam se!  
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!  
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!  
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Isuse, svećeniče uvijek, **smiluj nam se!**  
Isuse, od Boga proglašen Svećenikom po redu  
Melkizedekovu,  
Isuse, svećeniče kojeg je Bog pomazao Duhom  
Svetim i silom,  
Isuse, veliki svećeniče,  
Isuse, svećeniče izabran iz naroda,  
Isuse, svećeniče narodu darovani,  
Isuse, svećeniče naše vjere,  
Isuse, svećeniče najdostojniji časti,  
Isuse, svećeniče istiniti Božji hrame,  
Isuse, svećeniče budućih dobara,  
Isuse, svećeniče svet, nevin i bezgrešan,  
Isuse, svećeniče vjerni,  
Isuse, svećeniče milosrdni,  
Isuse, svećeniče dobri,  
Isuse, svećeniče pun ljubavi prema svome Ocu i  
ljudima,

Isuse, svećeniče navijeke savršeni,  
Isuse, svećeniče, koji si na nebo uzašao,  
Isuse, svećeniče koji sjediš s desne Ocu,  
Isuse, svećeniče koji se neprestano zalažeš za nas  
pred licem Boga Oca,  
Isuse, svećeniče koji si nam otkrio nov i životvoran  
put,  
Isuse, svećeniče koji si nas uzljubio do kraja i oprao  
od grijeha naših,  
Isuse, svećeniče koji si se za nas prikazao Bogu kao  
žrtva u obliku svete Hostije,  
Isuse, žrtvo Božja i ljudi,  
Isuse, žrtvo sveta,  
Isuse, žrtvo čista,  
Isuse, žrtvo prihvaćana od Boga,  
Isuse, žrtvo pomirenja,  
Isuse, žrtvo proslavljena,  
Isuse, žrtvo slavna,  
Isuse, žrtvo mira,  
Isuse, žrtvo naknade za grijeha,  
Isuse, žrtvo spasenja,  
Isuse, žrtvo u koju se uzdamo i po kojoj postajemo  
bliži Bogu,  
Isuse, žrtvo koja si se objavila u presvetoj Euharistiji,  
Isuse, žrtvo od početka svijeta prikazivana,  
Isuse, žrtvo koja živiš u sve vijeke vjekova,  
Milostiv budi **oprosti nam, Isuse!**  
Milostiv budi, **usliši nas, Isuse!**

Od svakoga zla, **oslobodi nas, Isuse!**  
Od neiskrene službe u Tvojim Crkvi,  
Od grijeha svetogrđa,  
Od duha ovog svijeta,  
Od pohlepe za bogatstvom,  
Od škrtosti,  
Od grešnog korištenja crkvenih dobara,  
Od oholosti i drugih grijeha,  
Od nedostojnog slavljenja svete Mise i drugih  
sakramenata,  
Po Tvom vječnom svećeništvu,  
Po Tvom svetom pomazanju kojim Te Otac učinio  
svećenikom,  
Po Tvom svećeničkom duhu,  
Po Tvom služenju kojim se zauzimaš za nas pred  
Bogom,  
Po Tvojim žrtvi koju si podnio na drvu križa,  
Po istoj žrtvi koja se svakodnevno obnavlja na svim  
oltarima svijeta,  
Po Tvojim božanskoj vlasti, koju kao jedan i  
nevidljivi svećenik vršiš po svojim svećenicima,

Da se dostojiš sve sluga Crkve u svetoj pobožnosti  
sačuvati, **Tebe molimo, usliši nas!**  
Da se dostojiš službenike Crkve Duhom svojim  
ojačati,

Da se dostojiš službenike svoje znanjem i mudrošću obdariti,  
Da se dostojiš u svoju žetvu neumorne i svete radnike poslati,  
Da se dostojiš slugama svojim gorljivost dati,  
Da se dostojiš pastire Crkve po Srcu svome učiniti,  
Da se dostojiš svećenike u svetosti i poniznosti sačuvati,  
Da se dostojiš one koji će službenike oltara slijediti svojom milošću posvetiti,  
Da svi Tvoju žrtvu u pravедnosti prinose,  
Da se širi štovanje u čast Presvetog Oltarskog Sakramenta,  
Svećeniče i Žrtvo

**Tebe molimo, usliši nas!**

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Pomolimo se!

Bože, posvetitelju i čuvaru svoje Crkve, probudi u njoj Duhom svojim prožete prave i svete djelatelje Tvojih otajstava, da po njihovom služenju i uz Tvoju pomoć kršćanski puk ide putem spasenja. Bože, koji si po molitvi i postu svojih učenika, Pavla i Barnabu odredio za širenje radosne vijesti, budi sada sa svojom putujućom Crkvom u molitvi, te potakni one koje si u službu pozvao Tebi se i odazvati. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.



## LITANIJE SVETOJ EUHARISTIJI

Gospodine, smiluj se!  
Kriste, smiluj se!  
Gospodine, smiluj se!  
Kriste, čuj nas!  
Kriste, usliši nas!  
Oče, nebeski Bože, smiluj nam se!  
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!  
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!  
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Isuse, kruše sveti,  
Isuse, kruše u pustinji,  
Isuse, kruše s neba,  
Isuse, kruše koji nasićuje,  
Isuse, kruše koji spašava,  
Isuse, kruše koji snagu daje,  
Isuse, piće istinito,  
Isuse, piće radosno,  
Veliki sakramente,  
Sakramente divni,  
Sakramente ljubavi,  
Sakramente mira,  
Sakramente zajedništva,  
Sakramente ufanja,  
Presveta uspomeno spasonosne Muke,  
Presveta uspomeno križa,  
Presveta uspomeno uskrsnuća,  
Presveta uspomeno uzašašća,

**Tebi slava i čast!**

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!  
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Isuse, na našim oltarima prisutan pod prilikom Kruha, jačaj nas Tijelom i Krvlju svojom!

Pomolimo se!

Bože, naš Oče, prosvjetluj naša srca svjetlom vjere, zapali ognjem ljubavi, da u duhu i istini predano i iskreno slavimo Krista kojeg u Presvetom Sakramentu štujemo kao našeg Spasitelja i Gospodina. Koji živiš i kraljuješ u sve vijeke vjekova. Amen.





## MOLITVA PRESVETOM SRCU ISUSOVU OTACA DEHONIJANACA

**Evo Srca** koje je toliko ljubilo ljude, ali često dobiva od mnogih, čak i od onih koje posebno voli, zaborav, hladnoću i nezahvalnost. Gospodine, doprli su do nas Tvoji jecaji puni bola. Ti si naime, otkrio službenici Tvoga Presvetog Srca da Ti je ova nezahvalnost bolnija nego sve patnje Tvoga križnog puta i da bi smatrao neznatnim sve što si za ljude učinio, ako bi Ti oni bar malo ljubavi uzvratili. Taj odgovor ljubavi želimo sada pokloniti Tebi Gospodine. Po našoj ljubavi punoj suosjećanja i zahvalnosti hoćemo Te utješiti. O kada bismo živjeli sebedarje, odricanje i savršenu ljubav, koju Tvoje Srce toliko traži. Stoga, kao što je Marija Magdalena izlila na Tvoje noge i presvetu glavu nardovu pomast, hoćemo i mi pokloniti naše poštovanje i ljubav, poniznost i žarku pobožnost. S Veronikom želimo Te utješiti za sve uvrede koje si primio. S Tvojom presvetom Majkom, sa svetim Ivanom i svim vjernim prijateljima koji su stajali na Kalvariji želimo Ti dati zadovoljštinu za samoću u kojoj Te ostavljaju mnoga srca koja Ti voliš. Htjeli bismo po našoj apostolskoj revnosti sva srca pridobiti za Te! Neka bude svugdje voljeno Presveto Srce Isusovo! Božanskom Srcu, najdostojnijem časti neka odjekuje slava, zahvala i utjeha, po svoj kugli zemaljskoj, sada i u vijeke vjekova. Amen.



### LITANIJE U ČAST SL. B. IVANA PAVLA II., PAPE

Gospodine, smiluj se!  
Kriste, smiluj se!  
Gospodine, smiluj se!  
Kriste, čuj nas!  
Kriste, usliši nas!

Oče nebeski Bože, smiluj nam se!  
Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se!  
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!  
Sveto Trojstvo jedan Bože, smiluj nam se!

#### **Sveta Marijo, moli za nas!**

#### **Slugo Božji Ivane Pavle II., moli za nas!**

Ivane Pavle II., Veliki Papa,  
Ivane Pavle II., namjesniče Kristov ne zemlji,  
Ivane Pavle II., nasljedniče svetoga Petra,  
Ivane Pavle II., poglavaru Crkve dvadesetog stoljeća,  
Ivane Pavle II., koji si uveo kršćanstvo u treće tisućljeće,  
Ivane Pavle II., koji si bio potpuno predan Gospi u  
znaku »Totus Tuus«,  
Ivana Pavle II., ljubitelju svete Krunice,  
Ivane Pavle II., zagovorniče ekumenizma,  
Ivane Pavle II., hodočasniče u marijanska svetišta,  
Ivane Pavle II., marljivi apostole,  
Ivane Pavle II., navjestitelju Evandjelja,  
Ivane Pavle II., poslušan poticajima Duha Svetoga,  
Ivane Pavle II., navjestitelju Božjeg milosrđa,  
Ivane Pavle II., čuvaru crkvenog nauka,  
Ivane Pavle II., apostole Drugog vatikanskog koncila,  
Ivane Pavle II., apostole Euharistije,  
Ivane Pavle II., apostole bolesnika,  
Ivane Pavle II., apostole suvremenih medija,  
Ivane Pavle II., učitelju istine,  
Ivane Pavle II., prijatelju malenih,  
Ivane Pavle II., prijatelju mladih,  
Ivane Pavle II., osnivaču Dana mladih,  
Ivane Pavle II., hrabri propovjedniče,  
Ivane Pavle II., neustrašivi proroče,  
Ivane Pavle II., neumorni putniče,  
Ivane Pavle II., koji si praštao neprijateljima,  
Ivane Pavle II., uzore kršćanima,  
Ivane Pavle II., zagovorniče sretne smrti,  
Ivane Pavle II., uzore umiranja,  
Ivane Pavle II., primjeru svetosti,  
Ivane Pavle II., ljubitelju siromaštva,  
Ivane Pavle II., proglašitelju svetaca i blaženika,  
Ivane Pavle II., glasniče ugnjetenih,  
Ivane Pavle II., zagovorniče svih naroda kod Boga,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta,  
oprosti nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta,  
usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta,  
smiluj nam se!

Moli za nas, slugo Božji Ivane Pavle II.,  
da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

**Pomolimo se!** Bože, koji si Slugu svoga papu Ivana Pavla II. postavio za pastira svoje Crkve, daruj nam da po njegovom zagovoru hrabro ispovijedamo svoju vjeru, ljubimo Crkvu Katoličku, njegujemo posebnu pobožnost prema Majci Crkve te da jednom dospijemo u Kraljevstvo nebesko.

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

### **MOLITVA ZA MILOST PO ZAGOVORU SL. B. IVANA PAVLA II.**

**O, Presveto Trojstvo,** zahvaljujemo Ti što si Crkvi darovalo papu Ivana Pavla II. te je u njemu zasjala nježnost Tvoga oćinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha ljubavi. Pouzdajući se sasvim u Tvoje beskrajno milosrđe i u Marijin majćinski zagovor, on nam je pružio živu sliku Isusa, dobrog pastira i pokazao da je svetost, kao najviši oblik redovitoga kršćanskog života, put kojim možemo postići vječno zajedništvo s Tobom.

**Daj nam, njegovim zagovorom, po Tvojoj volji, milost što je molimo,** nadajući se da će on uskoro biti ubrojen u broj Tvojih svetih. Amen.

### **MOLITVA ZA OSLOBOĐENJE OD ZLOGA PO ZAGOVORU SL. B. IVANA PAVLA II.**

Svemogući, vjećni i milosrdni Bože, daruj nam po zagovoru sluge Božjeg Ivana Pavla II. milost sigurnosti, mira i radosti. Izbavi nas od svakoga straha, otkloni svaku pomutnju i oslobodi od svih zala, posebno onih kojima nas plaše suvremeni mediji: televizija, Internet i tisak. Daj da nam u svakodnevnom životu misao vodilja budu rijeći Tvog vjernog sluge: *Ne bojte se* i da poput njega puni ljubavi svoj život potpuno povjerimo Blaženoi Djevici Mariji, Kraljici svijeta. Umnoži nam vjeru, učvrsti ufanje i daruj nam ljubav, jer Ti sve stvaraš i svime upravljaš. Amen!

(© RKT Župa B. D. Marije Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbe, Trnovćica)



### **LITANIJE U ČAST BL. ALOJZIJA STEPINCA**

(Litanije Postulature za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, preuzeto iz: Trodnevnicа bl. Alojziju Stepincu, Župni ured Presvetog Trojstva, Krašić)

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, usliši nas!

Kriste, ćuj nas!

Oće nebeski, Bože, smiluj nam se!

Sine Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!

Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

**Sveta Marijo, moli za nas!**

**Blaženi Alojzije Stepinac,**

Neustrašivi propovjedniće istina vjere,

Širitelju euharistijske pobožnosti,

Žarki ljubitelju Majke Crkve,

Mučeniče jedinstva Crkve,  
Apostole Marijine slave,  
Uzore svećeničkog služenja,  
Brižni pastiru povjerenog stada,  
Uresu kardinalskog zbora,  
Diko Crkve u Hrvata,  
Uzore poniznosti,  
Ogledalo evanđeoske čistoće,  
Primjeru evanđeoskog siromaštva,  
Ljubitelju čovjeka,  
Zaštitniče siročadi,  
Razveselitelju djece,  
Branitelju potlačenih,  
Tješitelju žalosnih,  
Skrbniče siromašnih,  
Uzore praštanja progoniteljima,  
Svjedoče mirne savjesti,  
Vjerni zagovorniče naš,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,  
oprosti nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,  
usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,  
smiluj nam se!

Iz ljubavi prema Tebi podnio je trpljenja i kušnje,  
I zauvijek sjaji u Tvojim Crkvi, primivši vijenac života.

*Ili:* Moli za nas, blaženi Alojzije,  
da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se!

Gospodine, Bože naš! Ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrsto vjerovati u Isusa Krista i spremno trpjeti sve do mučeničke smrti. Pomozi nam slijediti njegov primjer i njegov nauk da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služili Crkvi kako joj je on služio sve do darivanja vlastitog života za nju. Njegova živa vjera u Isusa Krista i postojana ljubav prema Crkvi neka nas učvrste u borbama života na putu vječnog spasenja.

Po njegovu zagovoru udijeli milost svoga blagoslova našim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, svećeničkim i redovničkim pripravnicima, našim obiteljima da budu čvrste u vjeri i blagoslovljene novim i brojnijim životima.

Budi utjeha svim starijim osobama, te bespomoćnim bolesnicima i patnicima.

Očeve i majke, djecu i mlade, očuvaj od unutarnjih i vanjskih pogibelji duše i tijela.

Udijeli milost svećeničkih i redovničkih zvanja našoj župi, našoj biskupiji i Crkvi u Hrvata.

Po njegovu zagovoru udijeli mi milost...

*(u mislima reći nakanu).*

Po Kristu Gospodinu našem.

Amen.

### **MOLITVA ZA PROGLAŠENJE SVETIM BL. ALOJZIJA STEPINCA**

Gospodine Bože, izvore svetosti i milosti,

Blaženoga Alojzija, pastira i mučenika,

Pozvao si da Ti služi

Kao navjesticatelj i branitelj istine

i kao hrabri svjedok vjernosti Crkvi.

Poslušao Tvojoj Riječi

I vođen Duhom tvoje ljubavi,

Zauzimao se za siromašne i obespravljene;

Ostavio nam je divno svjetlo čiste savjesti,

Pouzdanja u Tebe i ustrajnosti u trpljenju.

Ponizno te molimo

Da nas obdariš svojom radošću

Te blaženog Alojzija ubrojiš

Među svece sveopće Crkve,

Da bismo ga mogli još predanije slijediti

I uteći se njegovu moćnom zagovoru

U svojim životnim potrebama.

Po njegovim molitvama jačaj proročki glas Crkve

Koji širi nadu u dolazak Tvog kraljevstva,

Praćen blizinom i utjehom Blažene Djevice Marije,

Majke i Kraljice vjernoga Ti naroda.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.





**ALOZIJE STEPINAC**  
**1960. - 2010.**

RELJEFE BL. ALOZIJA STEPINCA I IVANA PAVLA II. U ŽUPI B. D. MARIJE MAJKE CRKVE I SV. MAKSIMILIJANA  
KOLBEA, TRNOVČICA - ZAGREB, IZRADIO AKADEMSKI KIPAR IVAN IVOŠ  
VANJSKE KORICE: SVETIŠTE GOSPE ŽALOSNE, LICHEN, POLJSKA



## ABC društvenih zapovijedi ljubavi

**1. Poštuj svakog čovjeka, jer u njemu živi Krist. Budi osjetljiv na potrebe drugog čovjeka, tvog brata.**

**2. O svima misli dobro, ne misli zlo o nikome. Pokušaj i u najlošijem naći barem nešto dobrog.**

**3. O drugima uvijek govori dobro – ne govori loše. Ispravi zlo koje si drugom nanio riječju. Ne stvaraj razdor među ljudima.**

**4. Razgovaraj sa svima jezikom ljubavi. Nikad ne podiži glas. Ne psuj. Ne čini drugom zlo. Ne izazivaj suze. Donosi mir i iskazuj dobrotu.**

**5. Opraštaj sve svima. Ne nosi u srcu zlobe. Uvijek prvi pruži ruku pomirbe.**

**6. Djeluj uvijek na korist bližnjeg. Čini dobro drugom, kao što želiš da Tebi drugi čine. Ne misli što je Tebi netko dužan, već što si ti drugom dužan.**

**7. Suosjećaj s drugima u trpljenju. Nosi utjehu, savjet, pomoć i srce drugima.**

**8. Radi pošteno da se drugi mogu koristiti tvojim radom, kao što se ti koristiš radom drugih.**

**9. Uključi se u društvenu pomoć bližnjima. Otvori se potrebama siromašnih i bolesnih. Dijeli. Nađi oko sebe one koji su u potrebi.**

**10. Moli za sve. I za neprijatelje.**

